

ஹெரிட்டேஜர்

தமிழ் மரபுசார் மாத இதழ்

பயணம் : 1

பதிவு : 5

அக்டோபர் 2018

தனிச்சுற்றுக்கு மட்டும்

ஆனந்த்

கார்த்திக்

தேடலும்
பாதையும்

எங்கள் வீட்டுக்
கொலு

A.T.மோகன்

வேலுச்சாமி

குந்தவை
ஜீனாலயம்

ஜாகீர்தாரும்
காரும்

பிரதீக்

சரவணமணியன்

சரவணன்

பாகவதன்

சோழர் காலத்தில்
கோயம்பேடு

வேலூரின் நீர்
மேலாண்மை

தேடித் தொகுத்தக் கட்டுரைகள் உள்ளே

Click here for
Subscription Form

பயணம் : 1

பதிவு : 5

“ஹெரிட்டேஜர் தமிழ்” இதழினை, தமிழக மரபுசார் ஆர்வலர்கள் சார்பாக, மின்னிதழாக வெளியிடுவோர், இராஜசேகர் பாண்டிரங்கன்.

நிர்வாக ஆசிரியர்: ரா. வித்யாலட்சுமி
பொறுப்பாசிரியர்: பா. இராஜசேகர்
துணை ஆசிரியர்: கா. விசயநரசிம்மன்

இந்த இதழின் நோக்கம், மரபு சார்ந்த செய்திகளைப் பகிர்ந்தல் மட்டுமே. மற்ற எவ்வித ஆதாய நோக்கமும் இல்லை.

ஹெரிட்டேஜர் தமிழ் இதழ்,
தமிழக மரபுசார் ஆர்வலர்கள் சங்கம்,
26, முதல் தெரு, ராமலிங்கா நகர்,
நெற்குன்றம்,
சென்னை. 600107
தொலைப்பேசி: 9786068908

மின்னஞ்சல்: feedback@heritager.org

முகநூல் பக்கம்: Heritager.Tamil
முகநூல் குழு: HTReader
www.heritager.org

முந்தய இதழ்கள்: goo.gl/AeBzaa

கட்டுரைகளை அனுப்ப:
news@heritager.org

அமைப்பில் இணைய: goo.gl/OylfgB

“உலக மரபு வாரத்தை” முன்னிட்டு தமிழக மரபுசார் ஆர்வலர்கள் குழு மற்றும் ஹெரிட்டேஜர் தமிழ் மரபுசார் மாத இதழ் இணைந்து நம்ம ஊரின் பெருமைமிக்க அடையாளங்களைப் பதிவு செய்யும் முயற்சியாக ஆசிரியர்களுக்கானத் தமிழக அளவிலானக் கட்டுரைப் போட்டி நடத்தவுள்ளது.

இதில் உங்கள் ஊரில் உள்ள வரலாற்று சிறப்புமிக்க இடங்கள், அரண்மனைகள், பழமையானக் கோவில்கள், பாறை ஓவியங்கள், கோட்டைகள், தொல்லியல் இடங்கள், போன்ற மரபுச் சின்னங்கள், அதிகம் அறியப்படாத இயற்கை சிறப்பு மிக்க இடங்களைப்பற்றி எழுதி அனுப்பலாம்.

பழைய வர்த்தக நிறுவனங்கள் மற்றும் கடைகள், உங்கள் ஊரில் வாழ்ந்த அறிஞர்கள், சாதனை மனிதர்களின் பதிவு செய்யப்படாத வரலாறு, ஊரில் நடந்த வரலாற்று சிறப்பு மிக்க நிகழ்வுகள், விழாக்கள், பழக்கவழக்கங்கள், சடங்குகள், பாரம்பரியக் கலைகள், கோவில் கல்வெட்டுகள், உங்கள் வீட்டில் உள்ள பழையப் புகைப்படங்கள் பற்றியக் குறிப்புகள், பாட்டியின் பாரம்பரியச் சமையல்கள், பாட்டி சொன்ன வைத்திய முறைகள், அவர்கள் நினைவாக உங்களிடமுள்ள பழங்காலப் பொருட்கலைப் பற்றி கட்டுரைகளை அனுப்பலாம்.

1. கட்டுரைகள் 600 வார்த்தைகளுக்கு குறையாமல் இருக்கவேண்டும்.
2. புகைப்படங்களுடன் வரும் கட்டுரைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும்.
3. கட்டுரைகள் உங்களது சொந்தப் படைப்பாக இருக்கவேண்டும். அவற்றில் உள்ள தகவல்களுக்கு தாங்களே பொறுப்பு.
4. கட்டுரைகளைக் கட்டாயம் Unicode எழுத்துருவில் அனுப்பவேண்டும்.
5. கட்டுரைகளை அனுப்பவேண்டிய மின்னஞ்சல் competitions@heritager.org
6. சிறந்தக் கட்டுரைகள் நமது இதழில் வெளியிடப்படும்.

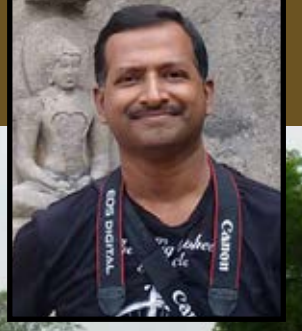
நம்ம ஊரு

பள்ளி மற்றும் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கான "கட்டுரைப் போட்டி"

முதல் பரிசு: 2,500
இரண்டாவது பரிசு: 1500
மூன்றாவது பரிசு: 1000

அனுப்பவேண்டியக் கடைசி நாள்: 30 Nov 2018
Send to: competitions@heritager.org

வேலூரின் பழங்கால நீர் மேலாண்மை - இரா.க.சரவணன் ராஜா, வேலூர்

வேலூர் நகரின் மையத்தில் அமைந்துள்ள கோட்டையும், கோயிலும், சம்புவராயர், விஜய நகர மற்றும் நாயக்க மன்னர்களின் கலைப்பாணிக்கு ஓர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது. தமிழ் நாட்டில் உள்ள கோட்டைகளிலேயே சிறந்ததாகவும், கலை நயமும், உறுதியும் கொண்டதாக நிமிர்ந்து நிற்கின்றது. கௌடில்யாரின் விஸ்வகர்ம சாஸ்த்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள 12 வகையான கோட்டைக்குள் "ஏகமுக துர்க்கம்" அதாவது ஒரே வாயில் கொண்ட கோட்டையாக நீர் சூழ்ந்தாக கட்டப்பட்டுள்ளது.

சுமார் 136 ஏக்கர் பரப்பளவில் 191 அடி அகலமும், 29 அடி ஆழமும் கொண்ட அகழி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 3 கீ.மீ சுற்றளவில் கருங்கற்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அகழியின் வெளி புறச்சுவர்கள் சுமார் 3 முதல் 5 மீட்டர் வரை கட்டப்பட்டுள்ளது. தேன் அகழி கோட்டையைச் சுற்றிலும் 67 மீட்டர் அகலத்தில் உள்ளது.

கோட்டையின் தோற்றமும் வரலாறும்

16 ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதியில் விஜய நகர பேரரசின் வழிதொன்றிய சதாசிவ தேவ மகாராயர், சம்புவராயர் காலத்தில் ஏற்படுத்திய கோயிலுடன் இணைத்து கோட்டையும், நகரமும் விரிவு படுத்தப்பட்டுள்ளது. தேற்கு சான்றாக

கோட்டையும், மதிற்சுவர்களும், கோவில் கோபுரமும், கல்யாண மண்டபமும், திருசுற்று அமைப்புகளும் விஜயநகர பாணியில் அமைக்கப்பட்டுருப்பதை காணலாம். அதே சமயம் உள்கோட்டை சுவர்களும், கோயில் உட்புறத் தூண்களும் மிகவும் சாதாரணமான சம்புவரையர் கால கலைப் பாணியை கொண்டு அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். விஜயநகரப் பேரரசு தென்னாட்டில் மதுரை, தஞ்சை செஞ்சி சந்திரிகிரி போன்ற நகரங்களுக்கு தனித்தனியாக தலைவர்களுடன் கூடிய சிறந்த படைகளை அனுப்பி முகமதியர்களின் ஆதிக்கத்தை முறியடித்து அந்நகரங்களில் தங்கள் ஆட்சியை நிறுவுமாறு செய்தது, வெவ்வாறு அனுப்பப்பட்ட படைத்தளபதிகளே நாயக்கர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். அத்தகைய படைத்தலைவர்கள் ஆங்காங்கே தங்கள் பொறுப்பில் ஏற்றுக் கொண்ட பகுதிகளில் சிறிது சிறிதாக குறுநில மன்னர்கள் போல் ஆட்சி செய்ய தொடங்கினர்.

சதாசிவ தேவ மகாராயர் காலத்தில் வேலூர் நகர தளபதியாக திகழ்ந்த சின்ன பொம்மு நாயக்கர் தலைமையில் கோட்டையும், கோயிலும், நகரமும் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. கி.பி.1646 வரை வேலூரில் விஜய நகர ஆட்சி தொடர்ந்து வந்துள்ளது. அதனாலேயே இவ்வூர் "ராய வேலூர்" என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. பின்பு பீஜப்பூர்

சுல்தானான அடில்சாகி என்பவர் வேலூர் கைப்பற்றி சுல்தான்கள் ஆட்சியை நிறுவினார். இவர்களின் ஆட்சி கி.பி.1676 வரை நடந்தது. இதனிடையே மராட்டியத்தில் வீரசிவாஜி பல போர்களை நிகழ்த்தி முகமதியர்களின் பல கோட்டைகளை வெற்றி கொண்டார். கி.பி.1676-ல் சிவாஜியின் ஒன்று விட்ட சகோதரான துக்கோஜிராவ் என்பவர் சுல்தான்களை தோற்கடித்து வேலூரில் மராட்டியர் ஆட்சியை நிறுவினார். தங்கள் ஆட்சியை வலுப்படுத்த வேலூரைச் சுற்றியுள்ள மலைகளில் கோட்டைகளை அமைத்தனர். அவை முறையே சஜாராவ், குஜராவ் முந்தாஜ் அகூர் கோட்டை எனப் பெயரிட்டனர் இன்றைய சார்பணமேடு பகுதியில் உள்ளது. சஜாராவ் கோட்டை, சைதப்பேட்டை மலைப்பகுதியில் உள்ளது குஜாராவ் கோட்டை, மற்றும் சத்துவாச்சாரி மலைப்பகுதியில் அமைந்துள்ளது முந்தாஜ் அகூர் கோட்டை கி.பி.1708 லே தாவுக்கான் என்ற முகமதிய தளபதியால்

மராட்டியர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர் கி.பி.1724 லே வேலூர் சாதத்துல்லாகான் வசமானது. கி.பி 1760 லே வந்தவாசி போரில் வென்ற ஆங்கிலேயர், ஆற்காடு நவாப் வசமிரிந்த கோட்டையும் ஆட்சியையும் கி.பி. 1781 ஆங்கிலேயர் வசமானது.

கோட்டை அகழியின் நீர்யாசன அமைப்பு

தென்னிந்தியத் தரை கோட்டைகளில் தலைசிறந்த கோட்டையும், எத்தனையோ போர்களில் எதிரிப் படைகளின் தாக்குதல்களை சந்தித்தும் சாயாமல் தலை நிமிரிந்து நிற்பதுமான இக்கோட்டை பல்வேறு அதிசயங்களும் புதைந்துள்ளன. கோயில் உள்ளே அமைந்த சுரங்கப்பாதையும், சிம்மக் கிணற்றிற்குள் உள்ள பாதாள நிலவறைகளும், போர் காலங்களில் கோட்டை உள்ளே வந்து செல்ல இரண்டு ரகசிய வழிகள் என பல இருந்தாலும் அதில்

முதன்மையானது கோட்டையில் காணும் ஒரு சிறப்பு அம்சம் அக்காலத்திலேயே அமைக்கப்பட்ட மழை நீர் சேமிப்பும் பாதாளக் கால்வாய் அமைப்பும் வடிகால் திட்டமும் ஆகும்.

வேலூர் கிழக்கே அரண் போல் அமைந்த மலைப் பகுதியில் சஜிராவ், குஜிராவ் கோட்டை மலைகள் இடையே ஒரு அணை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மழை காலங்களில் நீர் வேகமாக இந்த அணைப் பகுதியில் நிரம்பும்படி செய்துள்ளனர். அந்த மழைநீர் அந்த அணை பகுதியில் இருந்து ஒரு திறந்த வெளி கால்வாய் மூலமாக கோட்டைக்கு தெற்கு பகுதியில் அமைந்துள்ள சூரியகுளம் என்று பெயர் கொண்ட பொரியதொரு நீர்நிலையை வந்தடையும், அங்கிருந்து ஒரு கால்வாய் மூலமாக நீர் கோட்டையின் தெற்குபுறச்

சாலைக்கு அருகேயுள்ள மதகு பகுதிவரை கொண்டு வரப்பட்டு, பின்பு பாதாளக் கட்டுமான கால்வாய் மூலமாக கோட்டை அகழிக்குள் வந்தடையுமாறு செய்துள்ளனர்.

கோட்டைகள் வீழும் நீர் முழுவதும் வடக்கு புறம் அகழிக்குள் வந்து சேருமாறு பாதாள கால்வாய் அமைந்துள்ளனர். மழை அதிகமாகி நீர் சேரும் போது உபாரி நீர் வெளியே செல்ல கோட்டையின் வடப்புறம் மதகுடன் கூடிய பாதாளக் கால்வாய் அமைந்துள்ளனர்.

அங்கிருந்து உபரிநீர் கால்வாய் மூலம் பாலாற்றை சென்றடையும். கோட்டையின் தெற்கிலும், வடக்கிலும் உள்ள இரு மதகுகள் மூலம் தண்ணீர் தேவைப்படும் போது தேக்கி வைக்கவும், மற்ற சமயங்களில் திறந்து விடவும் இரும்பு கதவுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இன்றும் அவை துருப்பிடித்து பழுதடைந்த நிலையில் நீர் வந்த பாதைகளுக்கு மௌன சாட்சியாக காணப்படுகிறது. மலை மீதுள்ள அணையில் தூர்வரபடாததால் மணல் குவிந்து காணப்படுகின்றது. கால்வாய்கள் மெல்ல மெல்ல ஆக்கிரமிப்பால் மறைந்து விட்டன.

இத்தகைய மழை நீர் சேமிப்பும், வடிகால் வசதி திட்டமும் அக்காலத்திலேயே சுமார் 400 வருடங்கள் முன்பே இக்கோட்டையில் அமைந்திருப்பது நம் முன்னோர்களின் பொறியில் சாதனையாகும்.

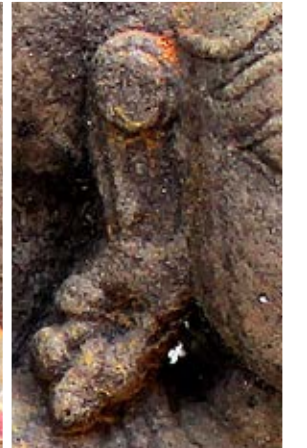
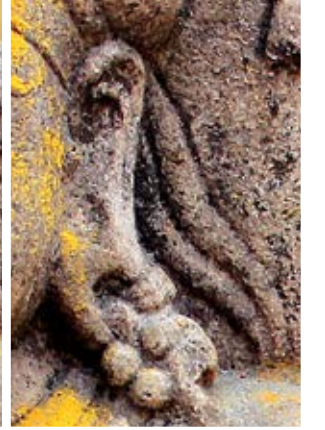

தேடலும் பாதையும் - Heritager. ஆனந்த குமார்

தமிழக மரபுசார் ஆர்வலர்கள் சங்கம் கோவை ஆர்வலர்கள் தொடர்ந்து மாதம் ஒரு முறை வரலாற்று தேடல் என்ற பெயரில் காடு மேடுகளில் சுற்றுவது வழக்கம் அந்த வகையில் நாங்கள் 2.9 .2018 அன்று கோவை மேற்கு பகுதியில் உள்ள ஒரு மலைக்கோவில் ஒன்றை பார்க்க பெருவாகை கொண்டான், குமரவேல், மற்றும் நானும் சென்றோம்.

சென்ற இடத்தில் வரலாற்று சின்னம் ஏதும் கிடைக்காத வருத்தத்தில் திரும்பி வரும் வழியில் வடவள்ளி எனும் பகுதியில் அழகத்திரி நாயக்கர் தன் மூன்று மனைவிகளுடன் இருக்கும் நடுகல் இருக்கும் தகவல் கோவை மாவட்ட தொல்லியல் கையேட்டில் இருந்தது.

அதை அடிப்படையாக கொண்டு அந்த நடுகல்லை தேடினோம் நடுகல் இருந்த இடம் சாலை விரிவாக்க பணிகளின் போது இருந்த இடத்திலிருந்து மாற்றப்பட்டு காணவில்லை என்ற தகவல் மட்டுமே கிடைத்தது

மறுபடியும் ஏமாற்றம் பின் அருகில் இருந்த கோயிலில் ஏதாவது வரலாற்று சிறப்புமிக்க சின்னங்கள் இருக்கிறதா என பார்க்க சென்றோம். போன இடத்தில் எங்களுக்கு காத்திருந்தது இன்பம். அங்கு இருந்த இரு வரலாற்று சின்னங்கள் எங்கள் ஆர்வத்தை மிகவும் தூண்டியது ஒன்று கோவையின் சிறப்பாக வாழ்ந்த ஒரு மனிதர் இறந்து அவர் எரிக்கப்படும்போது அவருடன் சதி ஏறிய அவரது மனைவிக்கும் நினைவாக எடுக்கப்பட்ட நினைவுச்சின்னம் "சதிக்கல்".

சதிக்கல்லில் சிற்ப வெளிப்பாடானது மிகவும் அருமையாக இருந்தது. உயிர் நீத்த தலைவனும், தலைவியும் கைக்கூப்பி வணகியவாறு இருந்தனர். அவர்களுக்கு பின்புறம் அழகிய வளைவுகளுடன் கூடிய வேலைப்பாடு கல்லில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

மலைப் பயணத்தில் இருளர் இன வழிக்கட்டியுடன்

பொதுவாக சதிகல் சென்றால் தலைவியானவள் வலது கையை உயர்த்தியவாறு இருக்கும். ஆனால் இக்கலில் அவள் வணங்கியவாறு உள்ளது. ஆனால் இவர்கள் இருவரின் நடுவே மதுக்குடுவை உள்ளது.

தலைவி மற்றும் தலைவனின் அணிகலங்கள் மிகவும் சிறப்புற இடம்பெற்றுள்ளது. இவற்றில் இருந்து இவர்கள் சமூகத்தில் உயரிய இடத்தில் இருந்ததன் அடையாளம் நமக்குக் கிடைக்கின்றது.

இருவர் சிலையிலும் இடுப்புக்கு கீழே ஏதோ வலையம் போன்ற அமைப்பு காப்பு இட்டது போல உள்ளது. இது ஆய்வுக்கு உரியது.

மற்றொன்று அரசருக்காக செய்த வேண்டுதலுக்காக தன் தலையை தானே அறுத்து பலி கொண்ட வீரருக்கான நடுகல் "நவகண்ட சிற்பம்" இதை பற்றிய தகவல் சேகரிக்க மூவரும் ஆளுக்கு ஒரு திசையில் உள்ளூர் மக்களிடம் விசாரித்தோம் .

விசாரித்தது தான் எங்கள் தவறு இங்கு புகைப்படம் எடுக்க கூடாது என ஏகப்பட்ட கட்டளைகள் இருந்தும் நாங்கள் புகைப்படங்கள் முன்னரே எடுத்துவிட்டது அவர்களுக்கு தெரியாததால் நிம்மதியாக அங்கிருந்து கிளம்பினோம் .

நேராக எனது அலுவலகம் வந்து புத்தகங்களை புரட்டி பார்த்து நாங்கள் கண்ட இரண்டு நடுகற்களும் ஆவனப்படுத்தவில்லை. இது எங்களுக்கு கிடைத்த மற்றும் ஓர் கண்டுபிடிப்பு என்பதில் மகிழ்ச்சியே !!!

கண்டுபிடிப்பு என்று சொன்னவுடன் ஏதோ நாங்கள் ஆய்வாளர்கள் என்றோ ஆராய்ச்சியாளர்கள் என்றே நினைத்து விடாதீர்கள்.

நாங்கள் வெறும் ஆர்வலர்கள் மட்டுமே.

வரலாற்று புத்தகத்தில் இதுவரை பதிவு செய்யப்பட்ட வரலாற்று சின்னங்களை வாரம் தோறும் கோவை மாவட்டத்தில் எங்களைப் போல வரலாற்றில் ஆர்வமுள்ளவர்களுடன் தேடல் பயணத்தை மேற்கொள்கின்றோம்.

இதன் மூலம், வரலாற்று படிப்பறிவோடு எங்களின் பட்டறிவையும் வளர்த்துக் கொண்டு வருகின்றோம். மேலும் பதிவு செய்யப்படாத தொல்லியல் சின்னங்களை தொல்லியல் துறைக்கும், உள்ளூர் அருங்காட்சியகத் துறைக்கும் தெரிவித்து வருகின்றோம்.

நாங்கள் செய்யும் இந்த வரலாற்று தேடல் மூலம் பல வரலாற்று சின்னங்கள் அப்பகுதி மக்களிடம் அதன் மதிப்பையும் வரலாற்றையும் கொண்டு சேர்க்கும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது.

அவ்வப்போது கிடைக்கும் இவ்வாறான புதிய சின்னங்கள் எங்களைப் போல ஆர்வலர்கள் தேடலை தொடர ஊக்கமாக இருக்கும் என்பதாலேயே இதை வெளியிடுகிறோம்.

நன்றி...

மேகதாது பயணக் கட்டுரை.. - A.T. மோகன்

கடந்த இருபத்திமூன்றாம் தேதி ஞாயிறு அன்று, நண்பர் மூர்த்தி அவர்களது அழைப்பின் பெயரில் கிருஷ்ணகிரி மாவட்டத்தின் ஹோசூர்க்கு நாங்கள் பயணமானோம்.

பயணம், சேலத்தில் இருந்து அதிகாலை 1.30 க்கு பேருந்தில் துவங்கி அதிகாலை ஐந்து மணிக்கு ஹோசூர் சென்றடைந்தேன், பேருந்து நிலையத்தில் எனக்காக மூர்த்தி காத்திருந்தார். அவருடன் அவரது இல்லத்திற்கு சென்று அங்கு குளித்துவிட்டு பின்பு பயணத்திற்குத் தயாரானோம்.

காலை சூடான காபி அருந்திய பிறகு மூர்த்தி அவர்களது நண்பர்கள் ஐந்து பேர் டாடா சுமோ வாகனத்துடன் வர காலை ஆறு மணிக்கே எங்களது பயணம் தொடந்தது.

முதலில் டெங்கனி கோட்டை என்று அழிபட்ட இடத்தை அடைந்தோம். டெங்கனி கோட்டையில் இருந்து தளி போகும் வழியெங்கும் தொட்டி, கெம்பாதஹல்லி, ஜாவல்கிரி, ஜோசஹத்தி போன்ற கிராமங்கள் முழுமையாக நர்சரி கார்டன்கள் கண்ணில் தென்பட்டன. இவ்வளவு நர்சரிகள் இங்கே உருவாக காரணம் இங்கே உற்பத்தி செய்யப்பட்டு செடிகள் தென்னிந்தியா முழுதும் விற்பனைக்கு கொண்டு செல்லப்படுகிறது.

இந்தியாவில் அதிகமான நர்சரிகள் இருப்பதும் இந்தப் பகுதியில் தான். அது மட்டுமன்றி இந்த பகுதி யானைகள் வலசை வரும் பகுதியும் கூட.

தொடர்ந்து பயணம் வழியில்

மஞ்சுகொண்டபுறள்ளியில் எனும் ஊரில் உள்ள மாரியம்மன் கோயில் முன்பாக இந்த குறியீட்டுடன் உள்ள கல்லை பார்த்தேன், பூ வேலைப்பாட்டுடன் இருந்த இந்தக் கல் எதை குறிக்கிறது என்பது புரியாத புதிராக உள்ளது.

அப்படியே தொடர்ந்து தமிழகம் கர்நாடக வனப்பகுதி என மாறி மாறி வர கரடுமுரடான சாலைகளில் அஞ்செட்டி அடுத்து பத்திரிகைகளில் அதிகம் அடிபடும் பெயர் மேகதாது மலை.

அதன் அருகிலுள்ள காவிரி ஆற்றின் கரையோரம் தெப்பகுழி எனும் இடத்தில் உள்ள கோயிலின் அருகில் இந்த பழைய கட்டுமானத்தை கண்டோம். மேக என்றால் கன்னடத்தில் ஆடு , தாட் என்றால் தாண்டு மேக்தாட் தமிழில் ஆடுதாண்டுகல்,காவிரி ஆறு இந்த இடத்தில் மட்டுமே மிக குறுகலாக இருக்கும்..

இங்கே உள்ளவர்கள் இந்தக் கட்டிடம் திப்பு கல்தான் கட்டியது என்கிறார்கள், குழி என்றால் காரியம் செய்வது எனவும் பொருள்படும்.

திப்பு குழி ஒரு வேலை தெப்பகுழி ஆகிவிட்டதா என்பது ஆய்வுக்குரியது. திப்பு இங்கு வந்து எதற்காக காரியம் செய்ய கட்டிடம் ஆற்றின் கரையில் கட்ட வேண்டும்? என்ற பல சந்தேகங்கள் எழுகின்றது.

இந்த பகுதியில் தான் பல வருடங்களுக்கு முன்பு வீரப்பன் கன்னட நடிகர் ராஜ்குமார் அவர்களை சிறைபிடித்து கடத்தி வைத்து இருந்தார் என்பது கூடுதல் தகவல்.

பிறகு காவிரியில் குளித்துவிட்டு மாதேசப்பா கோயிலில் சாமி கும்பிட்டோம். அங்கேயே எங்களுக்கான மதிய உணவினைச் சமைத்து சாப்பிட்டுவிட்டு திரும்பவும் ஹோசூர் நோக்கி பயணத்தைத் தொடர்ந்தோம்.

வழியில் அஞ்செட்டியில் இருந்து டெங்கனி கோட்டை வரும் வழியில் ஏரிக்கரையில் ஒருக் கல்லை பார்த்தேன், இது என்ன கல் என்று தெரியவில்லை, அருகில் நாகர் சிலை வேறு இருக்கிறது.

டெங்கனிகோட்டையைப் பார்த்தப் பிறகு ஹோசூருக்கு மாலை ஆறு மணிக்குள் வந்து சேர்ந்தோம்.

பிறகு நண்பர்களுடன் பேசிவிட்டு விடைபெற மணி ஏழாகிவிட்டது, திரும்பவும் பேருந்தில் எங்கள் ஊருக்கு பயணப்பட்டோம். பத்து மணிக்கு சேலம் வந்து சேர்ந்து இரவு உணவு முடித்து வீடு வந்து சேர பதினொன்று ஆனது.

இந்த பயணத்தில் பார்த்தது கரடுமுரடான சாலை, பூந்தோட்டங்கள், தின்னைகளுடன் கூடிய வீடுகள், நடு கல்லா என புரியாத இரண்டு கற்கள், பத்து பேர் சேர்ந்தாலும் கட்டி அணைக்க முடியாத மருதமரம். கடைசியில் மாதேசப்பா ஆலயம், காவிரி குளியல் ஒரு நல்லக் குளியலை முடித்து வீடு வந்து சேர்ந்தோம்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகக் கழுவப்படாத பானை - சிராப்பள்ளி மாதேவன்

நாள்கதிர் பானை - இணையத்திலிருந்து

நாள் கதிர் மற்றும் புத்தரிசி நாட்களிலெல்லாம் எங்களுக்காக தாத்தா கொடுத்த விடுப்புக் கடிதங்கள் 1980 வரை எங்கள் பள்ளியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன என்று என் மகனிடம் 2018ல் சொல்லும் போது "இதுக்கெல்லாமா விடுப்பு தருவாங்க அட போங்கப்பா" என்று சிரிக்கிறான். ஆனால் கொடுத்தார்களே, அது உண்மைதானே.

இந்தப் பேச்சு ஆரம்பித்த இடம் சுவையானது. அண்மையில் கேரளத்தில் பெரு வெள்ளம் ஏற்பட்டபோது, பேரியாற்றின் கதை தேடுகையில் சேரமான் கோதையும், பிட்டங்கொற்றனும், பொலந்தார் குட்டுவனும் எதிர்பட்டார்கள். அப்பொழுது என் நினைவுகளைக் கிளறிவிட்டுச் சென்ற பிட்டங்கொற்றனே இதற்குக் காரணம். புறநானூற்றின் 168 வது பாட்டு பிட்டங்கொற்றனை கருவூர் கதப்பிள்ளை சாத்தனார் பாடியது. புறநானூற்றின் எல்லா படல்களுக்கும் கால வரையறை செய்யப்படவில்லையென்றாலும் இந்தப் பாடல் ஏறத்தாழ 2300 ஆண்டுகளுக்கு முந்தையது என்பதற்கு மறுப்புரை எதுவும் காணக்கிடைக்கவில்லை.

"அருவி யார்க்குங் கழைபயி னனந்தலைக்

கறிவள ரடுக்கத்து மலர்ந்த காந்தட்

கொழுங்கிழங்கு மிளிரக் கிண்டிக் கிளையொடு

கடுங்கட் கேழ லுமுத பூழி - 5

நன்னாள் வருபத நோக்கிக் குறவர்

உழாஅது வித்திய பருஉக்குரற் சிறுதிணை
முந்துவிளை யாணர் நாட்புதி துண்மார்
மரையான் கறந்த நுரைகொ டம்பால்
மான்றடி புழுக்கிய புலவுநாறு குழிசி -10
வான்கே ழிரும்புடை கழாஅ தேற்றிச்
சாந்த விறகி னுவித்த புன்கம்

கூதளங் கவினிய குளவி முன்றிற்

செழுங்கோள் வாழை யகலிலைப் பகுக்கும்

ஊராக் குதிரைக் கிழவ கூர்வேல் — 15

நறைதார்த் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி

வடிநவி லம்பின் வில்லோர் பெரும

கைவள் ளீகைக் கடுமான் கொற்ற

வையக வரைப்பிற் றமிழகங் கேட்பப்

பொய்யாச் செந்நா நெளிய வேத்திப் — 20

பாடுப வென்ப பரிசிலர் நாளும்

ஈயா மன்னர் நாண

வீயாது பரந்தநின் வசையில்வான் புகழே."
(புறநானூறு -168)

அருவி பேரிரைச்சலுடன் நீருற்றும் அகன்றவிடத்து மூங்கில்கள் ஏராளம் இருக்கின்றன. அவற்றின் மீது மிளகு கொடிகள் படர்ந்து நிற்கின்ற மலைச் சாரலில் காந்தள் பூக்கள் மலர்ந்து கிடக்கின்றன. காந்தட் செடியின் கொழுத்துச் செழித்தக் கிழங்கை காட்டுப்பன்றிகள் தன் கூட்டத்தோடு வந்து கிண்டித் தோண்டியெடுக்கின்றன. வெள்ளை வெளேரெனக் கிழங்கு மிளிர்கின்றதாம். அவை கிளறிவிட்டுச் சென்ற மண் ஏர் பூட்டி உழுத்து போல் இருக்கிறது.

நன்னாள் வருவதை நோக்கி. பண்டைய தமிழர் மரபில் ஆட்டை தொடக்கமும், வேளாண்மைக்கான பாட்டமும் (விதைப்புக்கான நாட்களும்) பறையறைந்து அறிவிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவை பகுதிக்குப் பகுதி வேறுபட்டிருக்கலாம். அப்படியொரு நல்ல நாள் வந்த செவ்வியைப் பார்த்து, குறவர் தாம் உழாமல், பன்றிகள் கிளறிவிட்டுப் போன நிலத்தில் சிறிய திணையை விதைக்கிறார்கள். அது பெரிய தோகை விரித்து விளைந்து பருத்தக் கதிர் முற்றிக் கிடக்கிறது. அந்தப் புதுவிளைச்சலை அறுத்து, புதிது உண்ணவேண்டி திட்டமிட்டு வேலை நடக்கிறது.

முந்தைய நாள் மான் இறைச்சி வேகவைத்த, வெளிப்புறம் கழுவப்படாமல் வானின் கருவண்ணத்தில் இருக்கிற, புலால் நாளும் பானையில் காட்டுப் பசுவின் தீஞ்சுவைப்பால் கறக்கப்பட்டு நுரையுடனே அடுப்பிலேற்றப் படுகிறது. அதனுடன் திணையரிசியும் இடப்படுகிறது. விறகாகச் சந்தன மரத்துண்டுகள் எரிக்கப்படுகின்றன. சிறிது நேரத்தில் பாலும் திணையும் சேர்ந்து வெந்த புன்கம் (பொங்கல்) சமைக்கப் பட்டுவிட்டது.

அங்கே ஒரு அழகிய வெளி. "குளவி" தண்புதல் வளர்ந்து கிடக்கிறது. மிகச் சிறந்த நறுமணம் கொண்ட அதன் மலர்கள் பூத்துக் கிடக்கின்றன, இந்தக் குற்றுக் கொடிவகையச் சேர்ந்த தாவரத்தின் மலர்களிலிருந்து வீசும் மணம் புலவு நாற்றத்தைக்கூட விலக்கிவிடும் என்கிறது அகநானூற்றின் 268 ம் பாடல். அந்தப் புதரின் மீது படர்ந்து கவிந்து கிடக்கிறது "கூதளம்" எனும் கொடி. அதுவும் பூத்துக் குலுங்குகிறது. கூதளம், நறுமணம் கொண்ட குளவியின் மேல் படரும் என்பதை புறப்பாடலொன்று

நாறிதழ் குளவியொடு கூதளம் குழைய (புறம் 380) என சான்று பகர்கிறது. அப்படியொரு அழகிய நறுமணம் நிறைந்த முற்றத்தே வந்து அமர்கிறான் பிட்டங்கொற்றன்.

அவன் ஊராக் குதிரைக் கிழவன். ஊராக் குதிரை என்பது குதிரை மலை.

குதிரைமலை

(இன்று அந்தப் பகுதி "குதிரே முக்" என அழைக்கப்படுகிறது. குதிரை மூக்கு என்ற பழைய தமிழ்ப் பெயருடன் தென் கன்னடம் மாவட்டத்தில் உப்பினங்காடி வட்டத்தில் வழங்கி வருகிறது. இந் நாட்டில் மேற்கரை என்னும் தமிழ்ப் பெயர் மர்க்காரா

என்றும், வடகரை, படகரா என்றும் வானவன் தோட்டி, மானன்டாடி என்று உருத்திரிந்தும் வழங்குகின்றன). பிட்டங்கொற்றன் குதிரைமலைத் தலைவன். சேரமான் குட்டுவன் கோதையின் படைத்துணைவன். பெருவீரன். பெருங்கொடையாளன்.

முற்றத்தில் இரும்பை அடித்து வடித்துச் செய்யப்பட்ட "வடிநவில் அம்பு" தோளில் சாற்றிய விற்போர் வீரர்கள் நிறைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நடுவே நறைக்கொடியின் நாரில் தொடுக்கப்பட்ட வேங்கைப்பூ மாலை அணிந்து, கூரிய வேல் தாங்கி அமர்ந்திருக்கிறான் பிட்டங்கொற்றன். குளவியும், கூதளமும் பூத்துக் குலுங்கிய கார்காலத்தில் (ஆவணி, புரட்டாசி) வந்த விருந்தினரும், குதிரைமலை மக்களும் சுற்றியிருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொருவருக்கும் கொழுத்துக் முதிர்ந்த வாழையின் அகன்ற இலைகள் போடப்படுகின்றன. அதிலே தீஞ்சுவைப் பாலில் வேவைத்த திணைப் புன்கம் சுடச்சுட விளம்பப்படுகிறது. எல்லோரும் மகிழ்வுடன் உண்கிறார்கள். பிட்டங்கொற்றன் முகமலர்ச்சியோடு அமர்ந்திருக்கிறான். கதப்பிள்ளைச் சாத்தனாரும் புன்கம் அருந்தியிருப்பார் போலும். அகமகிழ்ந்து பாடுகிறார்.

கையால் அள்ளியள்ளி வழங்கும் கொடைத்தன்மையுடைய கொற்றனே, உன் புகழை உலகத்து எல்லையுள் தமிழகம் கேட்க, பொய்யுரைக்காத நாவுடைய புலவர்கள் வாழ்த்திப் பாடுவர். அதைக் கேட்டு கொடாத வேந்தர் நாணுவர் என்று வாழ்த்திப் பாடுகிறார்.

அட்டா. ஒரு பாடல் எத்தனைச் செய்திகளைத் தாங்கி நிற்கிறது. இரண்டாயிரத்து முந்நாறு ஆண்டுகள் தாண்டியும் நிற்கின்ற ஒரு பண்பாட்டு நீட்சியை, எம் நிலத்தின் பரப்பை, நிலத்தின் பெயரை, உணவை, இயல்பை எடுத்தோதிக்கொண்டே இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் வரலாற்றின் அறிவுகொண்டு நோக்காமல், பள்ளிப் பாடங்களில் முழுமையாக வைத்திராமல், பண்பாடுகளின் வேர்களைத் தெரியாமல் நாமும் வளர்ந்து நம் மக்களையும் வளர்க்கிறோம். எங்கே தொலைந்தது நம் அறிவு? பண்பாட்டுக் கூறுகளைச் சடங்குகளுக்குள் புகுத்திச் சிதைத்து வைத்திருக்கிறோம்.

நன்றாக நினைவிருக்கிறது குமரி மாவட்டத்தில் எங்கள் வீட்டில் நடைபெறும் "நாள்கதிரும்" "புத்தரிசியும்". அது நான் பள்ளியில் படித்துக்கொண்டிருந்த காலம். 1970 முதல் 1980 வரை.

வாற வெள்ளியாச்ச நெறைக்கதுக்கு நல்லநாளு, அண்ணைக்கு நெற்சரலாம் என்று தாத்தா அப்பாவிடம் சொல்லிவிடுவார். சித்தப்பாமார்களும், சித்திமார்களும் அவர்களின் பிள்ளைகளும் வியாழக்கிழமை அன்றே வந்துவிடுவார்கள். (இரண்டு சித்தப்பாக்களும் வேலையிலிருந்தவர்கள். அரைநாள் விடுப்பு எடுத்துக் கொண்டு வருவார்கள்). அன்று இரவில் சித்தி, அக்கா, தங்கை எல்லோரும் சேர்ந்து பச்சரிசியை ஊறவைத்து

தென் குமரியின் தாடகை மலை

அரைத்தெடுத்த மாவில், தாத்தாவின் பழைய கைத்தறி வேட்டியிலிருந்து கிழித்தெடுத்த துணியை முக்கி வீடெங்கும் கோலமிடுவார்கள். (முற்றம் முழுவதும் நிறைந்திருந்த அந்த ஒற்றைக் கோலத்தைப் பார்த்து வெகுநாட்களாகிவிட்டது).

வெள்ளிக்கிழமை அதிகாலையிலேயே எங்கள் எல்லோரையும் எழுப்பி குளிக்கச் சொல்வார்கள். பின்பு வயலுக்குச் செல்வோம். வரப்பில் வளர்ந்திருந்த சிறு புற்கள் கால் விரலிடுக்கில் கிச்சகிச்ச மூட்டியதை, அவற்றின் மீதிருந்த சிறு நீர்த்திவலைகள் காலில் குளிரூட்டியதை இன்னும் மறக்கமுடியவில்லை.

தென் குமரியின் தாடகை மலை

நல்ல விளைந்த வயலின் வரப்பில் எங்களையெல்லாம் நிற்கச் சொல்வார்கள். தாத்தா ஒரு மூலையில் (வடகிழக்கு மூலையென நினைப்பு) இறங்கி சூரியனை வணங்கிவிட்டு கதிரவாள் கொண்டு அறுக்கத் தொடங்குவார். இரண்டு மூன்று கை கதிர் அறுத்தவுடன் "இனி நீங்க அறுங்கப்பா" என்று கரையேறிவிடுவார். இரண்டு மூன்று பேர் தொடர்ந்து அறுக்கத் தொடங்குவார்கள். தாத்தா போதும் என்று சொல்லும் வரை கதிரை அறுத்து சிறு சிறு கட்டுகளாகக் கட்டிவைப்பார்கள். பின் அறுத்த தாளின் மீது வாழையிலையை விரித்து வீட்டிலிருந்து கொண்டுவந்த சாணத்தை பிடித்துவைத்து, அதைச் சுற்றிவருவார் தாத்தா.

பின் கையில் கதிர் கட்டு ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு அப்பாவை பேர்சொல்லி அழைப்பார். அவரும் சென்று தாத்தாவிடமிருந்து அந்தக் கட்டைப் பெற்றுக்கொள்வார். பின் சித்தப்பாமார்கள் பெரியவர்கள் என மூப்பு அடிப்படையில் ஒவ்வொருவருக்கும் கதிர்க்கட்டு கிடைக்கும். எங்களுக்கு. எனக்கு ஏழெட்டு வயதாய் இருந்தபோது நெற்கதிர் என் நெஞ்சளவு உயரம் இருந்தது. கையில் பிடிக்கையில் நெல்மணிகள் தரையில் உரசாமல் இருக்க யாரேனும் முன்பக்கம் ஒரு முடிச்சிட்டுத் தருவார்கள். அத்தனை உயரமான நெற்கதிர்களை இப்பொழுது இணையத்தில் படங்களாய் மட்டுமே பார்த்துக் கொள்கிறேன்.

வயலிலிருந்து குளத்தங்கரை வழியாக வருவோம். பள்ளத் தெரு இறக்கத்தில், தலைச் சுமட்டில் கொண்டுவரும் ஏராளமான கட்டுகளை சுமந்து வந்தவர்கள் கோயிலை நோக்கி இறங்கிவிடுவார்கள். நாங்கள் நடந்து தெருவழியாய் வீட்டுக்கு வரும் போது ஒரு திருவிழாவின் மகிழ்ச்சி மனதில் ஓடும். வீட்டின் அரங்கில் கொண்டுவந்த கதிர்களை வைத்துவிட்டு, ஏதாவது தின்றுவிட்டு கோயிலுக்குச் செல்வோம்.

கோயிலில் படையலாக வைக்கப்படும் பாயாசத்தில், அறுத்துவரப்பட்ட புதுக் கதிரிலிருந்து நெல்மணிகள் உதிர்க்கப்பட்டு, கையால் தேய்த்து உமி நீக்கிய புதிய அரிசி ஒரு கையளவு சேர்க்கப்படும். இன்னொரு படையல் சருக்கரைப் பாகு சேர்த்து செய்யப்பட்ட அவல். வழிபாடு முடிந்து கோயிலில் இருந்தும் திரும்பும் அனைவருக்கும் படையல் பொருட்களும், ஒரு கதிர் கட்டும் வழங்கப்படும். அதைப் பெற்றுக்கொண்டு வீடு திரும்புவோம்.

வீட்டில் அரங்கினுள் ஒரு பாணை இருக்கும். "நாள்கருதுப் பாணை" என்றே சொல்வோம். அதில் ஒவ்வொருவராய் (வயது மூப்பின் அடிப்படையில்) புதுக்கதிரில் ஒன்றிரண்டை எடுத்து வைப்போம். பின் "களம்", பத்தயப் புரை என்று அறுவடை மற்றும் நெல் சேமிப்புத் தொடர்பான இடங்களில் கதிர் கட்டுவோம். இதையே நாள்கருது என்றும் நிறை என்றும் அழைப்போம்.

இது போன்றதொரு நிகழ்வே "புத்தரிசி" எனப்படும் புது அரிசி சமைக்கப் படும் நாள். விடுப்பு, உறவுகள், கோலம், மகிழ்ச்சி எல்லாம் "நாள் கருதின்" வழமை போலவே இருக்கும்.

அறுவடை முடிந்து ஒரு நாள் இரவில் புதுநெல் அவிப்பு நடக்கும். அந்தப் புழுங்கலைக் குத்தி அரிசியெடுத்து புத்தரிசி சமைப்பார்கள். அன்று கண்டிப்பாக வாழையிலை தான் விளம்புவார்கள். எல்லாக் கறிகளும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். புத்தரிசி அன்று முதலில் விளம்பும் சோற்றில் தேங்காயும், சருக்கரையும் கலந்து சாப்பிடுவது வழக்கம். மொத்த குடும்பமும் ஒன்றாய் அமர்ந்து உண்போம். அன்று

கழியடைக்காய் செய்வார்கள். அது கடையடைக்காய், சீடை என்றும் அறியப்படும்.

என்ன வியப்பு? வான்கே ழிரும்புடை கழாஅத பிட்டங்கொற்றனின் பாணை போல இரண்டாயிரத்து முந்நாறு ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய பண்பாட்டின் நீட்சி என் இலையில் விளம்பப்பட்டிருக்கிறது. இடையே வந்துதித்த சாதி, மதக் தாக்கங்களைத் தாண்டி சில அடிப்படை பண்பாட்டுக் கூறுகள் இன்னும் நம் கருமயப் பதிவுகளில் இருக்கின்றன. இந்தத் தாக்கங்களிலிருந்து விடுபட இவை ஒருவேளை உதவலாம்.

மாந்த ஆய்வியலில் நான்கு கூறுகளில் பண்பாட்டியல் முகாமையானது. அதன் மற்றைய கூறுகளான தொல்லியல், சமூகவியல் ஆய்விற்குக் கூட பண்பாட்டியல் உதவும். பண்டு இருந்த மக்களின் கொடுக்கல், வாங்கல் முறைகளும் அவர்கள் மதிப்பு மிக்கதாய்க் கருதிய பொருட்களையும் அறிதல் பண்பாட்டியலின் பணி. பண்பாடுகளை ஆராயாமல் மாந்தவியலை ஆராய முடியாது என மாந்தவியல் ஆய்வாளர்கள் கருதுகிறார்கள்.

நான் தொழில்முறை ஆய்வாளன் இல்லையெனினும் இந்த நோக்கில் நண்பர்களிடமும், உறவுகளிடமும் கேட்டேன். முகநூல் வழியாகவும் வேண்டுகோள் விடுத்தேன். நிறைய நண்பர்கள் வேறு வேறு ஊர்களிலிருந்தும் நாடுகளிலிருந்தும் தொடர்பு கொண்டார்கள். அவர்களிடமிருந்து கிடைத்தவை அறிவும், வியப்பும்.

பிட்டங்கொற்றனின் குதிரைமலையில் புன்கம் உண்டுவிட்டு காலாற நடந்து தென்குமரியின் அருகே தாடகைமலை அடிவாரத்தை அடைவதற்குள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஓடிவிட்டன. பண்பாட்டின் பெரும்பயணம் அது. வேர்கள் எவை என முழுவதுமாக அறிந்துவிட முடியவில்லை எனினும், விழுதுகளை அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடிகிறது. வேர்கள் ஏதேனும் மலைமுகட்டில் இருக்கலாமென்றே தோன்றுகிறது.

"கல் தோன்றி

மண் தோன்றா காலத்தே

வாளொடு

முன்தோன்றி மூத்த குடி"

யல்லவா. மருதம் தோன்றா காலத்தே குறிஞ்சியிலும், முல்லையிலும் வாளொடு, இரும்பொடு அல்லது பிட்டங்கொற்றனின் "வடிநவில் அம்பொடு வாழ்ந்த பழங்குடி அல்லவா. வானமலையின் முகடுகளில் எங்கேனும் புன்கத்தின் வேர்கள் இருக்கலாம். அல்லது தேவனையப் பாவாணரும், கா.அப்பாத்துரையாரும் சொன்னது போல தென்கடலுக்குள் மூழ்கியிருக்கிற குமரிக் கோடு மலையின் முகடொன்றில் இருக்கலாம்.

ஆதிச்சநல்லூர் அரிசியே பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்கிறார்கள். எனவே வேர்களைத் தேடுவது பெரிய வேலையே. ஆனால் விழுதுகளைக்

கண்டறிவது நம்மால் இயலுகிற ஒன்றே. விழுதுகளைப் பிடித்து மேலேறினால் அவை கிளைகளை அடையும். கிளைகளில் தொடர்ந்தால், எல்லாக் கிளையும் ஒரு மரத்தினது என்பதறிவோம். எனவே விழுதுகளைத் தேடினேன். விழுதுகள் விளம்பியவை கீழே,

புலவர் வல்வில் ஓரி : ஆயக்காரன்பும். நாகப்பட்டினம் மாவட்டம். இது தென் பகுதியில் வேதாரண்யம் ஒன்றியத்தில் கடற்கரை ஊராகும். ஒன்றியத்தின் பெரும்பகுதியில் காவிரி பாசனம் கிடையாது. ஏனெனில் இது மேடான பகுதி. வடகிழக்கு பருவமழையின்போது, ஆவணி புரட்டாசி மாதங்களில் முற்காலத்தில் பள்ளமாக செய்கால் செய்யப்பட்ட வயல்களில் நேரடி விதைப்பு செய்து பருவமழையை எதிர்பார்ப்பர்.

நெல் விளைந்த காலத்தில் பொங்கலுக்குப் பிறகு "இன்று 9 மணிக்குமேல் 10 மணிக்குள் புதிர் எடுக்க நாள் உத்தமம்" என அந்த ஊர் ஐயர் அல்லது குருக்கள் வீடுவீடாக சென்று ஒரு தாக்கீது கொடுத்துச் செல்வார். அவருக்கு தட்சிணை உண்டு. குறிப்பிட்ட நாளில் வயலுக்குச்சென்று பாதி அல்லது முக்கால்வாசி முற்றிய கதிர்களை சேகரித்து வந்து அரிசி எடுத்து, பழைய பச்சரிசியுடன் சேர்த்து சர்க்கரைப்பொங்கல் செய்து வீட்டிலேயே குலதெய்வங்களுக்கு படையல் செய்வார்கள்! இவ்வழக்கம் 1975, 1980 வரையில் பெரும்பாலும் இருந்தது. தற்போது குறைவாக நடக்கிறது.

ராஜபாண்டியன்: நெல்லை- பாலாமடை.: நான் தேவேந்திர குலத்தில் வீரவளநாட்டார் பிரிவை சேர்ந்தவன். எங்கள் குடும்பத்தில் அவ்வழக்கம் உண்டு. முதலாவது தேவேந்திரனுக்கு படையல் இட்டு குடும்பத்தில் மூத்தவனுக்கு குடும்பப் பட்டம் கட்டுவார்கள். படையலில் முக்கனிகள் இடம் பெற வேண்டும். நெல் , மஞ்சள் , வாழை , பனை அவசியம் இருத்தல் வேண்டும். தலைவாழை இலையில் படையலிட்டு ஓர் குடும்பத்தை சேர்ந்த ஆண்கள் மட்டும் அமர்ந்து சாப்பிடுவோம். ஆனால் தற்காலத்தில் அப்பழக்கம் மறைந்து வருகிறது.

ஈழவன் இநேசன்: இலங்கை .யாழ்ப்பாணத்தின் தெற்கிலுள்ள ஒரு சிறிய கிராமம். அந்தக்காலத்தில், நெற்கதிர்கள் முற்றி எந்த நேரமும் அறுவடை செய்யலாம் என்ற நிலையை அடையும் போது நல்ல நாள்பார்த்து ஒரு நாள் எனது தந்தையார் ஒரு பிடி அளவு நெல்லை அறுத்து வந்து வீட்டிலுள்ள சாமிகள் வைத்திருக்கும் மாடத்தில் பூசைப்பொருட்களுடன் வைத்துவிடுவார். இதனை புதிர் எடுத்தல் என்போம். அதன்பின் எந்த நாளும் பாராமல் நாம் அறுவடையை ஆரம்பிக்கலாம் . அறுத்து எடுத்து வந்த நெல்லை மீண்டும் ஒருநாள் எடுத்து உரலில் இட்டு உமி நீக்கி புதுச்சோறு சமைத்துண்போம் உறவுகளுடன் சேர்ந்து.

ரமேஷ்: நெல்லை நன்னகரத்தை சார்ந்த பள்ளர்குலத்தவரான சுடலைமாடன் குடும்பத்தார் ஆண்டுதோறும் தென்காசி கோயிலுக்கு நாள்கதிர்

புத்தரிசி - நாகப்பட்டினம்

படம்: அணுராதா நாராயணசாமி

கொண்டு செல்லும் வழமை இன்றுவரை நடப்பிலிருந்து வருகிறது.

கீர்த்திசு கூடலூர்: கூடலூரின் பணியர் இன பழங்குடிமக்கள் "பூ புத்தரி" அறுவடைத் திருவிழா கொண்டாடுகிறார்கள். வயலில் குலச்சாமிக்கு விளக்கேற்றி, பத்து நாட்கள் நோன்பிருந்த இளைஞர்கள் கதிர் அறுத்துக் கோயிலுக்கு எடுத்துச் செல்கிறார்கள். நம்பாலக்கொட்டை "வேட்டைக் கொருமகன்" கோயிலில் படையலாக வைத்து வழிபட்டு பின் வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்கிறார்கள். பின் வயல், வீடு, நெல் உலர்த்தும் களம் ஆகிய இடங்களில் கதிர் கட்டுகிறார்கள். இதில் முள்ளுக் குரும்பர், ஊராளிக் குரும்பர் இன மக்களும் கலந்து கொள்கிறார்கள்.

முத்துக்குமாரசாமி: சமயபுரம் பகுதியில் முதல் கதிர் அறுவடையின் ஒரு பகுதியை பள்ளத்தம்மன் கோயிலுக்குக் கொடுத்துவிடுவார்கள்.

பொன்னண்ணா ஜோயப்பா: குடகில் ஆண்களும், பெண்களும் இணைந்து "பட்டேதாரா" வின் (குடும்பத் தலைவர்) தலைமையில் வயலுக்குச் சென்று கதிர் அறுத்து மாவிலையால் கட்டி கத் (கட்டு) செய்கிறார்கள். அதை "அயின் மனே" (பரம்பரை வீடு) க்கு எடுத்துச் சென்று "பொலி பொலியே பா பா" என்று ஓங்கிக் குரலெழுப்புகிறார்கள். சிறுவர்கள் பட்டாசு வெடித்து மகிழ்வார்கள். அன்று மதிய உணவு சிறப்பானது.

பன்றி இறைச்சி, கொழுக்கட்டை, அரிசிச்சேவை, பழமும் சருக்கரையும் கலவை, மீன் கறி முதலியவை முகாமையானது. கொடவா, அம்மா கொடவா, கெட்டா, கன்னடிகா, துளுவா என எல்லா இனத்தவரும் குடகில் "புத்தரி" கொண்டாடுகிறார்கள். குடகின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் இதற்கு வாழ்த்து தெரிவிக்கிறார்.

அணுராதா நாராயணசாமி, மலேசியா: நாகப்பட்டினம், புதுச்சேரி பக்கம் எடுக்கப்பட்ட புத்தரிசி படையல் தொடர்பான ஒளிப்படம்.

நெல்லை, குமரி மாவட்டக் கோயில்கள்

பெரும்பாலானவற்றிலும், கேரளக் கோயில்களிலும் நிறை நாள் நடைபெறுகிறது. இலங்கையில் அரசே இந்த விழாவைக் கொண்டாடுகிறது.

தஞ்சை, திருச்சி, மதுரை, கோவை பகுதிகளின் செய்திகள் அதிகமாய்க் கிடைக்கப்பெறவில்லை. அதனால் குறையொன்றுமில்லை. அத்தனைக்கு இது பேராய்வும் இல்லை. ஒரு தொடக்கமே. சரி, கிடைத்தச் செய்திகளின் ஊடே ஒரு நடை வருவோம்.

குமரியின் நாஞ்சில் நாட்டிலும், நெல்லையின் சில பகுதிகளிலும், ஈழத்திலும் நாள்கதிரும், புத்தரிசியும் வேறு வேறு நாட்களில் நடக்கின்றன. நாகை, கூடலூர், குடகு இங்கெல்லாம் இரண்டும் ஒரே நாளில் நடக்கின்றன.

குடகில் குடும்பத் தலைவரோடு (பட்டேதார) ஆண்களும், பெண்களும், குழந்தைகளும் வயலுக்குச் செல்வர். கூடலூரில் நோன்பிருந்த இளைஞர்களோடு மற்ற அனைவரும் வயலுக்குச் செல்கிறார்கள். நாஞ்சில் நாட்டில் குடும்பத்தலைவரோடு ஆண்களும், குழந்தைகளும் வயலுக்குச் செல்கிறார்கள். நாகை, நெல்லை, ஈழம் போன்றவிடங்களில் குடும்பத் தலைவர் மட்டுமே வயலுக்குச் செல்கிறார்.

குடகு, கூடலூர், நாஞ்சில்நாடு பகுதிகளில் களம், நெல்சேமிக்கும் இடம், குலச்சாமி கோயில் மற்றும் வீட்டிலும் கதிர்காப்பு கட்டுகிறார்கள். மற்றவிடங்களில் வீட்டில் மட்டுமே.

நாகையிலும், ஈழத்திலும் "புதிர் எடுத்தல்" எனும் பெயரிலும் நெல்லை, குமரி பகுதிகளில் "நாள் கதிர்" எனவும் முதல் அறுவடை நாள் குறிக்கப் பெறுகிறது.

குடகு, கூடலூர், நாகைப் பகுதிகளில் ஊருக்குப் பறையறைந்தோ, வீட்டுக்கு வீடு சென்று சொல்லியோ நாள் அறிவிக்கும் முறை இருக்கிறது. நாஞ்சில்நாடு கேரளத்துடன் இணைந்திருந்தக் காலம்வரையில் விதைப்புக்கான நாளறிவித்தல் முரசறைந்து

அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கதிர் அறுக்கும் நாள் பற்றிய முரசறைதல் குறித்து செய்தியொன்றும் கிடைக்கவில்லை.

நெல்லை பாலாமடைப் பகுதியில் "குடும்பர்" என்றும், குடகில் "பட்டேதாரே" என்றும் குடும்பத்தலைவர் அழைக்கப்படுகிறார். திருச்சிராப்பள்ளி பகுதியில் இந்த "பட்டய தாரர்" என்ற சொல் வழக்கத்திலிருக்கிறது. "ஊர்க்குடும்பு" என்ற சொல் உத்திரமேரூர் கல்வெட்டில் ஊர்ப்பிரிவைக் குறிக்கிறது.

பிட்டங்கொற்றனின் தினை புன்கமும், நாகையின் புதுச்சோறும், நாஞ்சிலின் புத்தரிசியும் ஏறத்தாழ ஒரே கால அளவில், கார்காலத்தில் நடக்கின்றன. கூடலூர் குடகு பகுதிகளில் கூதிர்காலத்தில் நடக்கின்றன. குடகில் மட்டும் இது ஒரு சடங்காக மாற்றமடைந்திருக்கிறது. தலைவாழை இலையும், புன்கம் எனும் பொங்கலும் எல்லாவிடத்தும் இருக்கிறது. புத்தரி, புத்தரிசி, புதுச்சோறு என பெயரும் ஒன்றாகவே இருக்கிறது.

வேறுபாடுகளும், ஒற்றுமைகளும் பண்பாட்டு நீட்சியில் புதியவையல்ல. ஆனால், சில ஒற்றுமைகள் வியப்பளிக்கின்றன.

நாஞ்சில் நாட்டில் ஒரே சமூகத்தின் சில குடும்பங்களில் புத்தரிசி அன்று புலால் சமைப்பதில்லை. எங்கள் வீட்டிலும் இல்லை. ஆனால் எங்கள் வீட்டிலிருந்து பத்து கிலோமீட்டர் தொலைவில் இருக்கும் அதை வீட்டில் மீன், இறைச்சி என சமைப்பார்கள். இது குடகை ஒத்திருக்கும். அங்கும் மீன் மற்றும் புலால் சமைக்கப்படுகிறது.

குடகின் புத்தரியின் முகாமையான உணவு அவலும், சருக்கரையும், மலைப்பழமும், தேங்காயும் சேர்த்து செய்யப்பட்ட தம்புட்டு. எங்கள் ஊரிலும் சருக்கரையும், தேங்காயும், அவலும் சேர்த்து செய்யப்படும் இனிப்பு நாள் கதிர் அன்று கோயிலில் வழங்கப்படும். பக்கத்தில் கடுக்கரை போன்ற ஊர்களில் காலை உணவே சருக்கரை அவல் தான்.

வானமலையின் கடைக்கோடியில்தென்குமரியின் தாடகை மலையின் அருகிலும் அங்கிருந்து ஏறத்தாழ எழுநூறு கி.மீ க்கு அப்பால் வடக்கில் இருக்கிற குதிரைமலை அருகிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்விற்காக, ஒரே உணவு, அதுவும் மிக நீண்ட காலமாக என்பது பெருவியப்பே. குதிரைமலையிலிருந்து அறுநூறு கி.மீ. தென்கிழக்கில் இருக்கிற நாகப்பட்டினத்திலும் ஒரே மாதிரியாக ஊருக்கு அறிவித்து "கதிரறுத்தல் மற்றும் புத்தரியை" ஒரே நாளில் கொண்டாடுவதும் வியப்பே. ஏனெனில் இது பண்டிகையல்ல.

தானாக விளைந்த காய், கனி மற்றும் வேட்டையாடிய விலங்குகள் என உண்டு திரிந்த மாந்தன், விதைத்து, விளைத்து உண்ட போது உழைப்பின் பலனை மகிழ்வோடு தொடங்கியிருக்கலாம். மருத நிலத்தில் உழவு பற்றிய அறிவு இருந்த காலத்தில் தான் "கதப்பிள்ளைச் சாத்தனார்" பிட்டங்கொற்றனைச் சந்திக்கிறார். அதனால் தான்

"கடுங்கட் கேழ் லுழுத பூழி

நன்னாள் வருபத நோக்கிக் குறவர்

உழாஅது வித்திய" என்றெல்லாம் பாடுகிறார்.

உழுது விதைப்பதை அறிந்தவரே உழாது விதைத்த என்று பாட இயலும். எப்படிப் பார்த்தாலும் ஒரு புது விளைச்சலின் புதுவரவை மூத்த தமிழ்க்குடி கொண்டாடி மகிழ்ந்திருக்கிறது. இதை "வையக வரைப்பிற் றமிழகங் கேட்ப" என்று குதிரைமலையில் பாடியதிலிருந்து அன்றைய தமிழக எல்லையையும் அறிய முடிகிறது.

மொழி, அரசியல் மாற்றங்கள் காலப்போக்கில் எல்லைகளை மாற்றி இருக்கின்றன. குழுக்களுக்குப் பெயரிட்டிருக்கின்றன. ஆனால், பண்பாட்டுக் கூறுகள் மட்டும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகக் கழுவப்படாத பாணையாக எல்லோர் வீட்டுப் பரண்களிலும் கிடக்கிறது.

ஆரணி ஜாகீர்தார்களின் மறுபக்கம்... - வேலுதரண்

காலச்சுழற்சி என்பது எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவானது என்பது நிதர்சனமான உண்மை. அதிலிருந்து அரசர்களுக்கு, ஏன் கடவுளுக்கு கூட விதிவிலக்கு கிடையாது என்பதைப் புராணங்களும் கூறுகின்றன.

300 வருடங்களுக்கு மேலாக ஆரணியை ஆண்ட ஜாகிர்தார்களின் வாழ்வு முறையை, அதுவும் குறிப்பாக 12வது தலைமுறை ஜாகிர்தாரைப் பற்றிய பதிவே இக்கட்டுரை. ஆரணி ஜாகிர்தார்கள் என்பவர்கள் யார்?. எங்கிருந்து வந்தார்கள்? இவர்கள் அரசர்களா?. இவர்களுக்கும் ஆரணிக்கும் என்ன தொடர்பு? இது போன்று என்னுள் எழுந்த இக்கேள்விகளுக்கு விடை காண விழைந்ததே இத்தேடல். அவர்களின் வரலாற்றையும் சிறிது காண நாம் காலச்சுக்கரத்தில் பின்னோக்கிச் செல்ல வேண்டும். வாருங்களேன் நீங்களும்.

17ம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் மராத்திய மன்னன் சுத்ரபதி சிவாஜியின் தந்தை ஷாஜி, முகலாயர்களுடன் போர் புரிந்து, பல தோல்விகளுக்ககுப் பிறகு பெங்களூரு, ஆரணி, போர்டோ நோவா, தஞ்சாவூர் பகுதிகளைக் தங்களுக்கு கீழ் கொண்டு வந்தனர். இப்போர்களின் போது தன்னுடன் இருந்த வேதாஜி பாஸ்கர் பந்த் என்பருக்கு, அவருடைய சேவையைப் பாராட்டி ஆரணி ஜாகிர் பகுதியைத் தானமாக அளிக்கப்பட்டது. இராணுவ சேவை என்று தான் குறிப்பிடப் படுகின்றது. ராணுவத்தில் எதிரிகளுடன் போரிட்டாரா இல்லை அலுவலக வேலையா என்பது போன்ற விபரங்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை மேலும் வேதாஜி பாஸ்கர் பந்த் என்பவர் பிராமணர் என்ற குறிப்பும் கிடைக்கின்றது.

பொயு 1690 ல், ஜில்பிர்கான் மற்றும் பொயு 1690ல் ஹைதர் அலி ஆகியோரின் படையெடுப்பின் போது அரணி ஜாகிர் பறிக்கப்பட்டது. மீண்டும்,

ஷாஜியின் மறைவுக்குப்பிறகு, பொயு 1677ல், சிவாஜி கோல்கொண்டா மன்னன் குதுப்ஷாவுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு, ஹைதர் அலியிடம் இழந்த பகுதிகளைக் கைப்பற்றி ஆரணி ஜாகிரை வேதாஜி பாஸ்கர் வசமே ஒப்படைக்கப் படுகின்றது.

ஆரணி ஜாகீர் ஆட்சி 4 தலைமுறை வரை, அதாவது பொயு 1750 வரை அமைதியாகவே சென்றது. பொயு 1750 களில், ஆற்காடு நவாப்களின் வாரிசு உட்பூசலில், அப்போதைய ஜாகிர் திருமலா ராவ் சாகிப் பங்கு கொள்ள நேர்ந்தது. அதனால் இழந்த ஆரணி ஜாகிர், பிரித்தானியர்களுடன் பொயு 1762ல், ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்திற்குப் பிறகு மீண்டும் ஒப்படைக்கப்பட்டது. பொயு 1763ல், திருமலா ராவ் சாகிப் மறைவுக்குப் பின்பு வாரிசு குழப்பம், முகம்மது அலி, ஹைதர் அலி, திப்பு சுல்தான் ஆகியோரின் தலையீடுகளால் ஏற்பட்ட குழப்பம், வாரிசின்மை போன்ற காரணங்களால் ஆரணி ஜாகிர் உரிமம் பறிக்கப்பட்டு பிரித்தானியர்களால், 1762ஆம் வருட ஒப்பந்தப்படியே மீண்டும் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

இக்குழப்பங்கள் 12வது தலைமுறை ஆரணி ஜாகிர்தார் ஸ்ரீநிவாச ராவ் சாகிப் காலம் வரை தொடர்ந்தது. பொயு 1937ல் ஸ்ரீநிவாச ராவ் சாகிபின் 36வது வயதில் கிடைத்த ஜாகிர் பதவி 11 ஆண்டுகள் மட்டுமே நீடித்தது. அதுவே இந்திய சுதந்திரத்திற்கு பிறகு மத்திய அரசால் மன்னர், ஜாகிர் மற்றும் ஜமீன்தார்கள் ஆட்சி முறை ஒழிக்கப்பட்டது.

சத்ய விஜய நகரம்...

ஜாகிர்தார்கள் மாத்வா சம்பிரதாயத்தைக் கடைபிடிப்பவர்கள். சத்ய விஜய தீர்த்தருக்கு ஒரு மடமும் மூல பிருந்தாவனமும் கட்டிக்கொடுத்தார். குருவின் ஆணைப்படி மராத்தா, கர்நாடகா, ஆந்திரா மற்றும் தமிழ்நாட்டு பிராமணர் முன்னேற்றத்திற்காக

ஒரு நகரம் உருவாக்கப்பட்டது. அந்நகரம் சத்ய விஜய தீர்த்தரின் பெயராலேயே சத்ய விஜய நகரம் என்று இன்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

சத்ய விஜய நகர அரண்மனை 8ஆம் தலைமுறை ஜாகிர்தார் காலத்தில் பொயு 1825 களில் கட்டப்பட்டது. தரை மற்றும் இரண்டு தளங்களைக்கொண்டது. இது பெண்கள், குழந்தைகள், விருந்தினர்களுக்காகக் கட்டப்பட்டது. இது தவிர ராணி அரண்மனையும் தர்பார் மண்டபமும் தனித்தனியே கட்டப்பட்டன. செங்கற்களால் கட்டப்பட்டு மீண்டும் சுண்ணாம்பு கலவையால் பூசப்பட்டு முட்டை, மாக்கல் இவற்றைக்கொண்டு மெருகேற்றப்பட்டது.

பூசும் போதே தூண்களில் உள்ள சிற்பங்களும் பூ வேலைப்பாடுகளும் செய்யப்பட்டன. ஆடு, சிங்கம், மான், போன்ற விலங்கு உருவங்களும் பறவைகளும் அந்த வேலைப்பாடுகளுள் அடங்கும். ஜமீன்தார்/ ஜாகிர்தார் முறை ஒழிப்புக்குப் பின்பு ஜாகிர்தாரின் வாரிசுகள் சென்னை, பெங்களூரு, பம்பாய் என புலம் பெயர்ந்து விட்டனர். ஒருகாலத்தில் ஜாகிர்தார் மாளிகையாக இருந்தது இன்று சமூக விரோதிகளின் கூடாரமாகவும் மனிதர்களின் கழிவறையாகவும் ஆனது பெரிய சோகமே.

பூசிமலைக்குப்பம் அரண்மனை... ஜாகிர்தார்களின் சுகபோக வாழ்க்கைக்கும் பஞ்சம் இல்லை. பொயு 1850-1860, 6 - 7 ஆம் தலைமுறை ஜாகிர்தார்கள் காலத்தில் பொழுதுபோக்கு, வனவிலங்குகளை வேட்டையாடுதல், விருந்து போன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்காகவும் மலைகளுக்கு நடுவே பூசிமலைக்குப்பத்தில் ஐரோப்பிய கட்டிடக்கலையில் ஒரு மாளிகையைக் கட்டி உள்ளனர். அதற்காக மரம் வளர்த்து காடுகளாக மாற்றினர். இதுவே கண்ணாடி மாளிகை எனவும், சூட்டிங்பாக்ஸ் (Shooting box) எனவும் அழைக்கப்பட்டது. இந்த மாளிகை ஜாகிர்தார் ஐரோப்பிய காதலிக்காக கட்டினார் என்ற கருத்தும் உள்ளது. (இந்த அரண்மனை பற்றி திரு சரவணன் கடந்த இதழிலும் எழுதி இருந்தார்)

சீனிவாச ராவ் சாகிப்....

நம் கதாநாயகன் 12வதும் கடைசி ஆரணி ஜாகிர்தாருமான ஸ்ரீநிவாச ராவ் சாகிப் அவர்களின் வரலாறு கொஞ்சம் சுவாரசியமானது. தன் தந்தையின் அடியை ஒட்டியே இவருடைய பழக்க வழக்கங்களும் அமைந்தது. இளமையிலேயே ஒரு கார் பிரியராக இருந்தவர் 19வது வயதில் ஒரு காருக்கு உரிமையாளர் ஆனார்.

அவருடைய திருமணத்தின் போது வரதட்சனையாக 21 கார்கள் வாங்கப்பட்டன. அதுவே அவரை ஒரு கார் பைத்தியமாகவும், ஆக்கியது. இது அவர் வாழ்நாளில் 182 கார்களுக்குச் சொந்தக்காரராகவும் ஆக்கியது. அவர் மாளிகையை விட்டு வெளியே வரும் போது 5 முதல் 7 கார்கள் வரை மாளிகையின் முன்பு நிற்குமாம். அவரிடம் ஆங்கில எழுத்துக்கள் கொண்ட கார் தயாரிப்பு நிறுவனங்கள் தயார் செய்த அனைத்து மாடல் கார்களும் இருந்தது. உலகப் போரின் போது அந்த நிறுவனங்கள் கார்கள் உற்பத்தி செய்யவில்லை. அவ்வாறு செய்து இருந்தால் இன்னும் ஆதிகமாக வாங்கி இருந்திருப்பார் என அவர் மகன் ராமசந்திர ராவ் கூறுகின்றார்.

கார்களை பம்பாய் சென்று வாங்கி பின்பு அங்கிருந்து அவரே ஓட்டி வருவாராம். ஓட்டுநரையோ, பராமரிப்பாளரையோ வைத்துக்கொண்டது இல்லையாம். அனைத்தையும்

அவரே செய்து கொள்வாராம்.

அந்தக்காலத்திலேயே பெங்களூரில் இருந்து சென்னைக்கு 5.5 மணி நேரத்தி ஓட்டி வந்து விடுவாராம். தன்னுடைய மகனுக்கு கொடுத்த திருமண பரிசு அவருடைய காரில் நாற்பத்தைந்து நிமிடங்கள் அவர்களை பெங்களூரைச் சுற்றிக்காட்டியதுதான்.

ஜாகிர்தார் முறை ஒழிப்புக்குப் பிறகு ஜாகிர்தாரும் அவருடைய வாரிசுகளும் சாதாரண வாழ்க்கைக்கு தள்ளப்பட்டனர். படித்தவர்கள் வேலை தேடி வெளியூர் சென்று விட்டனர். ஆனால் ஸ்ரீநிவாச ராவ் எஞ்சிய வாழ்க்கையை ஓட்ட ஆசை ஆசையாக வாங்கிய கார்கள் ஒவ்வொன்றாக விற்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

வருடத்திற்கு 6 முதல் 7 கார்களை வாங்கிய ஜாகிர்தார், பொய் 1949 முதல் 1989 வருடம் இறக்கும் வரை 40 வருடங்கள் ஒரே ஒரு கார் மட்டுமே வைத்து இருந்தார் என்பது வருந்தத்தக்கதே..

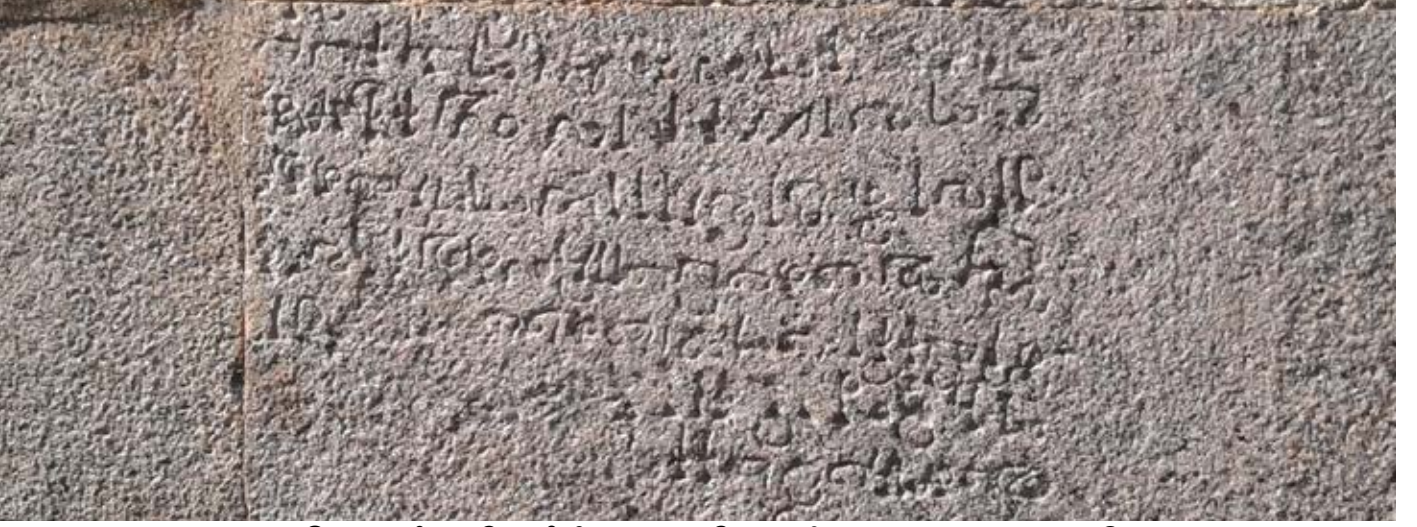

கீழ்ப்பழுவூர்

ஆலந்துறையார் திருக்கோயில்

- ஆயிஷா பேகம் ஆய்வாளர், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

வரலாற்று சிறப்பு மிக்க கோவிலில் தலைக்கீழாக நிறுத்தப்பட்டுள்ளக் கல்வெட்டு

வடமூலநாதர் என்று அழைக்கப்படும் ஆலந்துறையார் திருக்கோயில் அரியலூர் மாவட்டம், கீழ்ப்பழுவூர் என்னும் ஊரில் அமைந்துள்ளது. அரியலூரிலிருந்து தஞ்சை செல்லும் சாலையில் இவ்வூர் உள்ளது. கீழ்ப்பழுவூருக்கு செல்ல எண்ணற்ற பேருந்து வசதிகள் உள்ளன.

கீழ்ப்பழுவூரின் சிறப்பு

அரியலூரில் அமைந்துள்ள, கீழ்ப்பழுவூர் பல்வேறு வரலாற்று சிறப்புக்களை கொண்டுள்ள ஊராக திகழ்கிறது. இந்த ஊர் ஆலமரங்கள் நிறைந்திருந்த ஊராக விளங்கியதால் கீழ்ப்பழுவூர் என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. அவ்வூரினை சோழர்களும், அவர்களுடைய சிற்றரசர்களான பழுவேட்டரையர்களும் ஆட்சிப்புரிந்தனர். வேட்டரையர்களும் ஊரின் பெயரினை கொண்டு பழுவேட்டரையர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர்.

பழுவேட்டரையர்களின் சிறப்பு வாய்ந்த ஊராக பழுவூர்கள் விளங்கியது. (கீழ்ப்பழுவூருக்கு அருகில் மேல்பழுவூர் என்னும் ஊர் உள்ளது.) மேல்பழுவூரில் பழுவேட்டரையர்களின் கோயில் உள்ளது.

கல்வெட்டுகளில் ஊரின் பெயர் சிறுபழுவூர் என்றும் திருப்பழுவூர் என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஊரில் உள்ள வரலாற்று கோயில்களுள் ஆலந்துறையார் கோயிலும் ஒன்றாக திகழ்கிறது.

- 1) பெருமாள் கோயில்
- 2) மறவனீஸ்வரர் கோயில்

கோயில் சிறப்புகள்

ஆலந்துறையார் திருக்கோயில், பல்வேறு சிறப்புகளையும் வரலாற்று பெருமைகளையும் உள்ளடக்கியது. அவற்றுள் சிலவற்றை இங்கு

காண்போம்.

சிவனும் உமையும் கைலாயத்தில் இருக்கும் போது, பார்வதி விளையாட்டாக சிவனின் கண்களை மூடினார். அவ்வாறு கண்களை மூடியதன் விளைவாக பூமி சுழல்வது நின்றது. பார்வதியின் செயலைக் கண்டு கோபம் கொண்ட சிவன் பார்வதியை பூமிக்கு சென்று தவம் செய்யுமாறு சாபமிட்டார்.

பெருமானின் சொல்லை ஏற்ற அம்மை பூலோகத்திற்கு சென்று யோகவனம் என்ற இடத்தில் கடுந்தவம் புரிந்தார். பார்வதியின் தவத்தை மெச்சிய சிவபெருமான் அவரை தன்னுள் இணைத்து கொண்டார். பார்வதியின் தவத்தின் பலனாய் அவருக்கு "அருந்தவ நாயகி" என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

பரசுராமன் தன் தாயை கொன்ற தோஷத்தை போக்குவதற்காக லிங்க வடிவோனை வணங்கிய தலமாக ஆலந்துறையார் கோயில் விளங்குகிறது. இக்கோயிலில் உள்ள இறைவன் தான்தோன்றியாய் (சுயம்புவாய்) உருவானதாக ஸ்தலபுராணம் கூறுகிறது. இலிங்கத்தின் மேல் காலை கதிரவனின் கதிர்கள் அழகாக படுகிறது.

வடமூலநாதர் என்று அழைக்கப்படும் ஆலந்துறையார் திருக்கோயிலின் வரலாறு முதலாம் பராந்தகன் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் செங்கல்தனியாக இருந்த இக்கோயில் பின் கற்றளியாக மாற்றப்பட்டது (பராந்தகன் காலத்தில்தான்?).

அதற்கு பின் வந்த சோழ அரசர்களாலும் அவர்களின் சிற்றரசர்களான பழுவேட்டரையர்களாலும் திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டது.

அருணகிரிநாதர் கீழ்ப்பழுவூரினையும், ஆலந்துறையார் கோயிலினையும் பற்றி புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

- 3) சரஸ்வதி
- 4) திரிபுராந்தகர்
- 5) தட்சிணாமூர்த்தி
- 6) பிரம்மா
- 7) கொற்றவை
- 8) நடராசர்
- 9) காலாந்தக மூர்த்தி
- 10) கங்காதர மூர்த்தி
- 11) உமாசகிதர்

கஜசம்ஹார மூர்த்தி

முற்கால சோழர் காலத்தை சேர்ந்த சிற்பத்தின் அழகு வியக்கத்தக்கது. எட்டு கரங்களை பெற்றுள்ள கரி உரித்த பெருமான் தலையில் ஜடா மண்டலத்தையும், செவிகளில் குதம்பைகளையும், மார்பில் உதரபந்ததையும், பூணூலையும், கழுத்தில் சரப்பளியையும் அணிந்துள்ளார். நான்கு கரங்களில் ஒன்றில் வாளையும், மற்றொரு கரத்தில் எச்சரிக்கை முத்திரையையும் கொண்டுள்ளார். வீரக்கழல்கள் கால்களில் ஆபரணமாக உள்ளன. ஜடா மண்டலத்தில் சிறு கபாலம் உள்ளது.

சரஸ்வதி

சரஸ்வதி என்கிற ஞானசக்தி பிற்கால சோழர் காலத்தை சேர்ந்தவர். நான்கு கரங்கள் இரண்டில் முறையே அக்கமாலையும், கமண்டலமும் மற்ற கரங்கள் அபயத்திலும், வரத்திலும் உள்ளன. தலையில் கீரிட மகுடமும், செவிகளில் அன்னப்பறவை தோடுகளும், தோள்களில் வளைகளும் உள்ளன.

விஷ்ணு

தலையில் கிரீட மகுடம், செவிகளில் மகர குண்டலங்கள் ஆபரணங்களாக கொண்டுள்ள மாயோன் நான்கு கரங்களைக் கொண்டுள்ளார். மேற்கரங்களில் சக்கரம் மற்றும் சங்கு மற்றும் கீழ்க்கரங்கள் அபயத்திலும், வரத்திலும் உள்ளன. விஷ்ணுவின் சிற்பத்திற்கு கீழே அடியவர் ஒருவரின் சிற்பம் உள்ளது.

கங்காதர மூர்த்தி

நான்கு கரங்களை பெற்றுள்ள அய்யன் நேராக நிற்காமல் சற்று திரும்பி நின்றுள்ளார். நான்கு கரங்களில் முறையே உடுக்கையும், திரிகுலம் (அதன் மேல் சிறு உருவம்) மழுவையும் கொண்டுள்ளார். குலத்தை கொண்டுள்ள கரமும் மற்ற கரமும் மத்தளத்தை இசைப்பதை போல் உள்ளது. கழுத்தில் முத்து மாலையும் தோள்களில் வளைகளையும் அணிந்துள்ளார்.

பிரம்மா, நடராஜர் போன்ற சிற்பங்கள் பிற்கால சேர்க்கையாகும்

அர்த்தநாரீஸ்வரர்

அர்த்தநாரீஸ்வரர் எனப்படும் உமையொருபாகனின் சிற்பம் பராந்தக காலத்து சிற்பமாக கருதப்படுகிறது. ஒரு காலை சற்றே முன்னிருத்தி நிற்கும் சிவபெருமான் அம்மையை தன் இடபாகத்தில் கொண்டுள்ளார். தலையில் ஜடா மகுடமும், காதில் பத்ர குண்டலங்களும்

கோயில் அமைப்பு

ஆலந்துறையார் திருக்கோயில் அர்த்த மண்டபம், முகமண்டபம், மகாமண்டபம் என்று பல்வேறு பகுதிகளை கொண்டுள்ளது. கோயிலின் விமானம் ஒரு அடுக்கினை உடைய ஏகதள விமானமாகும். கழுத்துப் பகுதியில் அமைந்துள்ள பெருநாசிகைகளில் தூர்க்கை, பிரம்மா, தட்சிணாமூர்த்தி போன்ற தெய்வங்கள் உள்ளன. விமானத்தில் தேவர்களின் உருவங்களும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. கபோதத்தின் மேல் (கூரையின் மேல்) மகரவரிகளும், கீழே பூத கனங்களும், பத்மவரிகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

கோயில் "பித்தி" என்றும் "பாதம்" என்றும் அழைக்கப்படும் சுவர்ப்பகுதியில் அழகான தேவகோட்டங்கள் கோட்டபஞ்சரங்களோடு உள்ளன. தேவகோட்ட நாசிகைகளில் சிறு சிறு உருவங்கள் உள்ளன. கோட்டங்களின் அருகே அரைத்தூண்கள் உள்ளன. தேவகோட்டங்களில் மேல் சிறு சாலகோயிலும் உள்ளது.

தேவ கோட்டச் சிற்பங்கள்

கோயிலில் உள்ள தேவகோட்டங்களில் பல்வேறு இறையுருவங்கள் உள்ளன. அவற்றில் சில முற்கால சோழர் காலத்தை சேர்ந்த சிற்பங்களும் உள்ளன.

- 1) கஜசம்ஹார மூர்த்தி
- 2) உமையொருபாகன்

அணிந்துள்ளார்.

பிற சிற்பங்கள்

1) ஆகாய லிங்கம்	8) முனிவர்கள்
2) வாயு லிங்கம்	9) சப்தமாதர்கள்
3) அப்பு லிங்கம்	10) நாயன்மார்கள்
4) கஜலட்சுமி	11) சூரியன்
5) மகிஷாசுரமர்த்தினி	12) சந்திரன்
6) விநாயகர்	13) நாயன்மார்களின் செப்புத்திருமேனிகள்
7) தட்சிணாமூர்த்தி	

கோயிலின் வெளியே சிறு கோயில் ஒன்று இலிங்கத்துடன் அமைந்துள்ளது மற்றும் கோயிலின் வாயிலாக அமைந்துள்ள மற்ற சிற்பங்கள் பிற்கால சோழர் காலத்தை சேர்ந்தவையாக இருக்கலாம்.

கோயில் கோபுரம்

கோயில் கோபுரம் இரண்டு அடுக்குகளை உடைய கோபுரமாகும். அதில் அழகான தெய்வ சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

கல்வெட்டுகள்

ஆலந்துறையார் கோயிலில் சோழ மன்னர்களின் கல் வெட்டுகளும், பழுவேட்டரையர்களின் கல்வெட்டுகள் மற்றும் 16-ம் நூற்றாண்டை சேர்ந்த கல்வெட்டுகளும் உள்ளன.

- 1) முதலாம் பராந்தகன்
- 2) முதலாம் இராஜராஜன்
- 3) முதலாம் இராஜேந்திரன்
- 4) முதலாம் குலோத்துங்கன்
- 5) விக்கிரம சோழன்
- 6) முதலாம் இராஜாதிராஜன்

கல்வெட்டில் குறிக்கப்பெறும் நாடு, கூற்றம் வளநாடு, ஊர்கள் மற்றும் சதுர்வேதி மங்கலம்

- 1) குன்றக்கூற்றம்
- 2) உத்துங்க வளநாடு
- 3) சிறுபழுவூர்
- 4) புவனமுழுதுடையாள் வளநாடு
- 5) பொய்கை நாடு
- 6) கண்டாரதித்த சதுர்வேதி மங்கலம்
- 7) கருணகானல்லூர்
- 8) விராணஹ்றியூர்
- 9) பெரும்பழுவூர்
- 10) செம்பக்குடி

கல்வெட்டில் காணப்படும் இறைவனது பெயர்கள்

- 1) திருவாலந்துறை உடையார்
- 2) திருவாலந்துறை மகாதேவர்
- 3) ஸ்ரீ மகாதேவர்

கல்வெட்டில் உள்ள அதிகாரிகளின் பெயர்கள்

- 1) புரவுவரி சிகரணனாயகம் இளங்குடையான் (வரி வசுலிப்பவர்)
- 2) இலாடதரையன் (கல்வெட்டு எழுத்துக்களை எழுதியவர்)
- 3) வயநாட்டரையன் (கல்வெட்டு எழுத்துக்களை எழுதியவர்)
- 4) வாணகன்
- 5) ஸ்ரீ கௌசிக நக்கந் மாறஞ் ஸ்ரீ காரிய மாராயர்
- 6) அரையன் சுந்தரசோழன்
- 7) அரையன் வீரசோழன்
- 8) நிலகங்கராயர்
- 9) திபத்தராயர்
- 10) கங்கராயர்
- 11) நந்திபன்மர்
- 12) வில்லவராயர்
- 13) வாணாதராயர்
- 14) நுளம்பராயர்

கல்வெட்டில் காணப்பெறும் இறைவன் பெயர்கள்

- 1) திருவாலந்துறை உடையார்
- 2) திருவாலந்துறை மகாதேவர்
- 3) ஸ்ரீ மகாதேவர்
- 4) திரிபுவன தேவர்

கல்வெட்டில் காணப்படும் வாய்க்கால்கள்

- 1) மாதேவி வாய்க்கால்
- 2) அரிஞ்சய வாய்க்கால்
- 3) ஆரி வாய்க்கால்

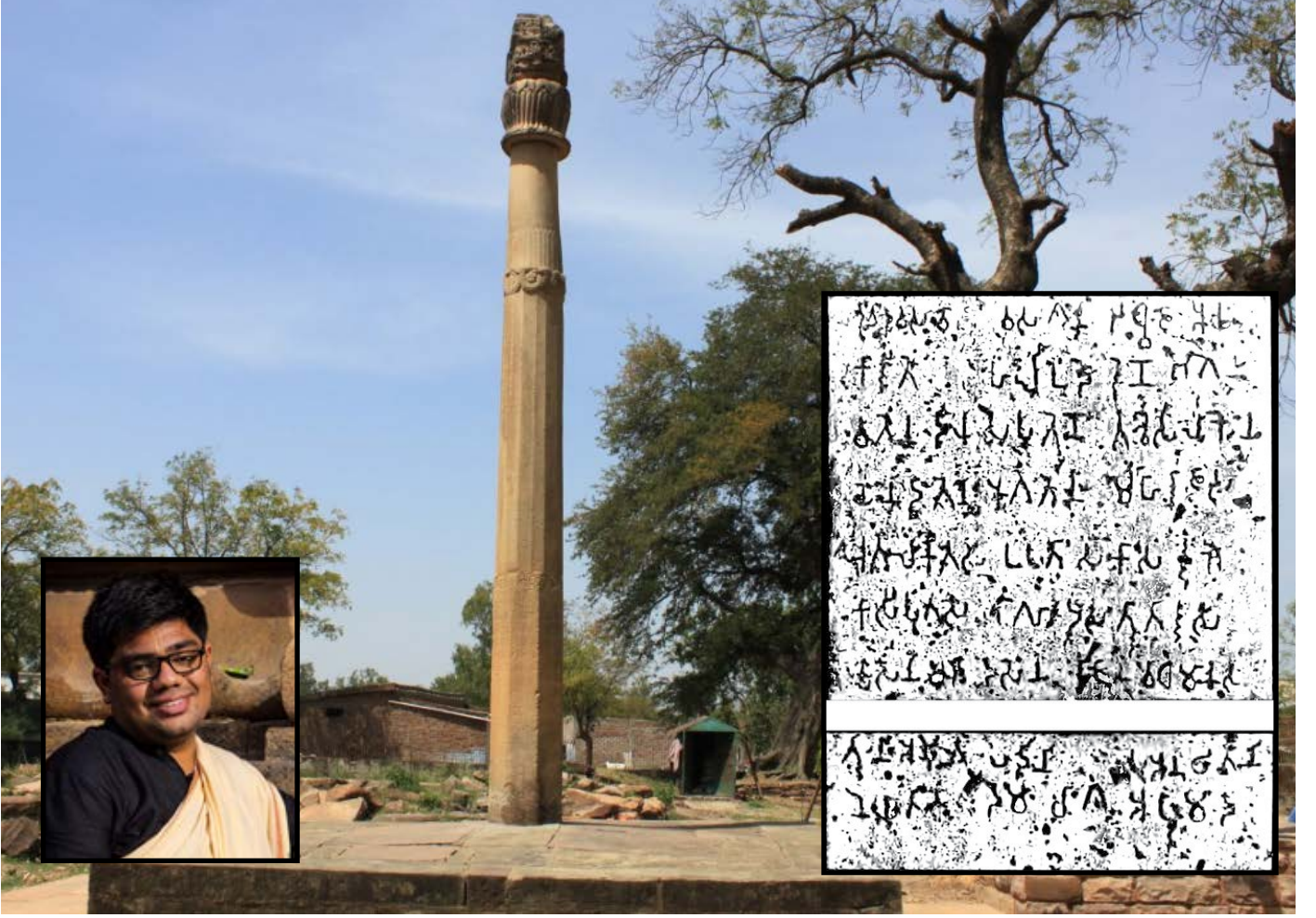
திருவாலந்துறை கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுகள் இறைவனுக்கு கொடுத்த நில தானங்கள் மற்றும் கொடைகள் பற்றியும் தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. சோழ சிற்றரசர்களான பழுவேட்டரையர்களின் கல்வெட்டுகளும் சோழர்களின் கல்வெட்டுகளும் உள்ளன. பழுவேட்டரைய அரசரான ஸ்ரீ கண்டன் மாறன் என்பவரின் கல்வெட்டுகள் அவன் கோயிலுக்கு அளித்த கொடைகள் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளது.

தபஸ்வி (சைவத்துறவி) ஒருவன் கோயிலுக்கு கொடுத்த கொடைகள் பற்றியும், கல்வெட்டுகளை வெட்டியவன், வரி வசுலித்தவன் பெயரும் கல்வெட்டுகளில் உள்ளன. கோயிலின் கல்வெட்டுகள் ஜிகதியிலும், சுவர்ப்பகுதியிலும், குமுதத்திலும், துண்டு கற்களிலும் உள்ளன. கோயிலின் கோபுரத்திற்கு அருகே சிறு கோயிலும், அதற்கு அருகே சோழர் காலத்து உதிரி சிற்பங்களும் உள்ளன

திருப்பழுவூர் என்கிற கீழ்ப்பழுவூர் அமைந்துள்ள வடமூலநாதர் எனப்படும் கோயில் சோழர்-பழுவேட்டரையர் கால கலைப்பொக்கிஷமாக திகழ்ந்து வருகிறது. மேலும் பல சிக்கல்களை தீர்க்கும் பரிகார தலமாகவும் மக்களால் போற்றப்பட்டு வருகிறது.

கிரேக்க பாகவதன் - பிரதிக் முரளி ஆய்வு மாணவர்

இன்றைய மத்திய பிரதேசத்தில், "பேஸ்" என்கிற கிராமம் அமைந்துள்ளது. இங்கு கிரேக்கனான "ஹீலியோடோரஸ்" என்பான் நிறுவிய கருடக்கம்பம் உள்ளது. மிகவும் ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்ட, பல சிந்தனைகளை தூண்டக்கூடிய வண்ணம் அவனது கல்வெட்டும் இந்த கம்பத்தில் கிட்டுகிறது.

அதில், கூறுவதாவது, "இந்த தேவதேவனான வாசுதேவனின் கருடதுவஜம், ஹீலியோடோரஸால் நிறுவப்பட்டது" என்பது.

இவன் யார் ? காலம் யாது ?

அவனை பற்றிய தகவல்களும் இதே கல்வெட்டில் கிடைக்கின்றன. "தியோனின் புதல்வனும், தக்சுசிலத்து வாசியும், கிரேக்க மஹாராஜா அந்தியல்கிடஸ் என்பானின், காசிப்புத்ர பாகவதனுக்கான தூதுவன்" என்ற அடைமொழிகள் ஹீலியோடோரசுக்காவன.

இந்த தகவல்களைக்கொண்டும், பிராமி எழுத்தமைதியைக்கொண்டும், அறிஞர்கள் இதனை போயுமு 2ஆம் நூற்றாண்டாக கணக்கிடுகின்றனர்.

இங்கு கிடைக்கும் மற்றொரு கல்வெட்டு துண்டு,

ஒரு இந்திய அரசன் விஷ்ணு ஆலயம் அமைத்ததை அறிவிக்கிறது. திரு.பண்டாரக்கர் அவர்கள், இந்த அரசனான மஹாராஜா பாகவதன், கங்க வம்சத்தவன் என்று கூறுகிறார்.

ஹீலியோடோர்ஸின் வைணவம்

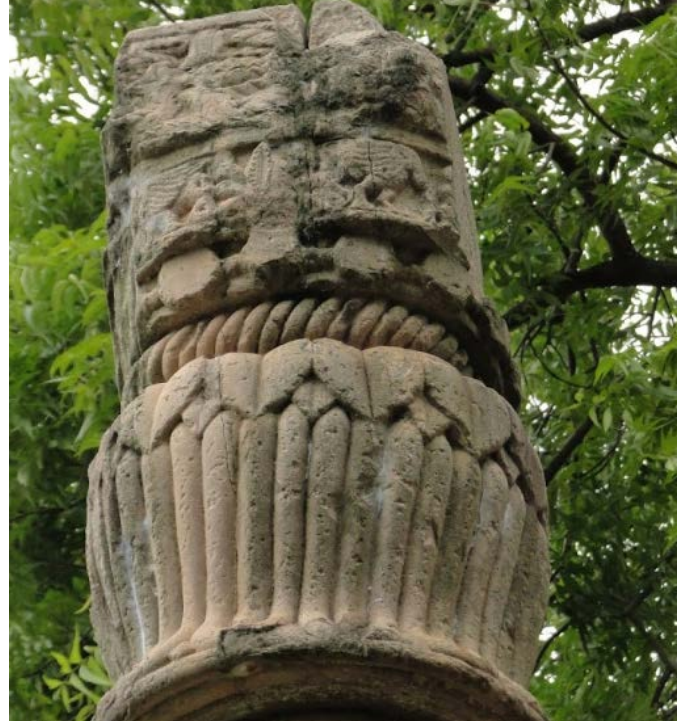
ஒரு ஐயம் எழுகிறது. ஹீலியோடோரஸ் விதிஷா (மத்திய பிரதேசம்) வந்து வைணவம் ஏற்றானா? இல்லையெனில், அவனது ஊராக கூறிக்கொள்ளும் தக்சுசிலத்திலேயே வைணவம் இருந்து அவனும் அதனை தழுவினானா என்பது.

இதற்கு அலெக்ஸ்சாண்டரின் போரை சற்று நோக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. உலக புகழ் பெற்ற அலெக்ஸ்சாண்டர் போரஸ் போரில், போரஸின் படைக்கு முன்பு "ஹெரக்கிள்ஸ்" என்ற தெய்வ உருவை எடுத்துச்சென்றதாக குறிப்பு கிடைக்கின்றன.

இது யாது என்கிற கேள்விக்கு கிரேக்க மெகஸ்தீனஸ் (போயுமு 350-290) பதிலளிக்கிறான்.

"சௌரசேனையால் வழிபடப்படும் இந்த தெய்வம் இரண்டு நகரங்களில் பிரசித்தி பெற்றது; மெதோரா

மற்றும் கலைசோபரா. இரண்டும் ஜோபர்ஸ் என்ற நதிக்கருகில் அமைந்துள்ளன" என்பது அவனின் குறிப்பு.

இதில் மெதோரா மற்றும் கலைசோபரா, மதுரா மற்றும் கிருஷ்ணபுரம் ஆகியன ஆகும். ஜோபர்ஸ் என்கிற நதி யமுனை ஆகும்.

ஆக, ஹீலியோடோர்ஸின் நகரமான தக்ஷசீலத்திலேயே (இன்றைய பாகிஸ்தான் பஞ்சாப்) விஷ்ணு வழிபாடு மிக பிரசித்தமாக இருந்ததால், அவன் முன்னமே வைணவனாக இருந்திருக்க சாத்தியம் உண்டு.

வர்ண தர்மமும் யவனமும்

ஒரு கிரேக்கன் (யவனர்), அதாவது, இந்துவாய், நால்வர்ணத்தில் பிறந்திலாத ஒருவன் வைணவனாக, இந்துவாக இயலுமா ?

பல வெளி நாட்டவர்கள் இந்திய மதத்தை ஏற்றிருக்கிறார்கள் என்பது பலபடிகளால் தெளிவுறுகிறது. உதாரணமாக, கோண்டோபார்ஸ் என்கிற அரசனின் நாணயம் சிவபெருமானை சூலபாணியாக கொண்டுள்ளது. மேலும் இவன் தேவவர்தன் என்றும் அழைக்க பெற்றான்.

ஏறத்தாழ ஹீலியோடோர்ஸின் காலத்தில் வாழ்ந்த பதஞ்சலி, யவனர்களை "அநிரவசிதர்" என்கிறார். அதாவது, அவர்கள் தொட்ட பொருட்கள் கழுவி சுத்தம் செய்து கொள்ளலாம். தொட்டு விட்டால் தூக்கி எறிய வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

மனு, பதஞ்சலிக்கு ஒரு படி மேல் செல்கிறார். அவரோ, யவனர்கள், பஹலவர்கள், சீனர்கள் ஆகியோர் கூடித்திரியர்களாக இருந்ததாகவும், வேத கிரியைகளை விட்டு விட்டதால் தாழ்ந்தவர்கள் ஆனதாகவும் சொல்கிறான். ஆக, நால் வர்ண தர்மத்தில் இவர்களை தாழ்ந்தோராக இருப்பினும், நால்வருள் ஒருவராக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தபடியால், வாசற்கதவு திறந்திருந்தது

என்று திரு.ராம்பிரசாத் சந்தா கருதுகிறார். இவர்கள் தனது ஸ்தானத்தால் கூடித்திரியர்களாக கூட பிறகு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம்.

ஏன் இந்த வழக்கம் ஒழிந்திருக்கும் ?

இங்கு வந்து, இந்த பழக்கங்களை தமதாக்கிக்கொண்ட யவனர்கள் ஒரு புறமிருக்க, பின்னர் முகம்மதியர்கள் தங்கள் புத்தகத்தை திணித்தபடியால், வெளிமதத்தவரை "நிரவசிதர்" (தீட்டுக்காரர்) ஆக்கி இருக்கக்கூடும். பொய் 1030ல் பாரதம் வந்த அல் பெருனி, மிலேச்சர்களோடு இந்துக்கள் தொடர்பு வைப்பதில்லை என்றும், அமர்வதோ, உண்பதோ, பேசுவதோ கூட இல்லை என்றும், இவற்றை இந்துக்கள் பாவமாக நினைப்பர் என்றும் குறிப்பில் தெரிவிக்கிறார்.

பொய் 4ஆம் நூற்றாண்டில் உண்டான வாத்தியாயன நியாய சாத்திர உரையில், ஆப்த வசனம் (நம்பக்கூடிய சொல்) மிலேச்சனிடம் இருந்தும் இருக்கலாம் என்றிருந்த பாரதம், அல் பெருனி காலத்தில் அவனோடு பழகுவதைகொடிய பாவமாக்குகிறது.

பெருனியே, வராஹமிஹிரரை மேற்கோள்காட்டி, அவர் கிரேக்கர்களை அவர்களது அறிவியலுக்காக மதித்து போற்ற சொல்கிறார் என்று கூறுகிறான். ஆனால் பெருனி காலத்து இந்துக்கள் அப்படி இல்லை என்றும் எழுதுகிறான்.

துருக்கர்கள் படையெடுத்து, மூலஸ்தானத்தில் (பாகிஸ்தான்- முல்தான்) உள்ள சூரியனாருக்கு கோமாம்ச மாலை அணிவித்தது போன்ற எதிர்ப்புகளால், இந்திய பிரஜையும் அவர்களை விலக்கினார்கள் என்பது ஒரு ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க வாதமாக அமைகிறது.

இருப்பினும், ஒரு கிரேக்க மன்னன், தன்னை பாகவதன் (பகவானின் பக்தன்) என்று அழைத்து புட்கொடியுடைய கோமானின் ஆயதனத்திற்கு அழகூட்டி ஸ்தம்பம் நிறுவிய வரலாறு வியக்க தான் வைக்கிறது.

பயணத்திற்கு தேவையானப் புகைப்படக் கருவிகள்

ஊர் சுற்றும் பயண விரும்பிகளுக்கும், புகைப்பட விரும்பிகளுக்கும், வரலாற்று ஆர்வலர்களுக்கும், வலைதள வாசிகளுக்கும் நவீன ஸ்மார்ட் போன்களே தற்போது போதுமான ஒன்றாக உள்ளது.

எனினும், அப்படங்கள் சிறிய அளவுக்கொண்ட ஸ்மார்ட் போன் திரைகளில் மட்டுமே பார்க்கச் சிறந்தது போலத் தோன்றும். அப்படங்களைப் பிரிண்ட் எடுத்தால், தேவையானப் பிக்ஸல் தகவல்கள் இல்லாமல் தரம் குறைந்ததாகத் தெளிவற்று இருக்கும். அவ்வாறு எடுத்தப் புகைப்படங்களை மாத இதழ்கள், செய்தி நாளிதழ்களில் போன்றவற்றிக்கு அளிக்கும் போது அவர்களால் அதனைப் பயன்படுத்துவது இயலாதத் தரத்தில் இருக்கும்.

ஆனால் புகைப்படக் கருவிகளில், உள்ள சென்சர், ஸ்மார்ட் போன்களை விடப் பெரியதாக உள்ளதால், குறைந்த ஒளியில், அதிகத் தரத்தில் புகைப்படத்தை எடுக்கும் வல்லமைக் கொண்டது. மேலும் இப்புகைப்படக் கருவிகளில் சென்சர், shutter, லென்சுகள் போன்றவை தரமிக்க மூலப் பொருட்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டவை. எனவே அவை ஸ்மார்ட் போன்களை விட அதிக வருடங்கள் உழைக்கக் கூடியவை.

குறைந்த செலவில், சிறந்தப் புகைப்படங்களை எடுக்கக்கூடிய, மிகவும் பயனுள்ள 5 கேமராக்களை உங்களுக்காக இங்கு தொகுத்துள்ளோம்.

18 MP
Crop Sensor
Wi-Fi

24.7 MP
Crop Sensor
Bluetooth Photo transfer

1. Canon 1300D. (Rs.20,990.00)

Canon 1100D வரிசைக் கேமரா வீடியோ பதிவு வசதியுடன் வந்த முதல் DSLR ஆகும். அதன் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த 1300D கேமெரா குறைந்த விலையிலும், 18MP சென்சொரின் உதவியுடன் அதிக தரமிக்க படங்களையும் எடுக்க வல்லது.

இது அதிகம் ஜூம் இல்லாத 18-55mm லென்சுடனும், 55-250mm எனும் அதிக Zoom முடனும் வரும் இது ஒரு துவக்க நிலை DSLR வகையைச் சேர்ந்தக் கேமெராவாகும்.

இதன் மூலம் எடுக்கப்படும் வீடியோ ஸ்மார்ட் போன்களை விட அதிக தரத்துடன் இருப்பதால் எதிர்க்கால கோப்பு காட்சிகளுக்கு இது உதவும்.

Wide angle lens: <https://amzn.to/2RMA4Iq>

Wide/Zoom Lens Kit: <https://amzn.to/2OTF0fG>

2. Nikon D3400 (Rs.32,990.00)

குறைந்த ஒளியில் தெளிவான புகைப்படம் எடுக்கும் கேமெரா என்றால் அது நீக்கான் எனப் பெரும்பாலானோர் கூறுவர்.

24 மெகா பிக்ஸலுடன் பரந்தக் கோண லென்சு மற்றும் தொலைதூர லென்சு என்று இரண்டு லென்சுடன் வரும் இந்தக் கேமெராவானது கோவில் கட்டிடங்கள், சிலைகள் போன்ற புகைப்படங்களுக்குச் சிறந்த ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது.

இரண்டு Kit லென்சுகளுடன் சற்று விலை அதிகமானாலும் இது ஒரு நல்லக் கேமெராவாகும். அல்லது, ஒரே ஒரு லென்சுடன் குறைந்த விலையில் இக் கேமராவை வாங்கி புகைப்படம் எடுக்கத் துவங்கலாம்.

வாங்க: <https://amzn.to/2OiBE6E>

3. Canon PowerShot SX620 HS (Rs.17,895)

மேற்கூறிய இரண்டு கேமராக்கள் அளவில் பெரிய, லென்சுகளை மாற்றக்கூடியதுமான DSLR வகையைச் சேர்ந்தவையாகும்.

கைகளுக்கு அடக்கமான கேமராக்களை (Compact Camera) விரும்புவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் அதிக தரத்தில் கேனான் பவர்ஷாட் வகைக் கேமராக்கள் வருகின்றன.

அவற்றுள் SX620 கேமரா 20 மெகா பிக்ஸலுடன், மிகப்பெரிய 1 இன்ச் சென்சாருடன் 25 மடங்கு ZOOM செய்யும் அளவிற்கு சிறந்தக் கேமராவாகும்.

வாங்க: <https://amzn.to/2A49Rhn>

20.2 MP
25x Optical Zoom
Wi-Fi Capable, Image Stabilisation

4. Sony Cyber-shot WX500 (Rs.21,690)

சட்டைப் பைகளுக்குள் வைக்கும் அளவுக்கு கையடக்கமான கேமராக்களைத் தயாரிப்பதில் அதிக அனுபவம் வாய்ந்தது சோனி நிறுவனமாகும்.

இருபாதயிரம் ரூபாய் அளவில் 30x optical zoom, 18.2 மெகா பிக்ஸல், Full HD வீடியோ பதிவு வசதியுடன் விளங்கும் கையடக்கமான Sony Cyber-shot WX500 சுமையற்ற பயணத்திற்கென்றே உருவாக்கப்பட்டப் புகைப்படக் கருவியாகும்.

வாங்க: <https://amzn.to/2OnhV60>

18.2 MP
30x Optical Zoom
Wi-Fi Capable Image Stabilisation

5. Sony Cybershot DSC-RX100 (Rs.26,999)

சோனியின் RX100 மாடல்களே உலகின் தலைசிறந்த கையடக்கக் கேமரா வரிசையாகும்.

18 மெகா பிக்ஸல், 1 இன்ச் அளவு பெரிய சென்சாருடன் துல்லியமாகவும், தெளிவாகவும் படங்களை இக்கேமரா எடுக்கின்றது. எனவே குறைந்த ஒளியுள்ள இடங்கள், அல்லது மாலை நேரத்தில் புகைப்படம் எடுக்க சிறந்தக் கருவியாக இக்கருவி உள்ளது.

DSLR கேமராக்களுக்கு இணையானப் படங்களை இந்தக் கையடக்க Sony RX100 தருகின்றது.

வாங்க: <https://amzn.to/2OR73g1>

20 MP
3.6x Optical Zoom
Wi-Fi Capable, Image Stabilisation

கவிதை இலக்கணம் கற்போம்

பாடம் 3 - சீர்

கவிஞர். வெண்கொற்றன்
(vennkotran@gmail.com)

எழுத்து, அசை பார்த்தாச்சு, அடுத்து? சீர்.

எழுத்துகள் சேர்ந்து அசையாகும், அசைகள் சேர்ந்து சீராகும். பேச்சில் சொல் என்பதற்கு இணையாக கவிதையில் சீர் (ஒரு சீர் ஒரு சொல்லாகவும் இருக்கலாம், சில சொற்களின் கூட்டாகவும் இருக்கலாம், ஒரு சொல்லே இரண்டு சீராக பிரிந்தும் இருக்கலாம்!)

அசைகள் இரண்டு என்று பார்த்தோம் (அதாங்க, நேர் & நிரை.) இந்த இரண்டும் எத்தனை எண்ணிக்கையில் வேண்டுமானாலும் சேர்ந்து சீராகலாம், ஆனால் நான்கு அசைகளுக்கு மேல் இருக்கும் சீர்கள் அத்தனை சிறப்பில்லாதவை என்று நம் முன்னோர் ஒதுக்கிவிட்டார்கள் (நாலசையே அவ்வளவா தேவைப்படாது, மூனு அசைவரைதான் தனித்தன்மையோடு இருக்கும், நாலசைச் சீர்கள் ஒலிக்கும் போது இரண்டு இரண்டசைச் சீர் மாதிரி ஒலிக்கும் வாய்ப்பு இருக்குல!)

நேர் நிரை ஆகிய இரண்டு அசைகளையும் அசைச்சீர் என்று சொல்லலாம் (அதாவது ஒரே ஒரு அசை இருக்குற சீர்!) இது இரண்டோடு குற்றியலுகரம் சேர்ந்து வருவதும் உண்டு, அதெல்லாமும் அசைச்சீராகவே கொள்ளப்படும்.

நேர் + கு.உ = நேர்பு (பற்று, பா-டு, பாட்-டு)

நிரை + கு.உ = நிரைபு (உலகு, கலப்பு, தராசு, நடாத்து)

ஆனா, இந்த நேர்பு, நிரைபு ஒரே ஒரு இடத்துலதான் அப்படி சொல்லப்படும், அது (அப்பறம் சொல்றேனே...)

இனி நாம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அசைகள் வரும் சீர்களைப் பார்க்கலாம்...

உங்களுக்குக் கணினியில் பயன்படுத்தப்படும் பைனரி (இருமம்; இருமல் இல்லீங்க, இருமம்!) கணக்கு தெரியுமா? நம் சீர் வாய்ப்பாடும் அது போலவேதான் இருக்கும்... முதலில் சீர்களைப் பார்ப்போமா?

இரண்டு அசைகள் வரும் சீர்கள்: ஈரசைச் சீர்

22 = 4 சீர்கள் வரும்:

நேர்.நேர்	தேமா	தே/மா	00
நிரை.நேர்	புளிமா	புளி/மா	10

நிரை.நிரை	கருவிளம்	கரு/விளம்	11
நேர்.நிரை	கூவிளம்	கூ/விளம்	01

சீர்களுக்கு நம் முன்னோர் அழகாகப் பெயர்களும் வைத்துள்ளனர் பாருங்கள். இவை ஏனோதானோ பெயர் அல்ல, இந்தப் பெயர்களே அந்தந்தச் சீர்களுக்கான எடுத்துக்காட்டு (அசை பிரித்து உள்ளதைப் பாருங்கள், 3வது வரிசை) இதனால் இப்பெயர்கள் வாய்ப்பாடு என்றும் அழைக்கப்படும் (வாய்ப்பாடு - கிட்டத்தட்ட Mnemonic!)

பைனரி வாய்ப்பாட்டையும் கவனிக்கவும்!

0 — நேர், 1 — நிரை!

மூன்று அசைகள் வரும் சீர்கள்: மூவசைச் சீர்

32 = 8 சீர்கள்:

நேர்.நேர்.நேர்	தேமாங்காய்	தே/மாங்/காய்	000
நிரை.நேர்.நேர்	புளிமாங்காய்	புளி/மாங்/காய்	100
நிரை.நிரை.நேர்	கருவிளங்காய்	கரு/விளங்/காய்	110
நேர்.நிரை.நேர்	கூவிளங்காய்	கூ/விளங்/காய்	010
நேர்.நேர்.நிரை	தேமாங்கனி	தே/மாங்/கனி	001
நிரை.நேர்.நிரை	புளிமாங்கனி	புளி/மாங்/கனி	101
நிரை.நிரை.நிரை	கருவிளங்கனி	கரு/விளங்/கனி	111
நேர்.நிரை.நிரை	கூவிளங்கனி	கூ/விளங்/கனி	011

சீர்களையும் அவற்றின் பெயர்களையும் நன்றாக உள்வாங்கிக் கொள்க! (இது மிக எளிதுதான்!)

சீர்களின் வாய்ப்பாட்டில் இன்னொரு வசதியும் உள்ளது: சீர்களின் தன்மை பெரும்பான்மையாக அதன் இறுதி அசையினால் வருவது, எனவே சீர்களின் பெயர்களின் இறுதியைச் சொல்வதன் மூலம் நாம் ஒரு சீர்த் தொகுதியையே சுட்டிக் காட்ட இயலும்...

எடுத்துக்காட்டாய், மாச் சீர் (அல்லது மா) என்றால் தேமா புளிமா ஆகிய இரண்டு ஈரசைச் சீர்களும் குறிக்கப்படும், இரண்டிலுமே நேர் இறுதியாக இருப்பது (மா = நேர் என்பதையும் கவனிக்க!)

அதே போல, கனிச்சீர் என்றால் தேமாங்கனி , புளிமாங்கனி , கருவிளங்கனி , கூவிளங்கனி ஆகிய (நிரை இறுதியாகிய) நான்கு மூவசைச் சீர்களும் குறிக்கப்படும் (இப்படியே விளச் சீர் , காய்ச் சீர் என்பதும்!)

மூவசைச் சீர்கள் எட்டோடும் இறுதியில் நேர் மற்றும் நிரை இரண்டில் ஒன்றைச் சேர்த்தால் பதினாறு நாலசைச் சீர்கள் வரும். இவை அவ்வளவாக கவிதையில் கையாளப்படுவதில்லை, எனினும் இவற்றின் வாய்ப்பாடு கொஞ்சம் மாறுபடும், எனவே இவற்றையும் ஒரு பார்வை பார்த்து வைப்போம்...

காய் கனி -யோடே பூ நிழல் சேர்க்காமல் ஏன் நடுவில் மாற்றிவிட்டனர்? என்னதான் வாய்ப்பாடாக இருந்தாலும் இவையும் அர்த்தமுள்ள சொற்களாக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணியே அப்படிச் செய்தனர்.

தேமா	தேன் போன்ற இனிய மா (மாம்பழம்)
புளிமா	புளிப்பான மா (தேமா, புளிமா, மர வகைகளும் ஆகும்!)
கருவிளம்	ஒரு வகை பூச்செடி (Blue pea), கூவிளம், வில்வ மரம்,
தேமாங்காய், தேமாங்கனி	தேமாவின் காய், பழம் (கனி) - இப்படியே மற்றவையும்!
தண்பூ	குளிர்ச்சியான பூ (தண்மை - குளிர்ச்சி; கவனிக்க 3 சுழி ண்கரம்!)
நறும்பூ	வாசனையான பூ (நறு = மணம், வாசனை)

தண்ணிழல் (தண்+நிழல்)	குளிர்ச்சியான நிழல் (அதாவது, தேமாதண்ணிழல் என்றால் தேமா மரத்தின் குளிர்ச்சியான நிழல் என்று பொருள் படும்! மற்றவையும் இப்படியே
நறுநிழல்	வாசனையான நிழல்

(இதையெல்லாம் படிக்கும்போதே சுகமா தூக்கம் வரும் எனக்கு உங்களுக்கும் தூங்கம் வந்தா நான் போடுற மொக்கை கூட காரணமா இருக்கலாம்!)

அப்பா... சீர் பற்றி எல்லாம் முடிந்ததா? ஒரே ஒரு விஷயம் மட்டும் பாக்கி:

ஈரசைச்சீர்களுக்கு இயற்சீர் , ஆசிரியச் சீர் , ஆசிரிய உரிச்சீர் என்றெல்லாமும் பெயர். இயல்பான சீர்கள் என்பதால் இயற்சீர் என்று பெயர்.

இவை அதிகமாக ஆசிரியப்பாவில் வருவதால் மீதி இரண்டு பெயர். (வெண்பாவிலும் மற்ற பாக்களிலும் கூட இவை நிறையவே வரும். ஆனால், ஆசிரியப்பாவுக்கே இவை சிறப்பாக உரியவை, எனவே இந்தப் பெயர்கள்!)

மூவசைச் சீர்களுக்கு உரிச்சீர் என்று பெயர். இந்த எட்டில், நான்கு காய்ச்சீர்களுக்கும் வெண்பா உரிச்சீர் என்றும், நான்கு கனிச்சீர்களுக்கும் வஞ்சியுரிச்சீர் என்றும் பெயர். (அந்தந்தப் பாக்களில் அமைவதால் இந்தப் பெயர்கள்!)

நாலசைச் சீர்களுக்குப் பொதுச்சீர் என்று பெயர். இவை வஞ்சிப்பாவில் மட்டுமே வரும். (மற்ற பாக்களில் வந்தாலும் இரண்டு இயற்சீர்களாய்ப் பிரிந்து நிற்கும், எனவே அப்படியே கொள்ளப்படும்.

எடுத்துக்காட்டாய், கடற்பிறகோட்டிய என்ற

நேர்.நேர்.நேர்.நேர்	தேமாதண்பூ	தே/மா/தண்பூ	0000
நிரை.நேர்.நேர்.நேர்	புளிமாதண்பூ	புளி/மா/தண்பூ	1000
நிரை.நிரை.நேர்.நேர்	கருவிளம்தண்பூ	கரு/விள/தண்பூ	1100
நேர்.நிரை.நேர்.நேர்	கூவிளம்தண்பூ	கூ/விள/தண்பூ	0010
நேர்.நேர்.நிரை.நேர்	தேமாநறும்பூ	தே/மா/நறும்பூ	0010
நிரை.நேர்.நிரை.நேர்	புளிமாநறும்பூ	புளி/மா/நறும்பூ	1010
நிரை.நிரை.நிரை.நேர்	கருவிளநறும்பூ	கரு/விள/நறும்பூ	1110
நேர்.நிரை.நிரை.நேர்	கூவிளநறும்பூ	கூ/விள/நறும்பூ	0110
நேர்.நேர்.நேர்.நிரை	தேமாதண்ணிழல்	தே/மா/தண்/ணிழல்	0001
நிரை.நேர்.நேர்.நிரை	புளிமாதண்ணிழல்	புளி/மா/தண்/ணிழல்	1001
நிரை.நிரை.நேர்.நிரை	கருவிளந்தண்ணிழல்	கரு/விளந்/தண்/ணிழல்	1101
நேர்.நிரை.நேர்.நிரை	கூவிளந்தண்ணிழல்	கூ/விளந்/தண்/ணிழல்	0101
நேர்.நேர்.நிரை.நிரை	தேமாநறுநிழல்	தே/மா/நறு/நிழல்	0011
நிரை.நேர்.நிரை.நிரை	புளிமாநறுநிழல்	புளி/மா/நறு/நிழல்	1011
நிரை.நிரை.நிரை.நிரை	கருவிளநறுநிழல்	கரு/விள/நறு/நிழல்	1111
நேர்.நிரை.நிரை.நிரை	கூவிளநறுநிழல்	கூ/விள/நறு/நிழல்	0111

நாலசைச் சீர், கடற்பிறகு) ஓட்டிய என்று கருவிளம், கூவிளம் சீர்களாய்க் கொள்ளப்படலாம்!)

மேலே சொன்னதெல்லாம் கீழே அட்டவணையாய்:

சீர்	பெயர்	இடம்பெறும் பா
ஈரசைச்சீர்	இயற்சீர், ஆசிரிய உரிச்சீர்	ஆசிரியப்பா
மூவசைச்சீர்	உரிச்சீர்	(கீழே காண்க)
காய்ச்சீர்	வெண்பா உரிச்சீர்	வெண்பா, கலிப்பா
கனிச்சீர்	வஞ்சி உரிச்சீர்	வஞ்சிப்பா
நாலசைச்சீர்	பொதுச்சீர்	வஞ்சிப்பா

அவ்ளோதான்! ஆங்ங்... ஒன்னு பாக்கி இருக்கே... பயிற்சி!

பேச்சுவாக்குல நாம் நாலு பாக்களையும் குறிப்பிட்டுவிட்டோம் கவனிச்சீங்களா? ஆசிரியப்பா, வெண்பா, கலிப்பா & வஞ்சிப்பா நாலும்தான் அவை. இவைகளைப் பற்றி விளக்கமாக பின்னால் பார்ப்போம், இப்போதைக்கு ஆசிரியப்பாவைப் பற்றி மட்டும் சுருக்கமா, அடிப்படையா தெரிஞ்சுப்போம் (நல்லா கவனிங்க, இதான் ஹோம்வொர்க் — ஆசிரியப்பா இயற்றப் போறோம்...)

ஆசிரியப்பா: மூன்று அடிக்குக் குறையாம இருக்கணும். 3-னுக்கு மேல் எத்தனை அடி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஒவ்வொரு அடியிலும் நான்கு சீர் இருக்கணும் (இயற்சீர், அதாங்க ஈரசைச்சீர் மட்டுமே! எப்பவாச்சு காய்ச்சீர் வரலாம் தப்பில்ல, மத்த எதுவும் வரக்கூடாது, முக்கியமா கனிச்சீர் வரவே கூடாது!)

எல்லா அடியிலும் நாலு சீர் வருவது நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா. கந்த சஷ்டிக் கவசம் இந்த வகைதான். கடைசி அடிக்கு முன்னாடி அடி மட்டும் மூன்று சீர் வருவது நேரிசை ஆசிரியப்பா. சங்க இலக்கியம் பெரும்பான்மையும் இந்த வகை. இதுல கடைசி அடியின் கடைசி சீர் ஏல முடியனும். கீழ் எடுத்துக்காட்டு பாருங்க:

நிலத்தினும் பெரிதே; வானினும் உயர்ந்தன்று;

நீரினும் ஆர்அள வின்றே - சாரல்

கருங்கோல் குறிஞ்சிப்பூக் கொண்டு,

பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே!

குறுந்தொகையின் 3வது பாடல். அழகான பாடல். விளக்கம் தேவையா? (கடைசியில் தருகிறேன்!)

முதலில் சீர்களைக் கவனியுங்கள்.

கருவிளம் புளிமா; கூவிளம் புளிமாங்காய்

கூவிளம் கூவிளம் தேமா — தேமா

புளிமா புளிமாங்காய் தேமா

புளிமா புளிமா கூவிளங்காய் தேமா(ஏ)

(சொற்களைப் பார்த்தவுடன் அவற்றின் அசை அமைப்பும், வாய்ப்பாடும் தெரிந்துகொள்வது தேவை... இதையும் பயிற்சி செய்க! திருக்குறள், சங்க இலக்கிய பாடல்களை எடுத்துக்கொண்டு அசைபிரித்துச் சீர்களை இனம் கண்டு பயிற்சி செய்க!)

மூன்று இடங்களில் காய்ச்சீர் வந்துள்ளது (முதல் அடியில் உள்ள புளிமாங்காய் ஐ புளிமா என்றும் கடைசி அடியில் உள்ள கூவிளங்காய் ஐ கூவிளம் என்று கொண்டாலும் சரிதான், காரணம் கடைசி அசை குற்றியலுகரம்!). மற்ற அனைத்தும் இயற்சீர். கடைசி அடியின் கடைசி சீர் ஏகாரம் பெறுகிறது. இது சும்மா ஏ என்று சொல்லிவிடுவது அன்று, பாட்டின் மொத்த உயிரும் அந்தக் கடைசி சொல்லில்தான் உளது, அதற்கு அழுத்தம் தரத்தான் இந்த ஏ (நட்பே! இங்கே நட்பு என்பது காதல்)

சரியா? ஆசிரியப்பா எழுதிப் பார்க்கத் தயாரா? முதலில் நல்ல ஒரு கருத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்க, பின் பாவாக புனைக! தொடக்கத்தில் சிறியதாக இருக்கட்டும் (நான்கு முதல் ஆறு அடிகள் வரை,) போகப் போக பெரியதாக எழுதலாம் (சங்க இலக்கியத்தில் 782 அடிகள் கொண்ட பாவும் உள்ளது! நான் 133 அடி கொண்ட ஒரு ஆசிரியப்பாவை எழுதியுள்ளேன்!)

(கீழே எனது பா ஒன்றையும் தந்துள்ளேன்!) வாழ்த்துங்கள்...

*****

குறுந்தொகைப் பாடலின் விளக்கம்: (விருப்பமிருந்தால் படிக்கலாம்!)

இது தலைவி சொல்வதாக அமைந்த பாடல். தலைவன் தலைவியைக் காதலிப்பது வெறும் புணர்ச்சிக்காகத்தான், அவன் இவளைத் திருமணம் செய்துகொள்ள மாட்டான் என்று இடித்துரைக்கிறான் தோழி, அவளுக்குப் பதில் சொல்லும் விதமாக தங்கள் காதல் உயர்ந்தது என்று சொல்கிறான் தலைவி, அதுதான் இந்தப் பாடல்:

பூமியைவிடப் பெரியது, வானத்தைவிட உயர்ந்தது

கடலைவிட ஆழமானது எங்கள் காதல்!

மலைச்சரிவில் (சாரல்) உறுதியான கொம்பை (கருங்கோல்) உடைய குறிஞ்சிப்பூவிலிருந்து தேனீக்கள் தேனை எடுத்துக் கூடு கட்டும் (இழைக்கும்) நாட்டின் தலைவனோடான (நாடன் — குறிஞ்சி நிலத் தலைவன்) எனது காதல் (நட்பு) சிறப்பானது (அதைப் பற்றி நீ சந்தேகப்படாதே!)

எனது ஆசிரியப்பா:

கவிதை இலக்கணம் கற்க வந்தால்

கவிதை இயற்றிக் காகிதம் நிரப்புக,

எழுத எழுதத்தான் வசப்படும், இலக்கணம் என்ற இனிய ஜாலமே!

தமிழகத்தில் சமணம் - 2

சமணத் தடங்கள் மற்றும் தமிழ் கல்வெட்டுகள்

- M. ஆயிஷா பேகம்

கமுகுமலை சமணச் சிற்பம்,
புகைப்படங்கள் : வித்யா லட்சுமி

கி.மு 3-ம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் நுழைந்த சமண மதத்திற்கு புகலிடமாக மதுரை திகழ்ந்தது. இயற்கை அரண்களாக விளங்கும் மலைகளையும், பாறைக்குன்றுகளையும் மதுரை பெற்றுள்ளதால் சமணர்கள் தாங்கள் வாழும் பகுதியாக இதனை தேர்ந்தெடுத்து இருக்கலாம். தமிழகத்தில் காணப்படும் தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டுகளுள் 70மதுரையில் உள்ளது .

தமிழ்நாட்டில் சமணத் தடங்கள் இருக்கும் இடங்களை நான்கு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தலாம்.

- 1) தொண்டை மண்டலம்
- 2) பாண்டிய மண்டலம்
- 3) கொங்கு மண்டலம்
- 4) நடுநாடு

மாங்குளம்

மதுரை மாவட்டம் மேலூர் வட்டத்தில் அமைந்துள்ள மாங்குளம் என்னும் சிற்றூரில், கமுகுமலையில் 6 தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டுகள் சமணப்படுக்கைகளுடன் உள்ளன.

தமிழகத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிராமி

கல்வெட்டுகளில் மிகப் பழைமையான கல்வெட்டு மாங்குளம் கல்வெட்டாகும். இக்கல்வெட்டினை 1882-ல் இராபர்ட் சீவெல் என்னும் ஆங்கிலேயர் கண்டுபிடித்தார்.

பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்செழியனின் பணியாள் கடலன் வழி என்பவனால் கணிய நந்தி என்னும் சமண ஆசிரியருக்கு செய்து கொடுத்த கற்படுக்கைகளை பற்றிக் கூறுகிறது.

அரிட்டாப்பட்டி

மதுரை மாவட்டம் அழகர் கோவில் செல்லும் வழியில் , மேலூரிலிருந்து 5 மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. அரிட்டாப்பட்டி பிராமி கல்வெட்டுகள் சங்க காலத்தை சார்ந்த கல்வெட்டுகளாகும்(கி.மு 3 அல்லது கி.மு 2).

பாண்டிய தளபதி ஆதனன் என்பவன் சமண முனிவர்களுக்கு கொடுத்த தானத்தைக் குறிக்கிறது.

கீழ்வளவு

கீழ்வளவு என்னும் ஊர் மேலூரிலிருந்து திருப்பத்தூர் செல்லும் வழியில் 7 கி.மீ தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள குகைத்தளங்களில் சமணப்படுக்கைகளும், பாறையின் மேல்முகப்பில் கல்வெட்டுகளும்

கமுகுமலை சமணச் சிற்பம்,
புகைப்படங்கள் : வித்யா லட்சுமி

காணப்படுகின்றன. கீழ்வளவு கல்வெட்டு 1903-ஆம் ஆண்டு கண்டுப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு அருகில் சமணப் புடைப்புச் சிற்பங்களுடன் கூடிய வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகள் இருக்கின்றன. இவற்றின் காலம் கி.பி 7(அ) கி.பி 8-ம் நூற்றாண்டாகும்.

இக்கல்வெட்டினை

"உபாச அபோத நெடுல வோசோ கொடுபாரி"

என்று அறிஞர் மகாலிங்கம் வாசித்துள்ளார்.

நெடுலன் என்பவனின் மகன் ஆபுத்திரன் சமண முனிவர்களுக்கு கற்படுக்கைகளை தானமாக செய்து கொடுத்ததைப் பற்றி இக்கல்வெட்டு கூறுகிறது.

கொங்கர்புளியங்குளம்

கொங்கர்புளியங்குளம் மதுரையிலிருந்து தென்மேற்காக 9 கி.மீ தொலைவில் திருமங்கலம் செல்லும் சாலையில் அமைந்துள்ளது.

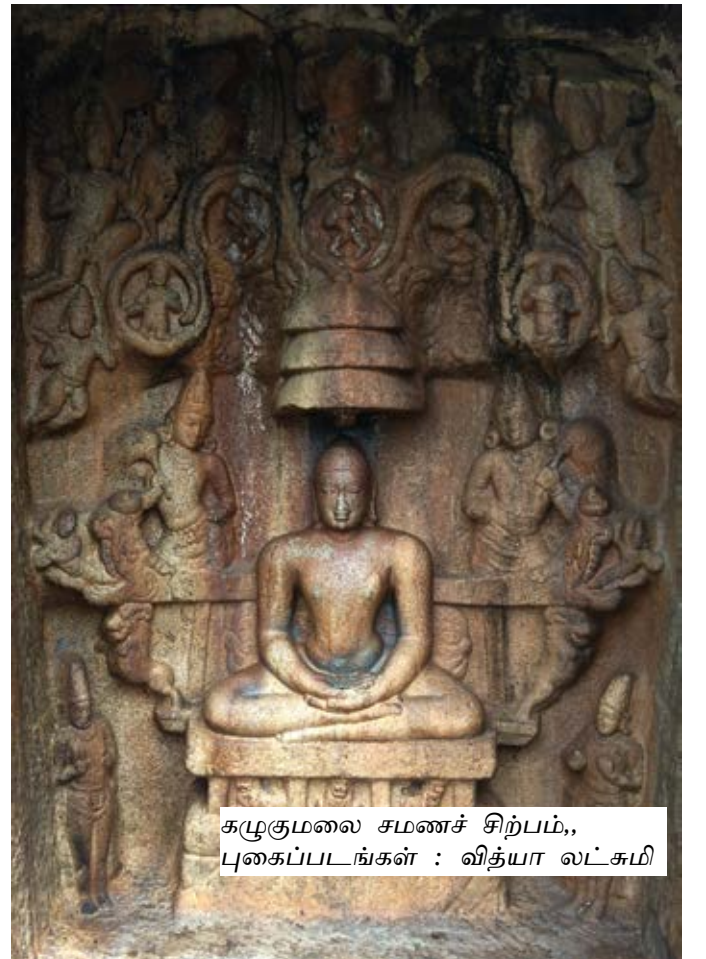
இங்குள்ள குகைத்தளங்களில் 3 பிராமி கல்வெட்டுகளும் மற்றும் ஆறு சமணப்படுக்கைகளும் காணப்படுகின்றன.

குகையின் மேற்புறத்தில் சமணப் புடைப்புச் சிற்பங்கள் மற்றும் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. கொங்கர்புளியங்குளக் கல்வெட்டினை கி.மு 3 அல்லது 2-ம் நூற்றாண்டை சேர்ந்தது என அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள்.

விக்கிரமங்கலம்

இவ்வூர், மதுரை மாவட்டத்தில் சோழவந்தான் என்ற ஊருக்கு அருகில் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள

நாக மலை என்னும் மலைத்தொடரில் சமணர் குகைகள் இருக்கின்றன. இக்குகைகளை "உண்டான் கல்" என்று அவ்வூர் மக்கள் அழைக்கிறார்கள். இந்த குகைத்தளங்களில் சமணப்படுக்கைகளுடன் கூடிய பிராமி கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இதன் காலம் கி.மு 3 அல்லது கி.மு 2-ம் நூற்றாண்டாகும்.

கமுகுமலை சமணச் சிற்பம்,
புகைப்படங்கள் : வித்யா லட்சுமி

தொல் தமிழ் எழுத்துடன் சமணர் படுக்கை
புகைப்படங்கள் : வித்யா லட்சுமி

அழகர்மலை

அழகர் மலை, மதுரையிலிருந்து 13 கி.மீ தொலைவிலும் கிடாரிப்பட்டி என்ற ஊரிலிருந்து 4 கி.மீ தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது. அழகர் மலையில் மொத்தம் 8 கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

அச்சநந்தி என்ற சமணர் உருவாக்கிய கி.பி 8-ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தீர்த்தங்கரரின் சிற்பம் உள்ளது.

திருப்பரங்குன்றம்

திருப்பரங்குன்றம் மதுரைக்கு அருகில் அமைந்துள்ள புகழ்பெற்ற இடமாகும். இங்கு மொத்தம் 6 சமணப்படுக்கைகள் பிராமி கல்வெட்டுகளுடன் அமைந்துள்ளது. இதன் காலம் கி.மு 1-ம் நூற்றாண்டாகும்.

பொது மக்களின் கல்வெட்டுகளுள் திருப்பரங்குன்றம் கல்வெட்டு பிரதான இடத்தை பெற்றுள்ளது. இலங்கையை சேர்ந்த போலாலயன் என்பவன் செய்து கொடுத்த சமணப்படுக்கையை பற்றிக் கூறுகிறது.

திரு நாராயணராவ் திருப்பரங்குன்ற கல்வெட்டினை பின்வருமாறு படிக்கிறார்

"எருக்காட்டோரா இ(ல்)ல குடும்பிகன
போலாலயன

செய்த ஐய-கயன நேடு கையான"

இங்கு "குடும்பிகன" என்பது குடும்பத் தலைவன் என பொருள்படும்.

சித்தர் மலை

சித்தர் மலை என்னும் ஊர் மதுரை மாவட்டத்தில்

மேட்டுப்பட்டி அருகே உள்ளது. வைகை நதிக்கரைக்கு அருகே அமைந்துள்ள இம்மலையில் 5 கற்படுக்கைகளும், தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டுகளும் உள்ளன.

முத்துப்பட்டி

மதுரையிலிருந்து திருமங்கலம் செல்லும் சாலையில் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரில் உள்ள "உண்ணா மலை" என்ற மலையில் 30-க்கும் மேற்பட்ட சமணப்படுக்கைகளும் 5 தமிழ்-பிராமி கல்வெட்டுகளும் இருக்கின்றன. குகையின் மேற்புறம் 2 சமணப் புடைப்புச் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் காலம் கி.பி 8 (அ) 9-ம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம்.

வரிச்சியூர்

வரிச்சியூர், மதுரையிலிருந்து 8 கி.மீ தொலைவில் உள்ளது. இங்கு அமைந்துள்ள மலை குன்றுக்கு உதயகிரி என்று பெயர். இக்குன்றில் சமணத்துறவிக்களுக்கான பெரிய குகை ஒன்று உள்ளது. வரிச்சியூர் மலையில் அதிகமான கற்படுக்கைகள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்கு அருகில் சிதைந்த நிலையில் தமிழி கல்வெட்டு ஒன்று உள்ளது.

ஆனைமலை

மதுரையிலிருந்து சுமார் 5 கி.மீ தொலைவில் அமைந்துள்ளது ஆனை மலை என்னும் மலைத் தொடர். தொலைவில் இருந்து பார்த்தால் உறங்குகின்ற யானையை போல் தோற்றமளிப்பதால் இதற்கு "ஆனை மலை" என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆனை மலையில் உள்ள எட்டு சிறு குன்றுகளில் சமணர் வசித்தற்கான அடையாளங்களாக 12 கற்படுக்கைகளும், குகையின் முகப்பில் ஒரு தமிழி

அரிட்டாப்பட்டி சமணச் சிற்பம், தொல் தமிழ் எழுத்துடன், புகைப்படங்கள் : வித்யா லட்சுமி

கல்வெட்டும் உள்ளன. இக்குகை 23 அடி 6 அங்குல நீளமும், 3 அடி உயரத்தையும் கொண்டுள்ளது.

ஐம்பை

நடுநாடு என்று அழைக்கப்படும் விழுப்புரம் மாவட்டத்தில், திருக்கோவிலூர் தாலுக்காவில் ஐம்பை என்ற ஊர் உள்ளது. இவ்வூர் மலையில் உள்ள குகைத்தளத்தில் தமிழ்- பிராமி கல்வெட்டு ஒன்று இருக்கிறது. கி.பி முதலாம் நூற்றாண்டை சேர்ந்த இக்கல்வெட்டு, அதியமான் என்ற குறுநில அரச மரபை சார்ந்த அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி என்ற மன்னனுடையதாகும்.

அசோகருடைய கல்வெட்டுக்களில் வரும் "சதியபுதோ" என்னும் வார்த்தை இந்த கல்வெட்டில் வருகிறது. இதனை சத்திய புத்திரர்கள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். சமணத் துறவிகளுக்கு செய்து கொடுக்கப்பட்ட சமணப்பள்ளியை பற்றி ஐம்பை கல்வெட்டு கூறுகிறது.

புகார்

புகார் சேரர்களின் தலைநகரான கருர்க்கு அருகில் உள்ளது. புகாரில் "ஆறு நாட்டார் மலை" என்ற பகுதியில் புகார் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன.

இம்மலையடிவாரத்தில் உள்ள ஊரை "வேலாயுதம் பானையம்" என்றுக் குறிப்பர். அங்கு உள்ள குகைத்தளங்களில் சேரர் காலத்திய தமிழிக் கல்வெட்டுகள் உள்ளன.

சங்க கால சேர மன்னர்களின் மூன்று

தலைமுறைகளைப்பற்றி கல்வெட்டுகளில் கூறப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டுக்களை மிகத் தெளிவாக படித்த பெருமை திரு. ஐராவதம் மகாதேவனையே சாரும். புகார் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் சேர மன்னர்களின் பெயர்கள் சங்க இலக்கியமான பதிற்றுப்பத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

அரச்சலூர்

அரச்சலூர் ஈரோடு மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஊராகும். இங்குள்ள நாக மலை என்னும் மலைத் தொடரில் உள்ள குகைத் தளங்களில் பிற்கால தமிழ்- பிராமி கல்வெட்டுகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

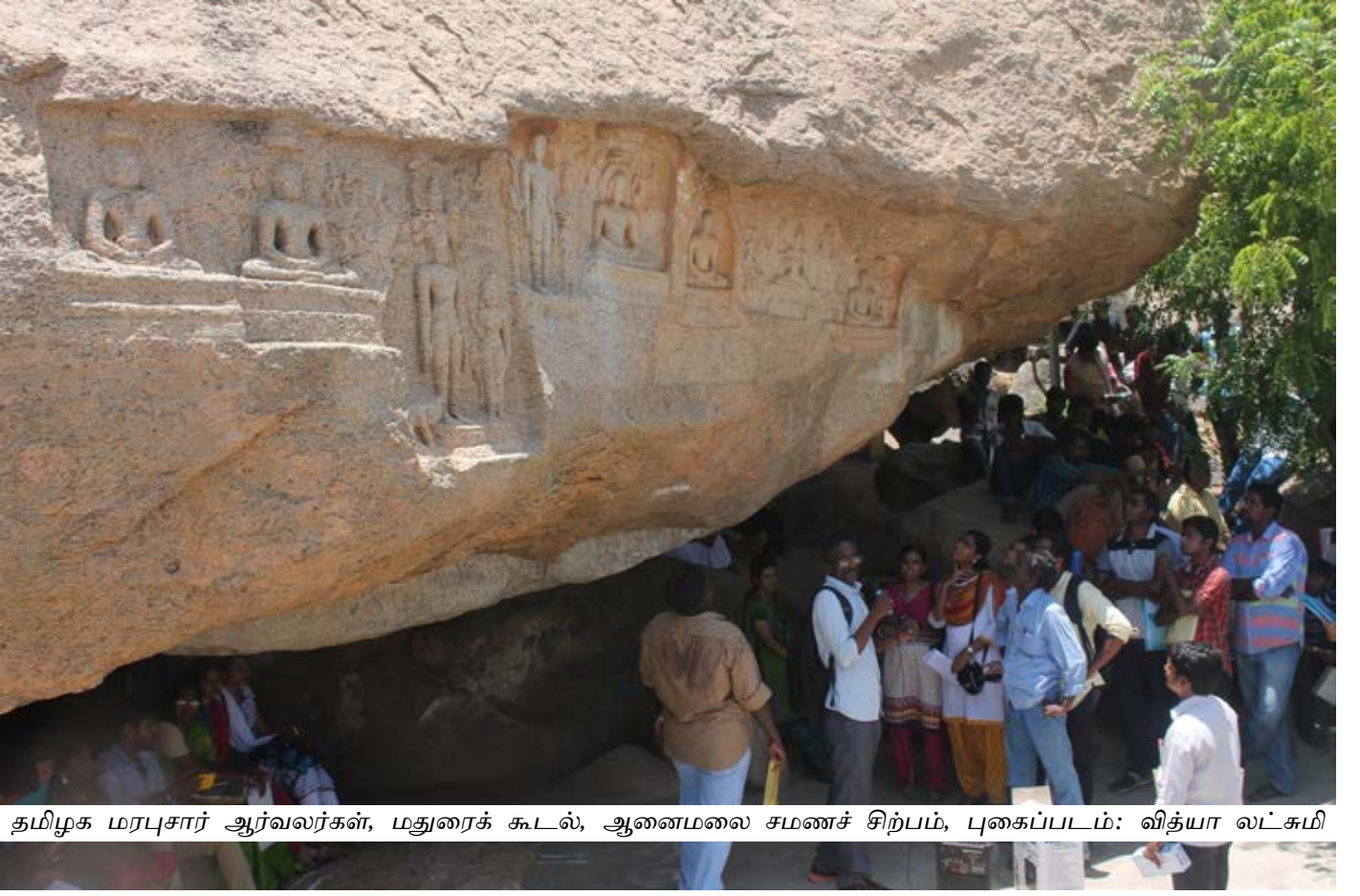
அரச்சலூர் கல்வெட்டுகளில் மிக முக்கியமானதாக கருதப்படுவது இசைக் கல்வெட்டாகும். ஏனெனில் பழங்கால இசையைப் பற்றி கல்வெட்டுகளில் குறிப்புகள் உள்ளது. மேலும் இக்கல்வெட்டுகள் முற்கால தமிழ்-பிராமி எழுத்துக்களை விடவும் மேம்பட்ட வளர்ச்சியினைப் பெற்றுள்ளது.

அரச்சலூர் பிராமி கல்வெட்டுகள் தான் நாளடைவில் வட்டெழுத்துக்களாக உருப்பெற்றன என ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள்;.

சித்தன்ன வாசல்

புதுக்கோட்டை மாவட்டம் சித்தன்ன வாசலில் காணப்படும் குடைவரையும் அங்கு தீட்டப்பட்டுள்ள ஓவியமும் பல வகைகளில் தமிழக வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெற்றவை இராமச்சந்திரன், திரு. நாகசாமி ஆகியோரின் கருத்துப்படி இவ்வரலாற்றுச் சின்னம்

தமிழக மரபுசார் ஆர்வலர்கள், மதுரைக் கூடல், ஆனைமலை சமணச் சிற்பம், புகைப்படம்: வித்யா லட்சுமி

சமண சமயத்திற்குரியது என்பதாகும். சித்தன்ன வாசலை "சிறு பொசில்" என்று சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகிறது.

இம்மலையின் மேல் பகுதியில் உள்ள ஏழடிப்பட்டம் என்னும் குகைப்பள்ளியில் வெட்டப்பட்டுள்ள பழந்தமிழ் கல்வெட்டு சமணம் சார்ந்தது என்று ஐராவதம் மகாதேவன் கூறியுள்ளார். சமண சமயத்தின் 23-வது தீர்த்தங்கரான பார்க்வ நாதரின் புடைப்புச் சிற்பம் ஒன்று உள்ளது.

யாதிரி புலியூர்

பல்லவர் ஆட்சிக் காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் சிறந்த சமண மடம் யாதிரி புலியூரில் இருந்தது என "லோக விபாகம்" என்னும் சமண நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் முதலாம் மகேந்திர வர்மன் சைவனாக மாறியதும் அம்மடத்தை அழித்து அதன் கற்களை கொண்டு "குணபத ஈஸ்வரம்" என்ற கோயிலை கட்டினான் என்று லோக விபாகம் என்ற நூல் கூறுகிறது.

திருப்பருத்திக்குன்றம்

காஞ்சிபுரத்தை அடுத்துள்ள இந்த இடம் "சமணக் காஞ்சி" எனப்படும். வேகவதி ஆற்றங்கரையில் அமைந்த இந்த ஊர் காஞ்சியிலிருந்து சுமார் 5 கி.மீ தொலைவில் உள்ளது. மொத்தம் இங்கு இரண்டு கலைப்பாணியிலான கோயில்கள் அமைந்துள்ளது.

- 1) திராவிடம்
- 2) வேசரம் (தூங்காணை மாடக் கோயில்)

இக்கோயிலைப் பற்றி அறிஞர் இராமசந்திரன் என்பவர் ஆராய்ச்சி நூல் ஒன்றை எழுதியுள்ளார். திகம்பர சமணர் கலைப்பீடங்களுள் நான்கனுள் ஒன்றாக சமணக் காஞ்சியும் விளங்கியது. தமிழ் நாட்டில் திகம்பர சமணம் கி.பி 3-ம் நூற்றாண்டில் தான் தோன்றியது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கோயில் பிற்கால சோழர் காலத்தில் பெருஞ்சிறப்பு பெற்றிந்தது.

இந்த கோயிலில் முன் உள்ள மண்டபத்தின் மேற்பகுதியில் அழகான சித்திரங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இவை விஜய நகரர்களின் காலத்தை சேர்ந்தவை. சோழர் மற்றும் விஜய நகரர் அரசுக்களின் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. கோயில் வளாகத்தில் உள்ள ஒரு மண்டபத்தில் சமணத் தீர்த்தங்கரர்களின் சிற்பங்கள் உள்ளன.

திருப்பருத்திக்குன்றம் சமணக்கோயில் தற்போது தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறையின் கீழ் உள்ளது.

கி.மு 3-ம் நூற்றாண்டில் கர்நாடகாவிலிருந்து தமிழகத்தில் நுழைந்த சமண மதம் கி.பி 7-ம் நூற்றாண்டு வரை ஏறக்குறைய 1000 ஆண்டுகள் தழைத்தோங்கி வளர்ந்தது. கி.பி 7-ம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய பக்தி இயக்கம் காரணமாக சமணம் அதன் பெருமையை இழக்க தொடங்கியது.

இத்தகைய பக்தி இயக்கம் உருவாக காரணமாக இருந்தவர்கள் தேவார மூவரான அப்பர், சுந்தரர், திருஞான சம்பந்தர். மேலும் சமண சமயத்தின் கடுமையான விதிமுறைகளையும், பழக்க வழக்கங்களையும் சாதாரண மக்களால் பின்பற்ற முடியாததும் சமணத்தின் சிறுமைக்கு ஒரு காரணம் எனலாம்.

சோழர் கால கோயம்பேடு

- P. சரவணமணியன்

கோயம்பேடு சென்னையில் உள்ள மிக பிரபலமான ஒரு ஏரியா (சென்னை வழக்கில்) . பேருந்து நிலையம், மெட்ரோ, மார்க்கெட் என பலதரப்பட்ட விடயங்களை உள்ளடக்கிய கோயம்பேடு ஓர் பழமை வாய்ந்த இடம் என்பது நம்மில் எத்தனை பேருக்கு தெரியும்.

இந்த பழமை வாய்ந்த தகவல்களை கல்வெட்டு ஆதாரத்துடன் உங்கள் அனைவருடனும் பகிரும் ஆவலில் உருவானது இப்பதிவு.

இங்குள்ள குறுங்காலீஸ்வரர் கோவிலிற்கு சென்ற பிறகு தான் நானும் இதனை பற்றி அறிய நேர்ந்தது.

கி.பி. பனிரெண்டாம் நூற்றாண்டிலும் இந்த இடம் கோயம்பேடு என்றே அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

அங்கு ஈசனும், ஈசனின் வலப்புறமுள்ள தர்மசம்வர்த்தினி அம்பிகையும் வடக்கு நோக்கி உள்ளனர். மதுரையில் மீனாட்சி வலப்புறம் இருப்பதால், அம்பிகைக்கு மவுசு அதிகம். அதுபோல், இத்தலத்திலும் அம்பாள் அதிக மகிமையுடன் உள்ளாள். இவள் இடது காலை முன்னோக்கி வைத்தபடி காட்சி தருவது மற்றொரு சிறப்பம்சம்.

இந்த தலத்திற்கு "குறுங்காலீஸ்வரர்" என பெயர்

வரக் காரணத்தைத்தேடினோம். கல்வெட்டுகளின் மூலம் அதனை காண முடிகிறது.

பிற்காலத்தில் இத்தலத்து சிவலிங்கம், மணலால் மூடப்பட்டது. சோழ மன்னன் ஒருவன், இவ்வழியே தேரில் சென்றபோது சக்கரம் லிங்கம் மீது ஏறி, ரத்தம் வெளிப்பட்டது. பயந்த மன்னன் பூமிக்கடியில் லிங்கம் இருந்ததைக் கண்டு, கோயில் எழுப்பினான்.

தேர்ச்சக்கரம் ஏறியதால் இந்த லிங்கத்தின் பாணம் பாதி புதைந்துவிட்டது. எனவே இங்கு சிவன் குறுகியவராக (குள்ளமானவராக) காட்சி தருகிறார். இதனால் சுவாமிக்கு "குறுங்காலீஸ்வரர்" என்ற பெயர் உண்டானது. "குசலவம்" என்றால் "குள்ளம்" என்றும் பொருள் உண்டு. இதன் அடிப்படையில் இவர் குசலவபுரீஸ்வரர் என்று அழைக்கப்படுவதாகவும் சொல்வர்.

மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழ மன்னனின் கல்வெட்டுகள் கோவிலில் காணக் கிடைக்கின்றன.

மேலும் கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டிலும் "கோயம்பேடு" என்றே வழங்கப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டுச் செய்தி விவரம் கீழே.

"ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் மதுரையும் பாண்டியன்முடித்தலையுங் கொண்டருளிய ஸ்ரீகுலோத்துங்க சோழ தேவர்க்கு யாண்டு உயரு (25) ஆவது ஐயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்து புலியூர் கோட்டமாள குலோத்துங்க சோழ வளநாட்டு மாகங்காடு நாட்டுக் கோயம்பேட்டு உடையார்".

இக்கோயில் வடக்கு நோக்கியிருப்பதால், மோட்ச தலமாக கருதப்படுகிறது. கோபுரத்திற்கு கீழே கபால பைரவர், வீரபத்திரர் இருக்கின்றனர். தெட்சிணாமூர்த்தி, சுவாமி சன்னதியின் பின்புறத்தில் லிங்கோத்பவரின் இடத்தில் இருக்கிறார். இத்தகைய அமைப்பை காண்பது அபூர்வம். கோயிலுக்கு வெளியே உள்ள ஒரு தூணில் சரபேஸ்வரரின் சிற்பம் இருக்கிறது.

ஞாயிற்றுக்கிழமை ராகு காலத்தில் இவருக்கு பூஜை நடக்கிறது. இவர் அருகில் அணையா தீபம் இருக்கிறது. லவகுசர்கள் "கோ" எனப்படும் அரசனாகிய

ராமனின் குதிரைகளை, "அயம்" என்னும் இரும்பு வேலியால் கட்டி வைத்த தலமென்பதால் இத்தலம் "கோயம் பேடு" என பெயர் பெற்றது. "பேடு" என்றால் "வேலி" எனப் பொருள். அருணகிரியார் இத்தலத்து முருகனைத் திருப்புகழில் பாடும் போது "கோசைநகர்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அந்த காலத்தில் ஒவ்வொரு பகுதியும் கோட்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அவையில் குறுங்காலஸ்வரர் கோவில் புலியூர் கோட்டத்தைச் சார்ந்து இருக்கிறது. புலியூர் கோட்டத்தின் வடதிசை எல்லையாக இதனை காண முடிகிறது. ஏனெனில் இதற்கு அடுத்துப் பாடியில் உள்ள திருவலித்தாயம் கோவில், புழல் கோட்டத்தின் ஆரம்பமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கோயம்பேட்டு பேருந்து நிலையம் வருபவர்கள் பழமையான இத்திருக்கோயிலுக்கு ஒருமுறையேனும் சென்று வாருங்கள்.

பேச்சிப்பாறை காணிக்காரர்கள் - 2

- K. வருசக்கனி

ஆய்வு மாணவர், நாட்டுப்புறவியல்

காணிக்காரர்கள் என்போர் தமிழக, கேரள மாநிலங்களின் தென்கோடியில் மேற்கு மலைத்தொடர் பகுதியில் வாழும் மக்கள் ஆவர்கள். இவர்கள் தமிழகத்தில் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி, மாவட்டத்தில் காணப்படுகின்றனர். கேரளாவில் திருவனந்தபுரம் மாவட்டத்தில் அதிகமாக காணப்படுகின்றனர்.

இவர்களைப் பற்றிய அறிமுகத்தை கடந்த இதழிலேயே விரிவாகக் கண்டோம்.

தகவல்தொடர்பு:

தகவல் தொடர்புக்கு என தனியாக விளிகாணி எனும் அதிகார பதவி உள்ளது. பரப்பன் என்பது ஆண் விளிகாணியாகும், பரப்பி என்பது பெண் விளிகாணியாகும். காட்டுக்கொடியில் முடிச்சு போட்டு தகவல் அனுப்பப்படுகிறது. முடிச்சு தகவல் தொடர்பில் இருமுறைகள் உள்ளன.

1) பத்தையக்கட்டு

2) முக்கும்பற கட்டு

வானியல் அறிவு:

தை, மாசி மாதங்களில் காட்டுத்தீயில் வரும் புகை பனியாக மாறி மேகமாக மாறி மழையாக பெய்கிறது. சித்திரை 10 தேதி கிழக்கே நிலவுக்கு அருகே பிரகாசமான நட்சத்திரம் வந்தால் அந்த ஆண்டு மழை நன்றாக பொழியும் என்பது நம்பிக்கை. நிலவை சுற்றி பிரகாசமான வளையமாக தெரிவதை மழைக்கொட, வெறிக்கொட என மழை வருவதை கண்டறிகின்றனர்.

மருத்துவம்:

காணிக்காரர்களுக்கு மருத்துவத்தை கற்றுக்கொடுத்தது

அகத்திய முனி என்கின்றனர். மருத்துவம் பிலாத்தியின் வம்சாவளியினர் சிறப்பாக செய்யப்படுகிறது. இலை, வேர், கொடி, பட்டை, ஆரோக்கிய பச்சை, மஞ்சள் கொடி, கருட கொடி, கல்பால், கல்மதம், என பல மூலிகை மருத்துவம் செய்கின்றனர்.

காணிக்காரர்களின் தொழில்கள்

1) விவசாய முறைகள்:

காணிக்காரர்கள் காடெரிப்பு வேளாண்முறையை பின்பற்றினர் தை, மாசி மாதங்களில் வெயில் காலத்தில் காடுகளில் சேர்ந்துள்ள இலைதழைகளை எரித்து அதன் சாம்பலால் நிலத்தை வளப்படுத்தி பயிரிட தோதான இடத்தை உருவாக்குகிறார்கள்.

காட்டுத்தீ உருவாவதால் புதிய தாவரங்கள் வளத்துடன் வளர்வதாகவும், அதனால் காட்டுயிர்களுக்கு போதிய உணவு கிடைப்பதாகவும், மரத்தின் அடிப்பட்டை கருகுவதால் புதிய பட்டை உருவாகி மரம் தடிமனாக உறுதியாக மாறுகிறது என கருதுகிறார்கள்.

காடெரிப்பு வேளாண்மை வளத்துறையால் தடைசெய்யப்பட்ட பின்பு வணிக ரீதியிலான வாழை, ரப்பர் மிளகு போன்ற பயிர்களையும் முந்திரி பாக்கு, மிளகு, இஞ்சி, மஞ்சள், மரவள்ளி, சீனிவள்ளி, சேம்பு, கரைநெல், குச்சி கிழங்கு, சேனை, காச்சி என கிழங்கு வகைகளை பயிரிட்டனர்.

மூன்று மாத பயிர்கள், ஆறு மாத பயிர்கள், ஒரு வருட பயிர்கள் என காலத்திற்கு ஏற்ப பயிர்கள் அறுவடை செய்யப்படுகிறது.

1.1) பயிர் பாதுகாப்பு:

காணிக்காரர்கள் காட்டு விலங்குகளிடமிருந்து

விளைநிலங்களை பாதுகாக்க மரக்கிளைகளில் ஏறு மாடம் எனும் காவல் மாடம் அமைக்கின்றனர். அதன் மூலம் விளைநிலங்கள் கண்காணிக்கப்படுகிறது. விளைச்சலுக்கு சேதம் ஏற்படுத்தும் பரவைகளை விரட்ட பாட்ட எனும் கருவியை பயன்படுத்துகின்றனர். பாட்டையொலி எனும் யுக்தியில் நிலத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் தகர டின்கள் மற்றும் பிளந்த மூங்கில்களை கட்டிவைத்து அவற்றை கயிறு மூலம் இணைத்து காவல் மாடத்தில் கட்டிவைத்துள்ளனர். விலங்குகள் வரும் போது கயிரை இழுப்பதன் மூலம் மூங்கில்கள் டின்களின் மீது மோதி ஓசை எழுப்பப்படுகிறது.

1.2) அறுவடை :

அறுவடையின் இறுதியில் பச்சைநெல் இடித்து பொங்கல் படையலிடப்படுகிறது.

ஓலையில் உறிப்பாணை எனப்படும் குடுவை பின்னி (சொர்ணக்கட்டு) அதனுள் 18 கிலோ வரை வித்துகள் அடுத்த விதைப்புக்கு சேகரித்து வைக்கப்படுகின்றன.

2) வேட்டையாடுதல்:

மீன் பிடித்தல், வேட்டையாடுதல் தேனெடுத்தல் போன்ற தொழில்களை மேற்கொள்கின்றனர், மீன் பிடித்தலில் சில பிரத்யேக முறைகளை கையாளுகின்றனர். காணிக்காரர்கள் வேட்டையாடுதலை நயாட்டு என்கின்றனர்.

2.1) மீன் பிடித்தல்:

நஞ்சஞ்சுரு என்ற காயை பக்குவம் செய்து நீரில் கரைக்கின்றனர். இதன் மூலம் மீன்களை மயக்கமும் செய்து எளிதாக பிடிக்கின்றனர். கரையாணை தூவி அதை தின்ன வரும் மீன்களை வலைவீசி பிடிக்கின்றனர்.

மீன் பிடித்தலில் கூடு வைத்தல், வட்டில் பாத்திரம் கயிறு எறிதல் தாடிமுள்ளை கூடு, அடப்பு வைத்தல் என பலமுறைகளை கையாளுகின்றனர்.

தூண்டில் முட்கள் உலட்டி என்ற மரப்பட்டையில் இருந்து பின்னப்பட்ட நாரில் கட்டப்படுகிறது. உலட்டி நார் மிக வலிமையாகவும், பெரிய எடையை தாங்கி பிடிக்கும் அளவுக்கு உறுதியானதாகும்.

2.2) விலங்கு வேட்டைக் கருவிகள் :

விலங்குகளை வேட்டையாட பல வித கண்ணிகளை பயன்படுத்துகின்றனர். அவை : 1. பரண் பொறி (டால்) 2. பெருப்பு - 3. கல் பொறி 4. பாலப்பொறி (ஊற்று) 5. மறைமுகப்பொறி (அடி வீயை) 6. கயறுப்பொறி (கண்ணி) 7. குடில் பொறி (கொடுங்கை) 8. தூக்குவீயை 9. கொம்பு வீயை 10. கொணி வீயை 11. அடப்பு வீயை 12. வில்வீயை (வியா) போன்றவையாகும்.

3) தேன் எடுத்தல்

கொடுத்தேன், பெருந்தேன், சிறுதேன் என மூன்று வகையான தேன்களை சேகரிக்கின்றனர். கொடுத்தேன் பாறைகளிலும் மரக்கிளைகளிலும் காணப்படுகிறது. சிறுதேன் வீடுகளிலும் மரப்பொந்துகளிலும்

மண்சுவர்களின் சிறுபொந்துகளிலும் காணப்படுகிறது. பக்குவம் செய்த தேனை மூங்கில் குற்றிகளில் அடைத்து வைக்கின்றனர்.

3.1) தேனடையை கண்டறிதல்:

தேனீ எழுப்புகிற ஒலியை வைத்து தேன் இருக்கும் இடத்தை அறிகின்றனர். யார் முதலில் தேன்கூட்டை கண்டதும் அவர் மரத்தில் அடையாளம் வைத்து செல்கிறார். அடையாளம் வைக்கப்பட்ட தேன் கூட்டை வேறு யாரும் எடுப்பத்தில்லை.

4) கைவினை பொருட்கள்:

வனத்தில் கிடைக்கும் பலவகையான மரங்களில் இருந்து மரத்திலான உரல் பால்வள்ளிக்கொடியினால் செய்யப்படும் லாமி, ஓலையினால் செய்யப்படும் கூடை (வல்லம்) மூங்கிலான குவளை பெட்டி பாய் முறம், பிரம்புவள்ளி நாரை பக்குவப்படுத்தி செய்யப்படும் கூடை ஆளைத்தெங்கு மரத்தின் ஈர்க்குமுட்கள் மற்றும் ஓலட்டி நாரால் கட்டப்பட்ட மீன்பிடிக்கும் கூடு மற்றும் பிரம்பு , பனை மரங்களில் இருந்து பல பொருட்களை செய்கின்றனர். நெல், மாவு போன்றவற்றை பக்குவம் செய்ய மரத்தாலான உரல்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

கலைகள் விளையாட்டுகள்:

அறுபத்தி துறுபத்தி , பழுங்காகளி , காரிகக்ரி (3 ம் விளையாட்டுகள்) மரவுரி நடனம் , அம்மாணை பாடல் கதையாடுதல் போன்றவையாகும். ஆடல்கள்:

காணிக்காரர்கள் துள்ளல் என்பது ஆடுவது என்று பொருள் கூறுகின்றனர். அவை , தும்பி பாட்டு , தும்பி துள்ளல், சோனன் துள்ளல், பேரயன் துள்ளல், கலித்துள்ளல் போன்றவையாகும் துள்ளல்கள் ஆவியுடன் தொடர்பு கொண்டதாக நம்புகின்றனர். இந்த துள்ளல்களை இரவில் மட்டுமே நிகழ்த்துகின்றனர். கலித்துள்ளல் ஆடுபவர் விரதமிருந்து ஆடுகின்றனர்.

தும்பி துள்ளல்: ஆண்கள் தனியாகவும் பெண்கள் தனியாகவும் வட்டமாக இருந்து பாடுகின்றனர். துள்ளுவதற்கு என்று ஒரு பெண் அல்லது ஆணை தேர்ந்தெடுத்து நடுவில் உட்கார் செய்கின்றனர். தும்பி பாடலை பலமுறை பாடும்போது அவர் துள்ளுவார். தும்பி துள்ளாதிருந்தால் அதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பாடலை பாடுகின்றனர். இப்பாடலை பாடியவுடன் தும்பி துள்ள துவங்குகிறது. கூடியிருப்பவர் ஆரவாரம் செய்ய நிகழ்ச்சி தொடர்கிறது.

சோனன் துள்ளல்: சோனன் என்பது என்பது ஏறும்பு வகைகளில் ஒன்று. இந்த ஏறும்பு தெய்வீக சக்தி உடையதாக நம்பப்படுகிறது. இரவு வேளையில் பெண்கள் கூடியிருந்து பாடுவர் அப்பொழுது ஏதாவது ஒரு பெண்ணின் உடலில் சோனன் வெளிப்படும் அவள் மிகுந்த சத்தம் எழுப்பி அமர்ந்த நிலையில் சுற்றுவாள். பின் மயக்கமுற்று கீழே விழுவாள்.

பேரயன் துள்ளல்: பேரயன் என்பது அசுரரை குறிப்பதாகும். இறந்த அசுரர்களின் ஆவி நன்மை

செய்வதாக நம்புகின்றனர். பேரயனை நினைத்து பாடும் போது பாடுகின்றவரின் உடலில் அந்த ஆவி வெளிப்படுகிறது. ஆவி வெளிப்படும் போது அவர் தரையில் நீண்ட தூரம் புரண்டவாறு சத்தமிடுகிறார். பெண்கள் இந்த துள்ளலில் அதிகளவு பங்கு பெறுகின்றனர்.

கலித்துள்ளல்: ஆண்கள் மட்டுமே இந்த துள்ளலில் பங்கு பெறுகின்றனர். சங்கு ஊதி பறையிசைத்து தெய்வத்தை வரச்செய்து அந்த தெய்வத்திற்கு வேலை கொடுத்து விளையாடுகின்றனர்

கூத்துகள்:

காக்கார்களி, குறத்திக்களி போன்ற கூத்துகள் நிகழ்த்திக்காட்டப்படுகின்றன. இவை புராணக்கதையோடு தொடர்புடைய கூத்துகள் ஆகும். இசைக்கருவிகள்: கொக்கரை, நந்தினி தாளம், வாங்கு, கொம்பு, வேந்தளம், போன்ற

இசைக்கருவிகளை பயன்படுத்துகின்றனர். கொக்கரை சாற்று பாடலுக்கும், வாங்கு வேந்தளம் சாஸ்தா வழிபாட்டிற்கும் மட்டும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

கதையாடல்கள்: 1. பேராயன் பாடல்கள் 2. அங்கு குய்கண்ணி பாடல் - பாரத கதை 3. அரயம்மார் பாடல் | 4. கொச்சு தம்பி 5. கிலுக்கிலாம் பெட்டி- பாரத கதை 6. ஆலந்துரை வேலன் கதை பாடல் - பழமரபு கதை கதைகள்: 1. பாம்பு ராஜா கதை 2. புலித்தீண்டங்காம்பன்புருத்தி கதை 3. பூலோக அரம்பன் கதை 4. பேரயன் கதை 5. பேரச்சி கதை 6. மறுமுத்தன் கதை 7. முனிக்கதை 8. நரிக்கதை

சமூக அமைப்பு

காணிக்காரர்கள் மத்தியில் இரண்டு வகையான பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. 12 பிரிவுகளில் 2 இல்லங்கள் அழிந்து விட்டன அவை பாலமல இல்லம் வெளநாட்டு இல்லம் ஒவ்வொரு பிரிவிலும் 5 குலங்கள் உள்ளன. 5 பிரிவுகள் சகோதரர்களாகவும் 5 பிரிவுகள் மாமன் மச்சான்களாகவும் கருதுகின்றனர்.

அவை, பெருமனத்து இல்லம், மாங்கோட்டு இல்லம், மூங்கோட்டு இல்லம், மேனி இல்லம், கை இல்லம் இவர்கள் 5 இல்லமும் சகோதரர்கள் முறை ஆவார்கள். மூட்டு இல்லம், தலை இல்லம், குறும் இல்லம், வேலி இல்லம் பெருஞ்சி இல்லம் இவர்கள் 5 இல்லமும் சகோதரர்கள் முறை ஆவார்கள்.

மேற்கண்ட இரு பிரிவினர் மாமன் மச்சினன் முறையினர் ஆவர். இவர்களுக்கு இடையே திருமணங்கள் நடைபெறுகின்றன. தற்போது மற்ற சமூகத்தினர் காணி பெண்களை திருமணம் செய்துள்ளனர். பெண் வழியாக சொத்துகள் கடத்தப்படுகின்றது.

தண்டனைகள்:

கடினமான குற்றங்களுக்கு தண்டனையாக குனியக்கல், கட்டிவைத்து ஏறும்புகளை விட்டு கடிக்க வைத்தல்.

நிர்வாகம் பேச்சிப்பாறையை சுற்றி 48

குடியிருப்புகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு குடியிருப்பும் தனித்தனி நிர்வாகத்தின் கீழ் செயல்பட்டு வருகிறது. 48 குடியிருப்புகளுக்கு 6 மூதவர்கள் 48 மூட்டுக்காணி, 48 விளிகாணி, 48 பிலாத்திகளும் உள்ளனர்.

மூட்டுக்காணி: காணிகாரர்களை சுய நிர்வாகம் செய்துகொள்ள ஒவ்வொரு காணிகிராமத்திற்கும் ஒரு தலைவர் இருப்பார் அவர் மூட்டுக்காணி என அழைக்கப்படுவார். இவரே சமூக அரசியல் நிகழ்வுகளில் முக்கியத்துவம் பெறுபவர். மூட்டுக்காணி பதவியானது பெண்களின் வழியாகவே கடத்தப்படுகிறது. மூட்டுக்காணி இறந்துவிட்டால் அவரது சகோதரி மகன்களில் மூத்தவர் மூட்டுக்காணியாகவே பதவியேற்கிறார்.

பாட்டம்பரை: காணிக்காரர்களின் பாரம்பரிய பஞ்சாயத்து கூடும் இடமாக பாட்டப்பரை எனும் குடில் மூட்டுக்காணி வீட்டிற்கு அருகே அமைக்கப்படும். கிராமத்தின் அனைத்து முடிவுகளும் அங்கு தான் எடுக்கப்படும்.

மூட்டுக்காணி: மூட்டுக்காணிக்கு உதவியாக இருப்பவர் விளிகாணி ஆவார். மூட்டுக்காணியின் உத்தரவை ஏற்று ஆட்களை அழைத்துவருவதால் விளிகாணி என அழைக்கப்படுகிறார். விளிகாணியின் பதவி அமைச்சரின் பதவி போன்றதாகும். மூட்டுக்காணி விளிகாணியின் வாயிலாக குடியிருப்பின் அனைத்து நிகழ்வுகளையும் தெரிந்துகொள்கிறார். விளிகாணி பதவியும் பரம்பரை சார்ந்தது.

பிலாத்தி: மூட்டுக்காணி பதவிக்கு அடுத்து பிலாத்தி என்பவர் உள்ளார். பிலாத்தி மருத்துவராகவும் மந்திரவாதிகளாகவும் செயல்படுகிறார். நோயானது கெட்ட ஆவிகளால் ஏற்படுகிறது என காணிக்காரர்கள் நம்புகின்றனர்.

எனவே மருந்துகளையும் மந்திரத்தையும் இணைத்தே பிலாத்தி செய்கின்றனர். காணிகளின் வாழ்விடத்தை சுற்றியுள்ள தாவரவகைகள் அதன் மருத்துவ குணங்கள் குறித்து மரபு சார்ந்த அறிவினை பெற்றிருக்க வேண்டும். இப்பதவியும் மரபு வழியாக கடத்தப்படுகிறது.

மூத்தவர்: மூட்டுக்காணிகளால் தீர்க்க முடியாத சிக்கல்கள் மூத்தவர் வசம் கொண்டு செல்லப்படும். 8 குடியேற்ற பகுதிகளுக்கு ஒரு தலைமையாக மூதவன் இருப்பார்.

காணிக்காரர்களுடன் மேலும் பயணிப்போம் ..

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி

குறிப்பு: விடைகள் அனைத்தும் மன்னர்கள் பெயர்கள் அல்லது அவர்களின் பட்டப்பெயர்களில்...

	2												
1			3										4
													16
										5			
			6										
											13		
									7				8
		15	10					9					
						11			12				
14													

இடமிருந்து வலம்:

- 1 தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன்
- 6 சின்னமனூர்ச் செப்பேடுகள்
- 12 கானப்பேரெயில் கடந்த பாண்டியன்
- 14 கலிங்கத்துப் பரணியின் காரணன்
- 15 பிற்காலச் சோழர்களின் பரம்பரை பட்டங்கள் இரண்டில் ஒன்று

வலமிருந்து இடம்:

- 7 பிரித்திவி வல்லப சத்யாசிரியனை வென்றோன்
- 16 கபாடபுரத்தின் (இடைச்சங்கத்தின்) கடைசிப் புரவலன்

மேலிருந்து கீழ்:

- 2 இமயவரம்பன்
- 3 கண்ணகிக்குக் கற்கோயில் கட்டியவன்

- 4 கலமறுத்தருளிய கேரளாந்தகன்
- 8 மத்தவிலாசப் பிரகசனத்தின் ஆசிரியன்
- 13 குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய சோழன்

கீழிருந்து மேல்:

- 5 'திங்களேர்...' என்று தொடங்கும் மெய்கீர்த்திக்கு உரியவன்
- 9 களப்பிரர் ஆட்சியை முடித்த பல்லவன்
- 10 _____வர்மன் சுந்தரபாண்டியன்
- 11 முடத்தாமக்கண்ணியார் பாடிய ஆற்றுப்படையின் நாயகன்
- 14 திருமலையில் ஒரு படியாகவேணும் மாற வேண்டும் என்று வேண்டிப் பாடிய சேரர்.

ஆக்கம் - B. தாமரை

சோழர்கால குந்தவை ஜீனாலயம் - A.T மோகன், சேலம்

திருவண்ணாமலை வரலாற்று ஆய்வு நடுவம் ஏற்பாடு செய்து இருந்த திருமலை, குந்தவை ஜீனாலயம் மரபு நடைக்கு சென்று இருந்தேன். மிக மிக அருமையான ஏற்பாடு, காலை தேநீர் முதல் சிற்றுண்டி, மதிய உணவு என அனைத்தையும் நிர்வாகிகள் பிரகாஷ், பாலமுருகன், பிரேம்குமார் முதலானோர் ஏற்பாடு செய்து இருந்தனர். இதில் அறிஞர் பெருமக்கள் கல்லூரி மாணவ மாணவிகள் என நூற்றிருபதுக்கும் மேற்பட்டோர் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்து இருந்தனர். கலந்துகொண்ட அனைவருக்கும் சான்றிதழ், கையேடு, திருவண்ணாமலை வரலாற்று வரைபடம், வரலாற்று சிறப்புமிக்க இடங்கள் புத்தகம் என அனைவரையும் அசத்திவிட்டனர்.

இனி திருமலை குந்தவை ஜியாலத்தை பற்றிய சிறிய குறிப்பினைக் காண்போம். குந்தவை ஜீனாலயம் என்பது இராஜராஜ சோழனின் சகோதரியான குந்தவை நாச்சியார் இராஜராஜ சோழனின் ஆட்சிக் காலத்திற்குப் பின்னர் கட்டியதாக அறிகின்றோம். இது கி.பி.11ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டது.

கருவறைக்கு அடுத்தார் போலக் காணும் தூண்கள் மட்டுமே சோழர்காலத் தூண்கள். ஏனைய தூண்கள் ஏனைய கட்டுமானப் பணிகளின் போது புணரமைக்கப்பட்டன. இக்கோயிலில் குன்றினில் அமர்ந்த குருவாய் இருப்பவர் நேமிநாதர். கருவறைக்கு வெளியே வந்தால் அங்கும் ஒரு மூலவர் சிலை இருப்பதைக் காணலாம். இதுவே இவ்வாலயத்தைக் குந்தவை கட்டியபோது வைக்கப்பட்டிருந்த நேமிநாதர் சிற்பமாகும். இதன் வேலைப்பாடு கி.பி.11ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. வேறு எங்கும் காணாத வகையில் இச்சிலையில் மூங்கிற் கீற்றுகள் செதுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இதே கோவிலில் பிரம்மதேவருக்கும் ஜீவாலாமாலினிக்கும் கற்சிலைகள் உள்ளன.

கோயிலுக்கு வடக்கில் பாறையில் கலைச்செழுமை வாய்க்கப்பெற்ற ஒரு பகுதி உள்ளது. புதையல் போன்று காட்சியளிக்கும் இப்பகுதி பொக்கிஷம் போல பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது என்பதில் அய்யமில்லை. குறுகலான படிகளில் ஏறிச்சென்றால் உள்ளே குகைக்குள்

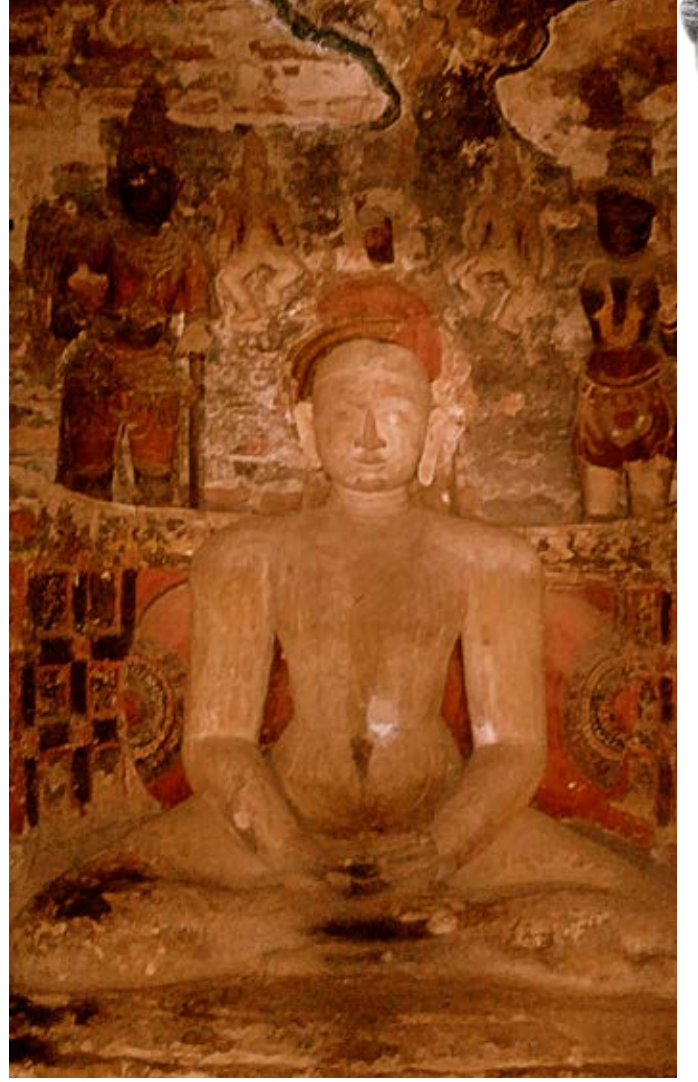

தருமதேவி, நேமிநாதர், பாகுபலி ஆகியோரது சிற்பங்கள் இருப்பதைக் காண முடியும்.

தருமதேவியின் சிற்பம் நான்கரை அடி உயரம் கொண்டது. தனது இடது காலை சிம்மத்தின் மீது வைத்த வண்ணம் காட்சி தருகின்றார்.

பாகுபலியின் சிற்பத்தின் அருகில் இருக்கும் காட்சி அற்புதமானது. அவரது உடலை மாதவிக் கொடிகள் (காட்டு மல்லிகை) படர்ந்திருப்பதையும் அதனை அவரது ஒரு சகோதரி தூய்மை செய்வதையும் காட்டும் வகையில் இச்சிற்பத்தைச் செதுக்கி உள்ளனர்.

இதனை அடுத்து வெளியேறி மறு பக்கத்துக் குகைக்குச் சென்றால் அங்கே பல அறைகள் கொண்ட குகைப்பள்ளி இருப்பதைக் காணலாம். காண்போரை வியப்பில் ஆழ்த்தும் வகையில் மிக விரிவாக கல்லினால் செய்யப்பட்ட அறைகள் பாறைக்குள் குடைந்து செதுக்கப்பட்டிருப்பது விந்தையிலும் விந்தை.

இந்த குகைப்பள்ளிக்குள் சுவர்களில் ஆங்காங்கே சமணச் சின்னங்கள் சித்திரங்களாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் பல சிதிலமடைந்து போயுள்ளன.

இங்குள்ள ஓவியங்களில் குறிப்பிடத்தக்கனவாக இருப்பவை:

- 1) ஜீவாலாமாலினி வடிவம்
- 2) சமவசரண வட்டம்
- 3) லோக ஸ்வரூபம்
- 4) ஜம்புத் தீவு ஓவியம்

படை பட்டையான சிவப்பு மேற்கூரை ஓவியங்கள்.

சிவப்பு நிறத்தினால் கீறப்பட்ட அனைத்து ஓவியங்களும் சோழர் காலத்தவையே.

குகைப்பள்ளிக்கு வெளியே சில கல்வெட்டுக்களும் இங்குள்ளன. ஊருக்கு நடுவில் இராஜராஜன் சிலையும் கல்வெட்டும் காணப்படுகிறது..

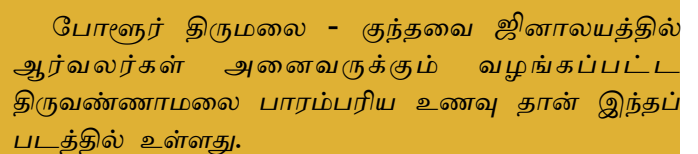
அதை அடுத்த ஸ்ரீ பஞ்சகூல தேவியர் ஆலயம் ஸ்ரீ க் ஷேத்ர அரிஹந்தகிரி ஜெயின் மடத்தில்

1. பார்சுவநாதர் - யக் ஷன் தரணேந்திரன்
- யக் ஷி ஸ்ரீ பத்மாவதி தேவி

குந்தவை ஜீனாலயத்தின் பாரம்பரிய உணவு

கேழ்வரகு, வெல்லம், மணிலா பயிறு, எள், ஏலம் ஆகியன கொண்டு செய்யப்படும் இப்பண்டத்தின் சுவையோ அலாதி,

கேழ்வரகு மாவை பக்குவமாக வேகவைத்து , உரலில் இட்டு உலக்கை கொண்டு இடித்து உருண்டையாகப் பிடிப்பார்கள்.

சுவை, மிகவும் அருமையாக இருக்கும். இது போன்று கோவிலில் வழங்கப்படும் பாரம்பரிய உணவுகளை ஆவணப்படுத்த வேண்டும்.

2. ஆதிநாதர் - யக் ஷன் கோமுகன்
யக் ஷி ஸ்ரீ சக்ரேஷ்வரி தேவி
3. நேமிநாதர் - யக் ஷன் சர்வாணயக் ஷன்
யக் ஷி ஸ்ரீ கூஷ்மாண்டினி தேவி (அ) தர்மதேவி
4. ஸ்ரீ வாராஹி தேவி
5. ஸ்ரீ ஜீவாலாமாலினி தேவி. சிலைகளும்
காணப்படுகின்றன.

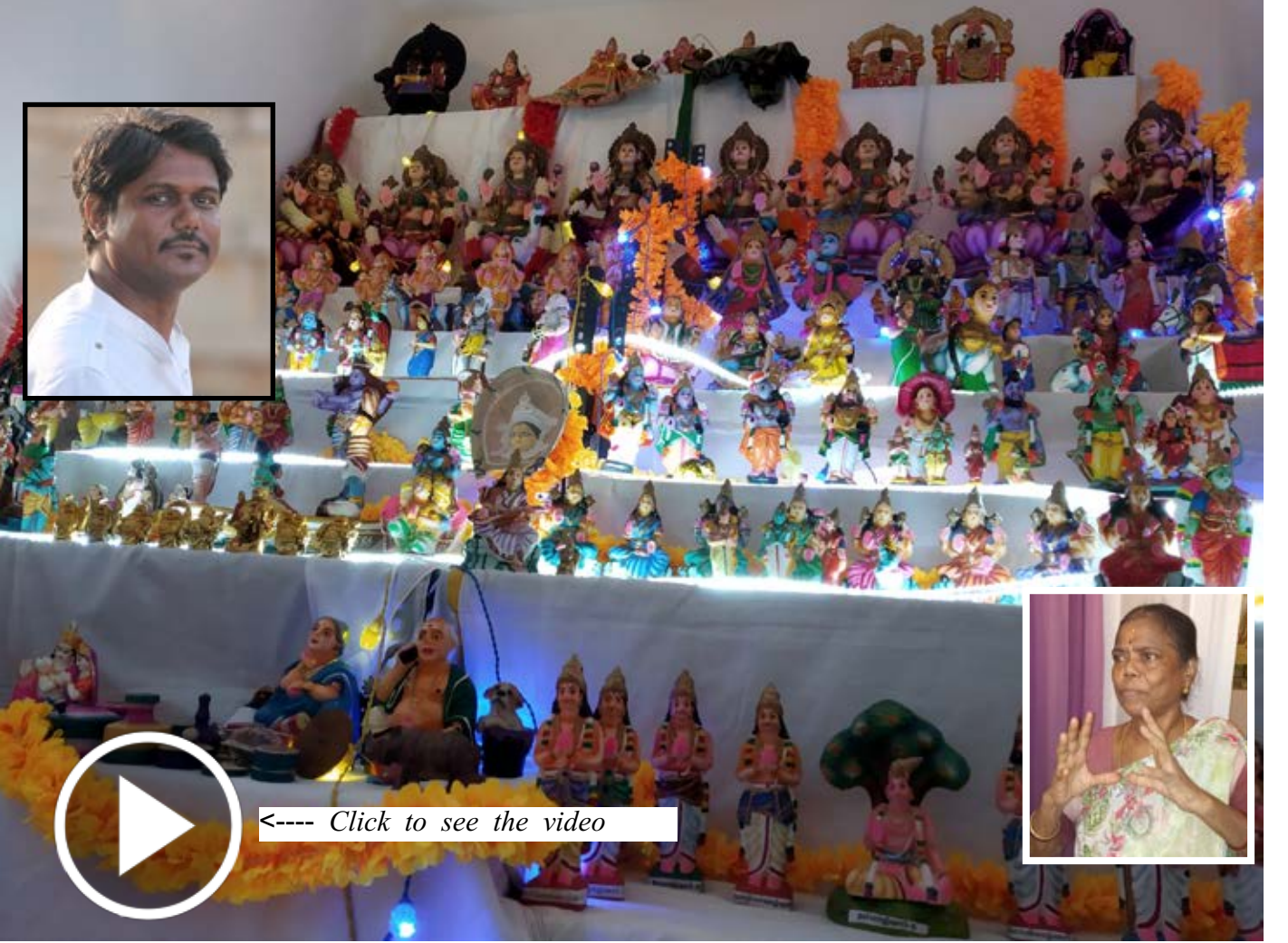
வரலாற்று ஆர்வலர்கள் பலரும் கலந்துக் கொண்ட இம்மரபு நடையானது வரலாற்றுக்கு புத்துணர்வு அளிப்பதாகவும், நம் வரலாற்றில் உள்ள விஷயங்களையும், அதன் சிறப்புகளைப் பற்றி அறிந்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பாகவும் அமைந்துள்ளது,

இம்மரபு நடையை திறம்பட நடத்தி முடித்த திருவண்ணாமலை ஆய்வு நடுவத்திற்கும் அதன்தலைவர் திரு. பாலமுருகன் அய்யா அவர்களுக்கும் என் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

எங்கள் வீட்டுக் கொலு கொலு அமைப்பு: Ar. கார்த்திக் மகாலிங்கம்

தனது வீட்டில் இவ்வாண்டு நவராத்திரி விழாவினை முன்னிட்டு அவர் அமைத்துள்ள கொலுவினைக்கான நமது இதழின் வாசகரும், கட்டடக்கலை நிபுணருமான, திரு. கார்த்திக் மகாலிங்கம் எங்களுக்கு அழைப்பு விடுத்திருந்தார்.

சென்னையில் ஒரு கல்லூரியில் விரிவுரையாளராக பணியில் உள்ள அவரின் அழைப்பை ஏற்று, சென்ற வாரம் ஒரு நாள் கொவிலம்பாக்கத்தில் உள்ள அவரது வீட்டில் வைத்திருந்தக் கொலுவினைக் காணச் சென்றோம்.

அவரது வீட்டின் வரவேற்பு மற்றும் உள்ள அறை இரண்டிலும் கொலு மிக அழகாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் படிகள் அமைத்து மேல் வரிசைகளில் தெய்வ உருவங்களையும், அதன் கீழ் உள்ள வரிகளில் அவர்களின் புராணக்கதைகளைக் கூறும் காட்சிகளும் வரிசையாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

கீழே உள்ள படிகளில் அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்வுகளைக் கூறும் கட்சிகளும் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

அக்கொலுவில் வைக்க நாங்கள் வாங்கிச்சென்ற ரங்கநாதரை அவருக்கு பரிசாக அளித்தோம்.

கொலுவில் வைக்கப்பட்டிருந்த சிலைகளைப் பற்றி அவரின் தாயார் அவர்கள் நமக்கு விளக்கம் அளித்தார்கள்.

முதலில் அழகாக அலங்கரித்து வைக்கப்பட்டிருந்த கல்கத்தா காளியினைப் பற்றிய புராணக்கதைகளையும், நம்பிக்கைகளையும் பற்றிக் கூறினார். இரண்டாவதாக இருந்த உருவம் சீரங்கம் ரங்கநாயகியின் வடிவில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது, கையில் வீணையுடன் இருந்த கலைவாணியின் கொள்ளை அழகுடன் இருந்த அலங்காரம் எங்களை மெய்மறக்கச் செய்தது.

பின்பு குருவாயூர் யானை ஊர்வலக் கட்சியினை தத்ருபமாக அமைத்திருந்தனர். (அடுத்தப் பக்கத்தில் புகைப்படத் தொகுப்புகள் உள்ளன). அதன் பிறகு இராமர் பட்டாபிஷேக நிகழ்ச்சியும், அதனைத் தொடர்ந்து ராமர் வனவாசம் செல்லும் நிகழ்ச்சியும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

குகனுடன் இராமர், லக்ஷ்மணன், சீதை ஆகிய மூவரும் படகில் செல்லும் கட்சி மிக அழகாக இருந்தது. சைவ முறையின் மீனாட்சி சுந்தரர் கலியாணக் காட்சிகளும், புராணக்காட்சிகளும், வைணவ முறையின் தசாவதாரக் காட்சிகளும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

செழிப்பின் அடையாளமாக பல்பொருட்களை விற்பனை செய்யப்படும் செட்டியார் கடையானது அழகாக வைக்கப்பட்டிருந்தன.

மனித வாழ்வின் முக்கிய நிகழ்ச்சியாக இருக்கும் உறவினர்கள் கூடிக் கொண்டாடும் திருமண நிகழ்ச்சியும், அதன் தொடர்ச்சியாக வளைகாப்பு நிகழ்ச்சியும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

அந்நிகழ்ச்சிக்கு வரும் சிறுவர்கள் கிரிக்கெட் விளையாடுவது போன்றும், பெண் பிள்ளைகள் பூங்காவில் ஊஞ்சலாடுவது போன்றும் காட்சிகள் கதை சொல்லும் விதமாக இருந்தன.

காலையில் வீட்டில் இருந்து வயலுக்கு கிளம்பும் தொழிலாளர்கள், வயலில் ஏர் உழவும் விவசாயிகள், நாற்றுகளை பிடுங்கி நடுவோர், கதிர்கள் நன்கு வளர்ந்த பிறகு அதனை அறுவடை செய்து போர் அடிக்கும்

கூலித் தொழிலாளர்கள், மூட்டைகளை பண்ணை வீட்டிற்கு எடுத்துசெல்லும் மாட்டுவண்டி, அதனை மேற்பார்வை செய்யும் கணக்குப்பிள்ளை, பின்பு அவை சந்தைக்கு எடுத்தச் செல்லப்பட்டு விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது போன்ற கட்சிகள் நம்மை ஒரு கிராமப்புற வாழ்வுக்கே கூட்டிச் செல்வதாக இருந்தது.

இக்கொலுவில் அழகோடு, ஆச்சரியமான ஒரு விசயமும் எங்களுக்கு காத்திருந்தது. ஆம் மேலே உள்ள படத்தில் உள்ள அந்தச் மண் பொம்மை தான் அது. வலது புறத்தில் உள்ளது சுமார் 7000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக வாழ்ந்த சுமேரிய நாகரீகத்தின் துவக்கக் கலாச்சாரமான உபைடு கலாச்சாரத்தின் அடையாளமாக விளங்கும் பல்லி/பாம்பு இன மனிதர்களின் உருவங்களை ஒத்துக் காணப்பட்டது. உபைடு கலாச்சாரமானது கட்டடக்கலைக்கு பெயர்போன ஒன்றாகும்.

இவ்வுருவம் மனிதரின் உடலுடன், அதன் தலை மற்றும் உடலானது பாம்பு போன்ற வடிவலானதுமாக உள்ளது. அதன் தலையில் தட்டை வடிவிலான கிரீடம் உள்ளது. ஏழாயிரம் ஆண்டு பழமையான அந்தப் பொம்மையைப் போன்றே கொலுவில் இருந்த அந்தக் கரு நிற பொம்மையானது இருந்தது.

வித்தியாசனமாக இருக்கும் இப்பொம்மை கல்கத்தாவில் காளி என்று அழைக்கப்படுவதாக கார்த்திக் கூறினார். நெடுநேர உரையாடலுக்குப் பிறகு இரவு உணவுடன் நாங்கள் விடைப்பெற்றுக்கொண்டோம். எழுத்து: தமிழகன்

ஜப்பானின் கொலு திருவிழா

இது தென்னகத்தில் கொண்டாடப்பட்டு வரும் நவராத்திரி கொலு போன்றே, ஜப்பானில் நடந்து வரும் Hina Matsuri எனும் பொம்மைத் திருவிழாவாகவும்.

ஜப்பானில் குறிப்பாக பெண் குழந்தைகள் உள்ள வீட்டில் இந்தக் கொலு வைக்கும் விழா வருடம்தோறும் நடைபெறும். எனவே இதனைப் பெண் குழந்தைகள் தினம் (Girl's Day) என்றும் அழைப்பர்.

நமது கொலுவைப் போன்றே படிக்கட்டுகள் அமைக்கப்பட்டு, அதன் முதல் வரிசையில் அரசன் அரசித் துவங்கி, ராஜிக் குடும்பம், அமைச்சர்கள், அரச அதிகாரிகள், வாயில் காப்போன், இசைக்கலைஞர்கள் மற்றும் ஊர் நிகழ்வுகள் அனைத்தையும் காட்சிக்கு வைப்பர்.

ஜப்பான் கொலுப் பற்றிய நேரடி வரலாற்றுச் சான்றுகள், 16 நூற்றாண்டுவாக்கில் கிடைத்தாலும், தொல்லியல் சான்றுகள் மூலம், இத்திருவிழா 3 ஆம் நூற்றாண்டில் கொண்டாடப் பட்டுள்ளது.

துவக்கத்தில் மந்திரச் சடங்காக இருந்த இம்முறை, 6 ஆம் நூற்றாண்டு வாக்கில் பெளத்த சீனாவின் டேங் ராஜ்யத்தின் தொடர்புமூலம் ஜப்பானில் மாற்றம் பெற்றதாக அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

திருவிழா விடுமுறைக் காலங்களில், நெருங்கிய உறவினர்களை அழைத்து, ஜப்பானின் அரசக் கதைகளையும், வீட்டுக் கதைகளையும் சேர்த்து பாடல்களாகக் கூறும் நிகழ்வாக இவ்விழா கொண்டாடப் படுகிறது.

Hina Matsuri விழாவானது, பெண் குழந்தைகளைப் போற்றும் திருவிழாவாகும்...

துங்கபத்தரை ஆற்றங்கரைப் பயணம் - Ar. ரா. வித்யா லட்கமீ

இயற்கை அரண் கொண்ட துங்கபத்திரை நதி

ஹம்பி மரபு முகம் முடிந்து அடுத்த நாள் காலை விஜயநகரப் பேரரசின் இன்றைய ஹம்பியை சுற்றி ஒரு சிறிய நடை போகலாம் என்று விடுபட்ட சில இடங்களை மட்டும் பார்க்கவேண்டி கிளம்பினோம். காலை ஆறு மணி இருக்கும், கேமரா, கொஞ்சம் தண்ணீர் மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு, விருபாக்ஷா கோவிலிற்கு எதிரில் இருக்கும் சந்தையையும், ஒற்றை கல்லில் செய்த நந்தியையும் தாண்டி வந்தோம்.

நேற்றைய பொழுது, அச்சுதராயர் கோவில் சென்ற போது, நண்பர் கார்த்திக் துங்கபத்திரையின் கரை வழியே அக்கோவிலை அடைய இன்னொரு பாதை இருப்பதாய் சொன்னார். சரி, அவ்வழியில் செல்வோம் என்று, அந்த பாதையில் நடந்தோம். சில அடி தூரத்திலேயே துங்கபத்திரையின் கரை தெரிந்தது. மிக அழகிய காட்சி அது, நதியின் இருபுறமும் கற்குவியலாய் மலைகள், சில மண்டபங்கள் தூரத்தில் விருபாக்ஷா கோவிலின் கோபுரம் என்று மிக ரம்யமாய். அங்கிருந்து ஒரு கல் பாதை ஆரம்பித்தது.

அதில் மிதிவண்டியிலும் பயணிக்க தோதாக வடிவமைத்திருக்கின்றனர். அப்படியே ஒரு இரண்டு கற்களை சேர்த்து ஒரு வழி அமைத்து, தோரண வாயலுக்குள் செல்வதைப்போன்று ஒரு அழகிய பாதையை உருவாக்கியுள்ளனர். அங்கிருந்து சிறிது

தொலைவில் ஒரு பெரிய மண்டபமும், நதிக்கரையில் கிழே இறங்கி குளிக்கும் வசதியும் உள்ள ஒரு படித்துறை உள்ளது. அங்கு பாறையில் சிவலிங்கமும், அதை சுற்றி மனிதர்களின் கால் தடங்களும் வெட்டப்பட்டுள்ளது.

நதியின் கரையில் சிலர் அவர்களின் முன்னோர்களுக்கு இறுதி கடன்கள் செய்துக்கொண்டிருந்தனர். அங்கே குளிக்கவும் வசதிகள் இருந்தன. அப்படியே அங்கு அமர்ந்தோம், நம் இடப்பக்கமும் நதி, வலப்பக்கமும் நதி. அங்கு நதி வளைந்துச் செல்கிறது. அங்கிருந்து ஆற்றின் எதிர்க்கரையில் இருக்கும் ஒரு கோவில் தெரிந்தது. பரிசலில் செல்ல முடியும் என்று அறிந்தோம்.

அப்படியே அருகில் ஒரு கோவில் இருக்க, உள்ளே சென்றோம் அழகிய புடைப்பு சிற்பமாக ராமன், சீதை மற்றும் இலக்குவன். பத்து அடிக்கும் உயரமான சிற்பம். மிகுந்த அழகிய வேலைப்பாடுகளுடன் இருந்தது. ஒரு பாறையில் வடித்ததை சுற்றி மண்டபம் எழுப்பி இருக்கிறார்கள். நிறைய குரங்குகள் இருந்தன. அங்கு இருந்த ஒருவர் மேலே அனுமன் கோவில் இருப்பதாக கூறினார்.

கோவிலின் அருகில் அதற்கான வழிசெல்ல, அங்கு முதலில் ஒரு சிவன் கோவில் இருந்தது. ஒரு சிறிய

Heritager Magazine

www.heritager.org

புகைப்படம்: தேர் சிற்பங்கள்,
பிரம்மதேசம் கோவில்.
புகைப்படம்: Ar. வித்யாலட்சுமி

கட்டுரைகள் அரங்கேற்றப்படுகின்றன

1. தொல்லியல் மற்றும் வரலாறு
2. மொழி மற்றும் கல்வெட்டுகள்
3. தமிழகக் கட்டடக்கலை மற்றும் சிற்பங்கள்
4. பயணக் கட்டுரைகள்
5. புகைப்படங்கள்
6. மரபுசார் நிகழ்வின் தொகுப்புகள்
7. பாரம்பரிய உணவுகள்
8. செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் அறிஞர்களின் நேர்க்காணல்
9. வாழ்வியல் கட்டுரைகள்
10. பாரம்பரியக் கலைகள்
11. புத்தக விமர்சனம்
12. மரபுசார் பயிற்சி நிகழ்வுகள்
13. வரலாற்று சின்னங்கள் சிதைவு, மீட்பு மற்றும் விழிப்புணர்வு பற்றிய செய்திகள்
14. தமிழக இனக்குழுக்கள் பற்றிய அறியத் தகவல்கள்.
15. ஓவியங்கள்.
16. பாரம்பரிய விவசாயம் மற்றும் கால்நடை பராமரிப்பு.
17. பாரம்பரியத் தொழில்கள்
18. விழாக்கள்
19. ஊர் வரலாறு
20. வரலாற்று முகங்கள்
21. சமயம் மற்றும் இலக்கியம்.

Email: news@heritager.org

நம்ம ஊரு

பள்ளி மற்றும் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கான
"கட்டுரைப் போட்டி"

முதல் பரிசு: 2,500
இரண்டாவது பரிசு: 1500
மூன்றாவது பரிசு: 1000

கட்டுரைகளை அனுப்பவேண்டிய
மின்னஞ்சல்:
competitions@heritager.org
கடைசி நாள்: 30 Nov 2018

"உலக மரபு வாரத்தை" முன்னிட்டு தமிழக மரபுசார் ஆர்வலர்கள் குழு மற்றும் ஹெரிட்டேஜர் தமிழ் மரபுசார் மாத இதழ் இணைந்து நடத்தும் ஆசிரியர்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டி.

நம் ஊரின் பெருமைமிக்க அடையாளங்களைப் பதிவு செய்யும் முயற்சியாக உங்கள் ஊரில் உள்ள வரலாற்று சிறப்புமிக்க இடங்கள், அரண்மனைகள், பழமையானக் கோவில்கள், பாறை ஓவியங்கள், கோட்டைகள், தொல்லியல் இடங்கள், போன்ற மரபுச் சின்னங்கள், பாரம்பரியக் கலைகள், கோவில் கல்வெட்டுகள், அதிகம் அறியப்படாத இயற்கை சிறப்பு மிக்க இடங்கள்.

பழைய வர்த்தக நிறுவனங்கள் மற்றும் கடைகள், உங்கள் ஊரில் வாழ்ந்த அறிஞர்கள் சிறந்த மனிதர்களின் பதிவு செய்யப்படாத வரலாறு, ஊரில் நடந்த வரலாற்று சிறப்பு மிக்க நிகழ்வுகள், விழாக்கள், பழக்க வழக்கங்கள், சடங்குகள் கட்டுரைகளாக அனுப்பலாம்.

உங்கள் வீட்டில் உள்ள பழையப் புகைப்படங்கள் பற்றியக் குறிப்புகள், பாட்டியின் பாரம்பரியச் சமையல்கள், பாட்டி சொன்ன வைத்திய முறைகள்,

முன்னோர்களின் நினைவாக உங்களிடமுள்ள பழங்காலப் பொருட்கள் போன்றவற்றை கட்டுரைகளாக அனுப்பலாம்.

1. கட்டுரைகள் 600 வார்த்தைகளுக்கு குறையாமல், வேறெங்கும் வெளியிடப்படாததாக இருக்கவேண்டும்.
2. புகைப்படங்களுடன் வரும் கட்டுரைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும்.
3. கட்டுரைகள் உங்களது சொந்தப் படைப்பாக இருக்கவேண்டும். அவற்றில் உள்ள தகவல்களுக்கு தாங்களே பொறுப்பு.
4. கட்டுரைகளைக் கட்டாயம் Uni-code எழுத்துருவில் Word Format ல் அனுப்பவேண்டும்.
5. நீங்கள் பணி செய்யும் கல்வி நிறுவனத்தின் விலாசம் மற்றும் உங்களைப் பற்றிய முழுத்தகவல்களோடு அனுப்பவேண்டும்.
6. சிறந்தக் கட்டுரைகள் நமது இதழில் வெளியிடப்படும்.

துங்கபத்திரை நதியில் இன்றும் பயன்பாட்டில் உள்ள பரிசல் பயணம்

குன்றின் மேல் இருந்தது. ஆனால் அது ஒரு விஷ்ணு கோவிலாக வடிவமைக்கப்பட்டு சிவன் கோவிலாக பெயர் மட்டும் மாற்றி இருந்தது. அங்கு இருந்த சிலைகள் ஏதும் இப்போது இல்லை, தூண்களில் முழுக்க சங்கும், சக்கரமும், கிருஷ்ணரின் சிலைகளும் வடித்து வைத்துள்ளனர். அப்படியே கிழே இருந்த ஒரு மகிழ் மரத்தின் கீழ் அமர்ந்து அங்கிருந்து தெரிந்த வாரஹர் கோவில், ரங்கநாதர் கோவில், அச்சதராயர் கோவிலின் சந்தையின் ஆரம்பம் எல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு கொஞ்சம் ஆசுவாசப்படுத்திக்கொண்டோம்.

அங்கிருந்து ஒரு சிறிய முன்மண்டபமும், கருவறையும் கொண்ட ரங்கநாதர் கோவிலை அடைந்தோம். ஐந்து நிமிட நடைதான். அடித்தளத்தை உயர்த்தி கட்டி, முன் மண்டபத்தில் இருந்து நதிக்கரை தெரியுமாறு வடிவமைப்பு செய்துள்ளனர். உள்ளே அழகிய சிறிய ரங்கநாதர் சிலை. வெவ்வேறு வடிவங்களில் சிதைந்துள்ள கோவில்.

அங்கிருந்து வராஹா சந்நிதி. கொஞ்சம் சிதைந்த ராஜிகோபுரம், அதிகமாய் சிதைந்த சுற்றுசுவர் என்று மனதை வருத்தும் நிலையில் உள்ள கோவில். ஹம்பி முழுவதுமே அழிந்த நிலையில் இருந்தாலும், சில நேரங்களில் இது நிலையாக வழிபாட்டில் இருந்தபோது எவ்வளவு அழகாய் இருந்திருக்கும் என்ற எண்ணம் வாராமல் இல்லை.

அங்கிருந்து ஒரு பெயர்பலகை, விட்டலா கோவில் என்று எழுதி இருக்க, முத்தைய நாள், விட்டலா கோவிலுக்கு வண்டியில் சென்றோம், இப்போது இங்கு

ஒரு பலகையில் அந்த கோவிலின் பெயர் இருந்ததும் கொஞ்சம் குழம்பிப் போனோம்.

அருகில் இருந்த ஒரு காவலாளியிடம் அதை பற்றி கேட்கவும், அதே விட்டலா கோவில்தான், நதிக்கரையின் வழியே செல்லும் பாதை என்று சொல்லி, வழியையும் சொன்னார். அப்படியே நடக்க துவங்கினோம் துங்கபத்திரையின் அழகில் மயங்கியபடி. அருகில் இன்னொரு சிறிய மண்டபமும், ஒரு பெருமாள் கோவிலும் இருந்தது.

மண்டபத்தின் மேல் இருந்து நதியும், விருபக்சுர் கோவிலும் தெரிந்தது. மேலே சென்று பார்த்தால் இன்னும் நிறைய தூரம் தெரியலாம். அங்கிருந்து கொஞ்சம் அமர்ந்து இயற்கையை ரசித்துவிட்டு மீண்டும் நடந்தோம்.

சிறிது தொலைவில் கருப்பு நிற குரங்குகள் அதிக

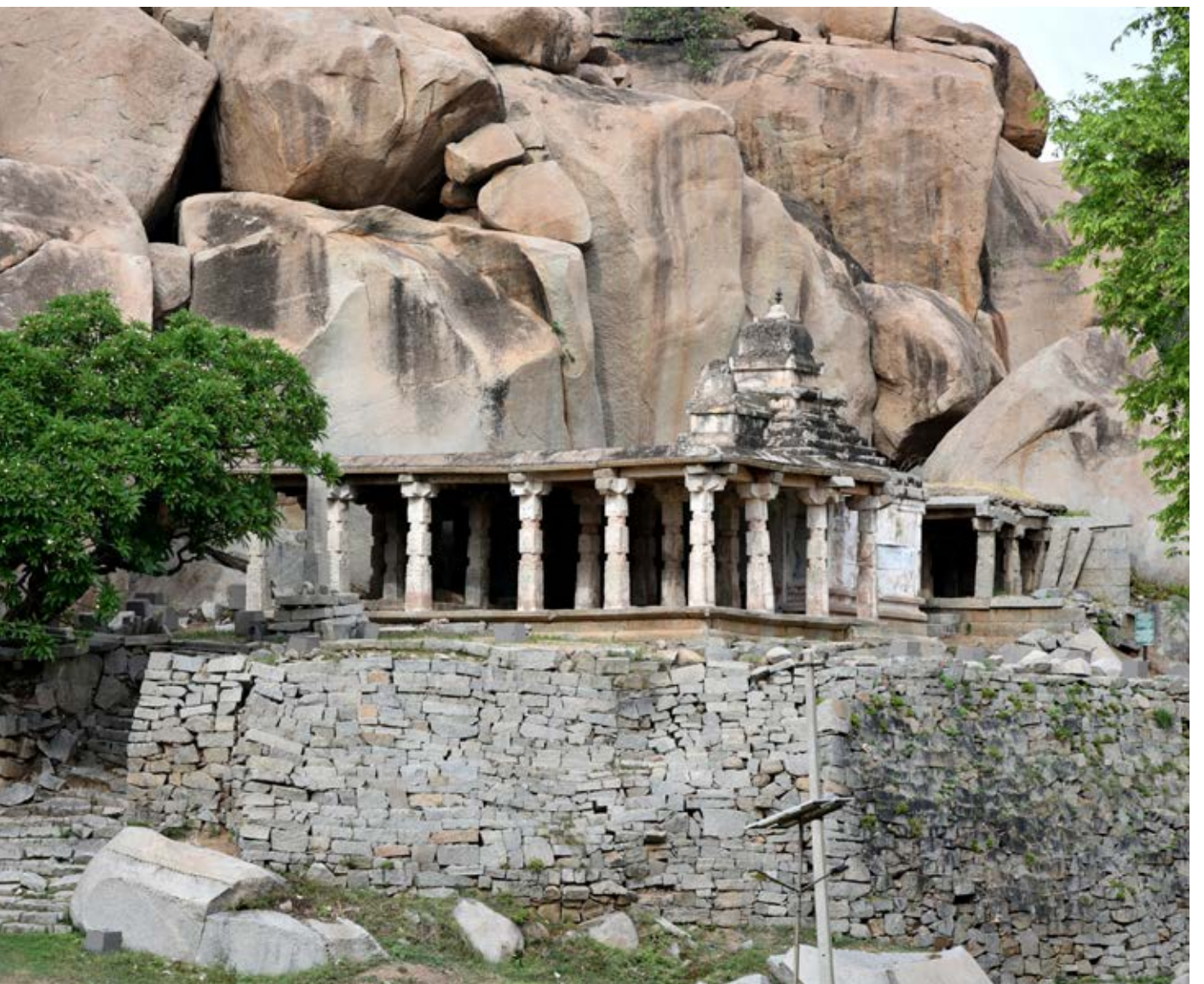
துங்கபத்திரை நதியின் வெள்ளம்

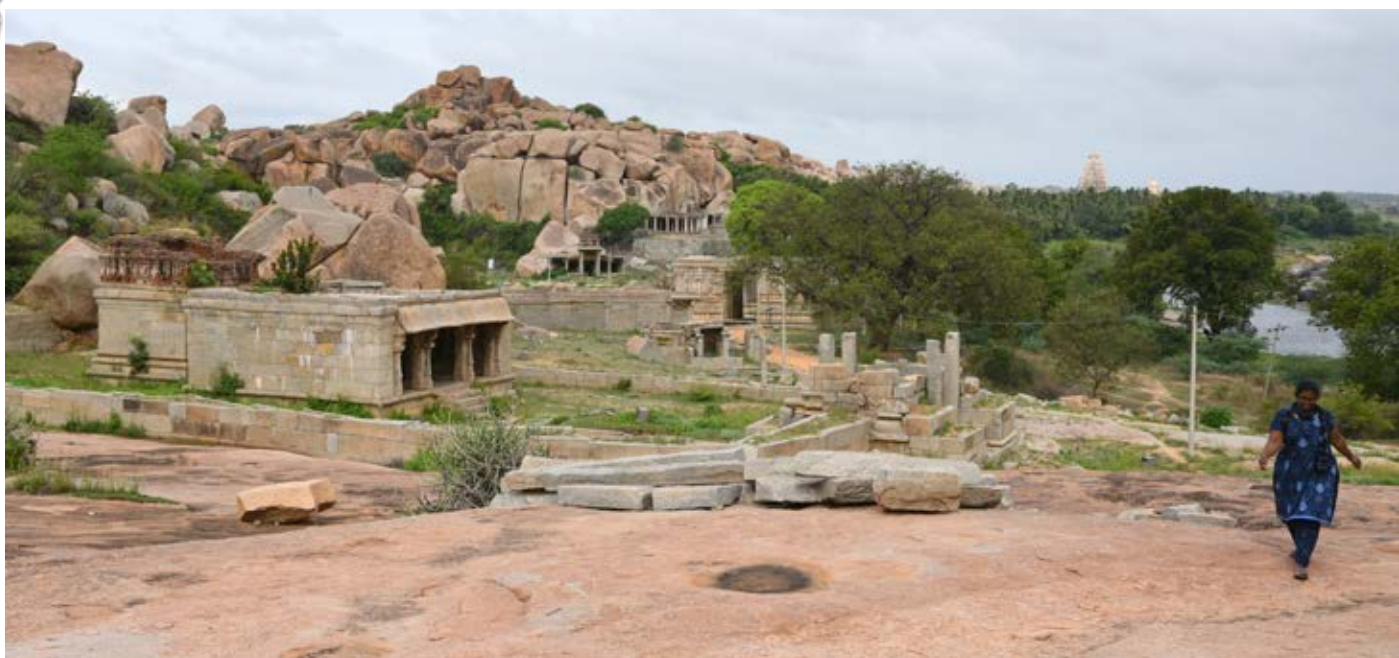

கோதண்ட ராமர் கோவில்

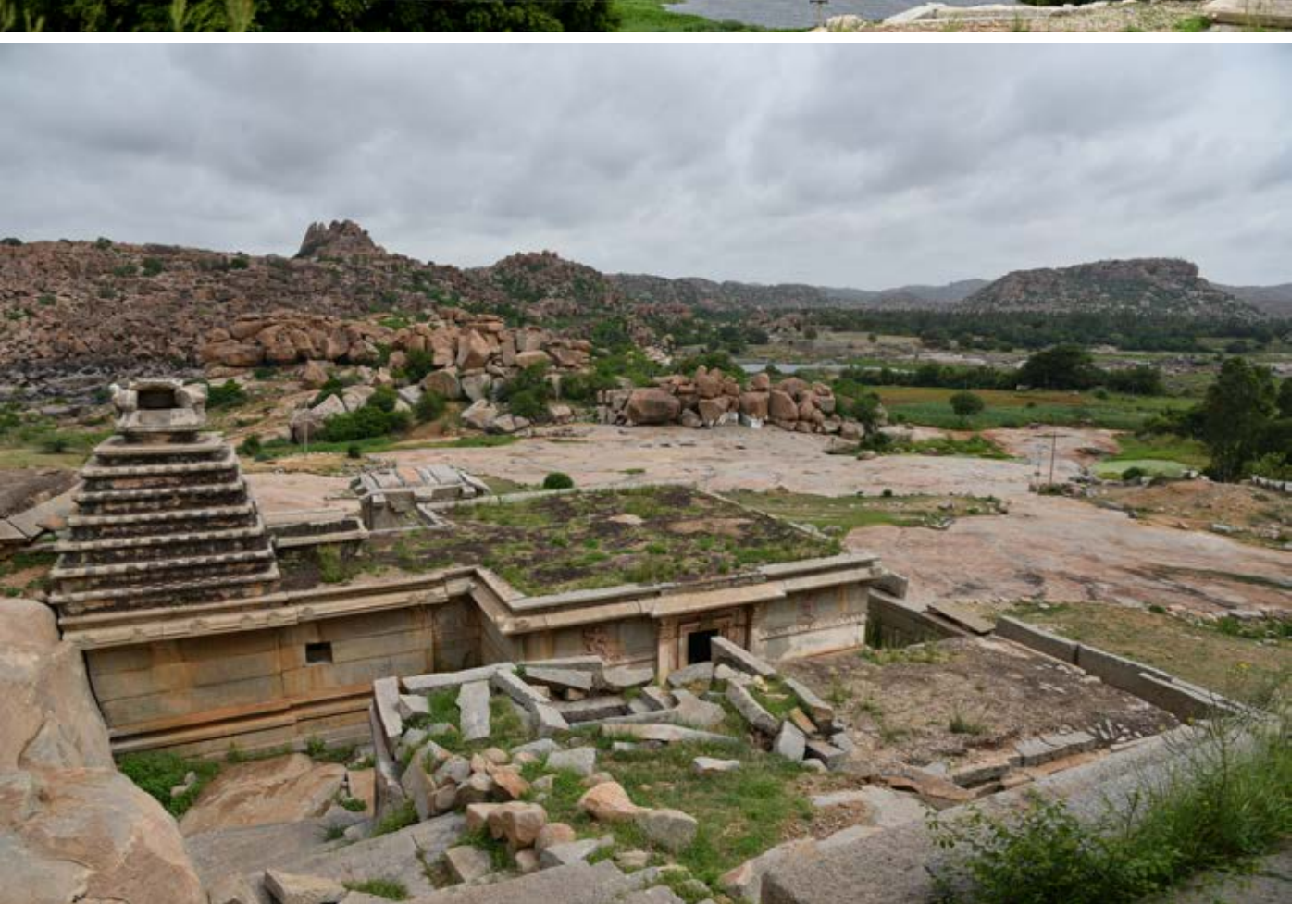

எழில்மிகு துங்கபத்திரை நதியும் விருபாக்ஷா கோயிலும்

ஒரு காலத்தில் அரணாக இருந்த கோட்டையின் எஞ்சிய நுழைவாயில்கள்

கலைந்தக் கனவின் எஞ்சியக் காட்சி, விட்டலா கோவில்.

அளவில் காணப்பட்ட ஒரு மண்டபமும், பல சிதைந்த மண்டபங்களும் இருந்தது. அங்கிருந்து ஒரு நுழைவாயல் தெரிந்தது, சிதைந்த கோட்டை சுவர்கள் தெரிந்தன , விட்டலா கோவிலும் தெரிந்தது.

கிட்டத்தட்ட ஒரு மூன்று , நான்கு கிலோமீட்டர் நடந்திருப்போம். அதன் வழியில் அரசரின் துலாபாரமும், விட்டலா கோவிலின் சுற்றுசுவரும் கடந்தோம். வழியே அழ்வார்களின் கோவில்களும், விட்டலா கோவிலின் சந்தைகளும் பார்த்துவிட்டு ஒரு மண்டபத்தினும் நுழைந்தோம்.

இராமாயண சிற்பங்களினால் அந்த மண்டபம் நிறைந்து வழிந்தது. நேரம் என்ன வென்று தெரியாத போதும், பசி வயிற்றை கிள்ளியதால், அதிக நேரம் சுற்றிவிட்டோம் என்பது மட்டும் புரிந்தது. கடைசியில், மணி பன்னிரண்டு ஆனது என்று அருகில் இருந்தவரிடம் கேட்டுக்கொண்டோம். கோவிலின் அருகின் எந்த ஒரு சுற்றுலா வாகனமும் வர அனுமதியில்லை. அனைத்து வாகனங்களும் 1 கி. மீ தொலைவிலேயே நிறுத்தி வைக்கப்படும். கோவிலில் இருந்து மின்வாகனத்தின் மூலம் முக்கியச் சாலைக்கு வந்து, அங்கிருந்த ஆட்டோவின் மூலம் எங்களின் தங்குமிடம் வந்து சேர்ந்தோம். இனிதான் அந்த ஹம்பியின் பயணம் நிறைவுற்றது. ....

துலாபாரத் தூண்கள்

Our Proud Sponsor

**HERITAGE
DEPOT**

மின்னிதழ் வாசகர்களுக்கு
எங்கள் நன்றி!!!

அட்டைப்பட உதவி: வித்யா லட்சுமி
இடம்: தேர் சிற்பம், பிரம்மதேசம் கோவில்

[Click here to
Subscribe](#)